Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliserings-projekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

Slægtsbog for Ægteparret
Bodil og Ejnar Rasmussen

Slægtsbog for
Ægteparret Bodil og Ejnar Rasmussen

Slægtsbog for
Ægteparret Bodil og Ejnar Rasmussen

Foto skønnet fra midt i 1970 erne.

Tryksag
5041 1001

Layout og tryk: WERKs Grafiske Hus a/s, Højbjerg

Forord

Min primære hensigt for denne slægtsbog var først at skrive om mine forældre, deres søskende, forfædre deres fætre og kusiner samt desuden efterslægten, som efterhånden er blevet meget omfangsrig.

Den 21. maj 1977 afholdt afdøde Lilly Jakobsen og undertegnede en slægtsfest. Ved denne lejlighed blev der uddelt skemaer til udfyldelse af de enkelte deltagere.

Disse oplysninger er blevet indsamlet.

Desuden fortalte nøglepersoner, det vil sige den ældste generation om sine oplevelser.

Min far, der stammede fra Ørum på Djursland, kom i en alder af ca. 15 år til min mors fødeegn – Grinsnabe – Bjerager Sogn. Hads Herred, Århus amt. Her i sognet forblev de med afbrydelser hele livet.

Det har betydet mange mundtlige beretninger fra slægten specielt mors slægt, som min far og senere jeg sugede til sig.

Sammen med disse kom mange andre beretninger fra familien.

Dette sammen med supplement fra en bog om min bedstefar/morfars – Christen Christensens – oprindelige slægt fra Samsø – Husmænd og Håndværkere i Nordby Sogn ved Chr. Kornmaaler fra 1974 danner et meget væsentligt grundlag for arbejdet med slægtsforskning.

Dertil kommer slægtsforskningsprogrammet MyHeritage. Kirkebøger, folketællinger, Skudsmålsbøger, soldaterbøger, koppeattester. Med mere.

NB. Bemærk, Navnene Grinsnabe og Dyngby Lund optræder skiftevis – ofte forveksles navnene. Grinsnabe er en samling gårde med et enkelt fodermesterhus 300 m fra Dyngby Lund. Slægtens hjemsted er Dyngby Lund, men fars/Ejnars første tjenestested var hos farbroderen – Marius Rasmussen på Færgegården i Grinsnabe.

Min egen baggrund for at samle disse slægtsdata er dels en interesse for slægtsforskning, dels at jeg er søn af Bodil og Ejnar Rasmussen.

Samlet og skrevet af Erik Sjerslev Rasmussen

Ejnar Frederik Rasmussen

1909

Fødsel

Ørum Sogn Nørre Djurs Herred Randers amt
17. jan. 1909

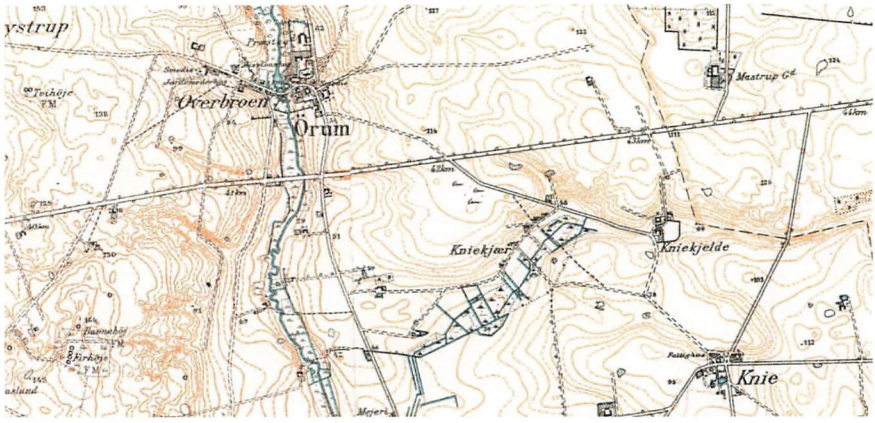

Erhverv

Indtil ca. 1943 Arbejdsmand

Erhverv

Liniearbejder ved Boulstrups og Omegns elværk
Boulstrup 8300 Odder

1916

Alder 7

Folketælling

Ørum, Djurs Nørre, Randers, Denmark
1. feb. 1916

1921

Alder 12

Folketælling

Ørum, Djurs Nørre, Randers, Denmark
1. feb. 1921

1930

Alder 21

Folketælling

Prüm, Denmark

5. nov. 1930

1933

Alder 24

Ægteskab med:

Bodil Marie Christensen

Bjerager Kirke

28. sep. 1933

1935

Alder 26

Datters fødsel:

Annalise Rasmussen, husmor

Grinsnabe Bjerager Sogn, Hads Herred, Aarhus Amt.

7. aug. 1935

1940

Alder 31

Folketælling

Bjerager, Randlev-Bjerager, Hads, Århus, Denmark

5. nov. 1940

1946

Alder 37

Søns fødsel:

Erik Sjerslev Rasmussen, folkeskolelærer

Boulstrup Bjerager sogn Hads Herred Århus amt

30. juli 1946

1946

Alder 37

Søns fødsel:

Bent Sjerslev Rasmussen, møbelsnedker
Amtssygehuset Odder Boulstrup Hads Herred Århus Amt
30. juli 1946

1959

Alder 50

Datter gift:

Annalise Rasmussen, husmor
Ægtefælle: Knud Nielsen, arbejdsmand
Bjerager Kirke Bjerager Sogn Hads Herred Århus Amt
18. maj 1959

1970

Alder 60 år

Søn gift:

Bent Sjerslev Rasmussen møbelsnedker
Ægtefælle Hilda Nørgaard smørrebrødsjomfru
Bjerager kirke
22. aug. 1970

1971

Alder 62

Søn gift:

Erik Sjerslev Rasmussen, folkeskolelærer
Ægtefælle: Solveig Pedersen, lærer
Billum kirke
29. maj 1971

1983

Alder 74

Dødsfald for hustru:

Bodil Marie Christensen
Odder Sygehus
5. okt. 1983

1991

Alder 82

Død

Ørting plejehjem Ørting sognHads Herred Århus amt
30. april 1991

Gravlagt

Bjerager Kirkegaard. Bjerager sogn Hads Herred Århus mt
Hurtig redigering

Ejnar Rasmussens levnedsbeskrivelse

Fortalt til sønnen Erik Sjerslev Rasmussen Født den 30 07 46 ad flere gange i løbet af 1984.

Gennem beskrivelsen kommer jeg desuden ind på søskende og bekendte og deres livsforløb.
Beskrivelsen er renskrevet startende i februar 2018 og redigeret efter interviewet.
Ejnar er født den 17.jan. 1909 i en landejendom i Ørum

Nedenstående er fra kirkebogen. Far blev døbt den 29. jan. i hjemmet ved sognets præst. – fremstillet i kirken 8. aug. 1909. Barnet blev båret af moderen.
Faddere: Vejmand Jens Nielsen af Overbroen
Arbejdsmand Hans Jørgen Christian Jørgensen af Kni Mark.
Pige Stine Sørensen Gram af Overbroen Mark.

Ejnar: Min far og mor

Far hed Jens Rasmussen, han var fra Sivested nord for Kolindsund, ja, det er faktisk i Kolindsund.

Far var født op ved sin bedstemor. Det var sådant noget sammenbragt noget.

Jeg ved ikke meget om fars familie. Han havde en bror. "Jeg ved ikke om han var yngre, det var han nu nok". Jeg kan huske at broderen var i København. Vi havde besøg af en af hans sønner i Ørum. Han besøgte mor og Anna. jeg tror, han hed Valdemar.

Ejnar kan ikke huske navnene på sin fars forældre

Mor hed Mette Marie Rasmussen, hun var fra Årslev inde ved Randers.

Hun kom fra en landejendom. De må have været 4 søskende.

Jeg kendte ikke mine bedsteforældre på mors side. Min bedstefar døde i Ørum. Han kom der og var ved dem (Erik: må have boet på aftægt der). "Det kan godt være, han først var død efter jeg var født, Det er jeg lige ved at tro". Jeg kan ikke huske ham. Navn? Lang pause ----- Søren Rasmussen tror jeg nok -(i feb. 1984 i marts mente far, at han hed Jens).

Ingen af dem stammede fra Ørum, de havde købt ejendommen i 1899, da de blev gift.

I familien var der følgende børn: Ældst var Anna født i 1900. dernæst Daniel, som døde i Argentina.

Dernæst følger Martin, jeg og Henry. Der var to drenge derimellem. Den ene blev ikke ret gammel – vist ikke mere end et par dage. Den anden – ved jeg ikke noget om, de var ganske små.

Søskende.

Meget kort:

Anna er omtalt.

Daniel er omtalt.

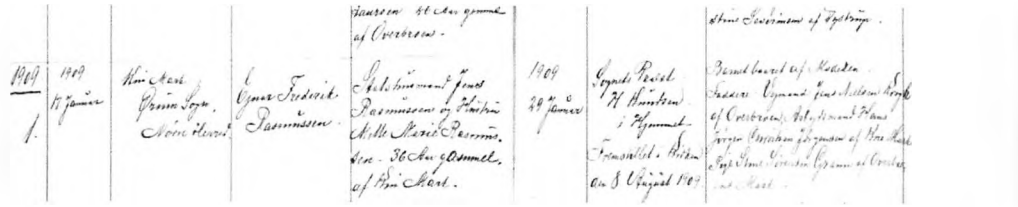

Billede af landejendommen der var placeret ved landevejen Grenå – Randers.
Oprindeligt var der 5 tdr. til ejendommen, farfar tilkøbte yderligere 5 tdr.
Bag ved ejendommen skimtes måske et vejskilt, der viser op mod Ørum "centrum". Far fortalte på et tidspunkt, at vejkrydset skulle udvides, da biler havde svært ved at dreje op mod byen. Hestevogne havde lettere ved at dreje skarpt. Billedet er fra midten af 1960erne at dømme efter den parkerede bil.

Martin blev dels cykelhandler dels kørelærer i Grenå. Han blev gift med Esther og de fik tre børn Jørn, Inger og Leo. – Derom senere.

Henry: Henry var evnesvag. Far fortæller, at han, da Henry startede i skole, skulle følge ham og hjælpe ham. Det var han meget ked af. Det varede heller ikke længe, Henry blev sendt til Bregninge, en "åndssvageanstalt", der ligger ud til Vejle fjord. Her levede Henry resten af sine dage. Om sommeren var han på ferie hos Faster Anne i Grenå – i øvrigt var Bent og jeg også på ferie her, men ikke så længe som Henry. Ved hans begavelse samlede far familien til begravelsen. Personalet takkede for den store deltagelse, vi var vel 10-12 personer!!!!!

Farbror, Marius Rasmussen
Senere i interviewet fortæller far om sin første tjenesteplads uden for hjemmet hos en farbror Marius Rasmussen. Navnet Rasmussen betyder, at hans mors pigenavn også har været Rasmussen.

Navnet Skødt
Hjemme i Ørum blev navnet Skødt Rasmussen brugt. Navnet skyldes farfar (Ejnar bruger udtrykket hans far, hvilket jeg tolker som hans fars far) havde været skytte på herregården Mejlgård.

På et tidspunkt uden for interviewet fortæller far, at skytten på Mejlgård blev forgiftet, således han omkom.

"Blev I altid kaldet Skødt? Ja, det blev vi meget – skyttens knægte – Det var sådan mere kendeligt. Jeg var nu meget ked af det navn.

Skolegang
Ørum skole 1921

Far var 12 år på det tidspunkt. Han ses i midterste række nr. 3 fra højre.

Jeg gik i skole i Ørum. 2 dage om sommeren og 4 dage om vinteren.

Skolen var en vinkelbygget skole. Der var to skolestuer i forlængelse af hinanden. I den yderste fløj var der først lærerboligen og dernæst lærerindeboligen. Denne fløj var stråtækket men ikke selve skolen. – Jeg har somme tider sagt, at jeg gik i den stråtækkede skole, men det passer altså ikke.

Gymnastik

Vi lavede gymnastik uden for. Gymnastiksalen var oppe på loftet, men den var lagt til med korn under 1. Verdenskrig. Det var et slags beredskabslager.

Ud at tjene som 9-årig.

Det gik til på den måde, at min storebror Martin var ude at tjene som tjenestedreng.

Han blev syg, så måtte jeg overtage hans plads. Martin fik gigtfeber, det var en langvarig historie, han var meget syg som dreng og barn.

Martin

Jeg kan huske en dag kom Martin i lære hos skomager Larsen, som vi sagde. Det var nærmest som cykelhandler, det var han også. Jeg kan huske, at engang hentede Larsen ham i bil, for da havde han lagt sig syg hjemme et stykke tid.

Ud at tjene

Det var om sommeren jeg måtte overtage hans plads. Jeg gik ikke i skole der nede fra gården. Det tog man ikke så nøje den gang.

Arbejdet bestod i at passe køerne, flytte dem (De var i tøjer), møje ud og sådan noget.

Arbejdet startede kl. 5 om morgenen.

Som jeg læser interviewet her 34 år senere forstår jeg det således: jeg citerer: "Så skulle jeg hjem dernede fra, så skulle jeg til at gå i skole igen.

jeg var jo så ung, at jeg gik i skole 4 dage om ugen. Oppe i de øverste klasser gik de i skole 2 dage om sommeren".

Interviewet forsætter:

"Hvor længe var arbejdsdagen? Det ved jeg såmænd ikke til ved kl. 6 halv syv om aftenen. Så havde vi 1½ times middag. Jeg sov ikke om middagen. Sådan nogle drenge kan da ikke sove om middagen."

Konfirmation i Ørum kirke

Efter konfirmationen kom jeg ud af skolen. Vi havde en tørvemose. Den havde far købt fra en gård, der blev udstykket. Jeg kan godt huske det, det var en stor mose til gården, der fik far 5 tdr. Vi gravede tørv om sommeren.

Det var sommerjobbet. Om vinteren var jeg tit ude at hjælpe folk med at tærske og sådan noget. Tærskningen foregik på den måde, at der var en hestegang. En hest trak selve tærskeværket. Mit arbejde ved tærskningen var somme tider at køre hesten somme tider at tage halm fra.

Halmen blev taget løst og røstet, så skulle det sættes til side. Det blev ikke bundtet dengang.

Senere blev det bundtet, så skulle der være flere folk til det, to mand til at binde. Men det var nu ikke ret tit det blev bundet. Det skulle blot sættes til side. Vi tærskede en gang imellem. Sådan gjorde vi også hjemme, men vi havde fået en elektromotor til at trække tærskeværket som erstatning for hestegangen.

Efterhånden blev hestegangen erstattet af elektricitet. Det vil sige det var nu kun inde i byen, vi var de yderste, der fik elektricitet. Det gik ud på den anden side af mejeriet og så ikke længere.

Niels teglbrænder – min ungdomskammerat, som du jo kender, havde ikke elektricitet.

"Elektriciteten blev installeret under krigen (1. Verdenskrig), men de blev ikke færdige, de kunne ikke skaffe materialerne. Derfor blev det så dyrt, at det blev helt for galt". Elektriciteten kom senere fra tangeværket.

Sådan gik der to somre med tørv og to vintre med hjælp på gårdene.

Der var et sted, jeg kom meget, det var oppe i Brintvad. Engang jeg kom derned for at arbejde, var der en ugift søn samt en datter, der blev gift om foråret. De fungerede som karl og pige, da faderen blev syg en overgang.

Det blev senere et stort gartneri, da manden var udlært gartner.

Ørum Kirke. Taget i juni 2000. Foto: Jan Valeur.

Senere byggede han en villa inde i Ørum. Der har vi – søster Anna og min kone Bodil og jeg – senere besøgt ham. Det er mindst 10 år siden –.

Beretningen er noteret i 1984, så det må være 1974 eller tidligere.

Hjemmefra som 15-årig

Min første plads var hos min farbror Marius Rasmussen i Grinsnabe (Ved stranden tæt ved Boulstrup).

Det gik til på den måde, at Marius Rasmussen og hustru var til mine forældres sølvbryllup i sommeren 1925.

De snakkede om det, "Jo, det ku dæme an da godt være" Det sagde han meget, det her dæme. Siden skrev de sammen. Senere på sommeren cyklede Martin og jeg derned. Jeg blev så fæstet til den 1. nov. Der var jeg 1½ år i denne omgang.

Færgegården ejet af Marius Rasmussen (fars farbror) havde marker op til op til bedstefar og bedstemors ejendom i Grindsnabe. Ejendommen ses i baggrunden.
Far skriver bag på billedet, at billedet er fra sommeren 1925 Dyngby Lund.
Drengen på hesten er Harald Bøgh Rasmussen, søn af gårdejer Marius Rasmussen, fars fætter.
Karlen bag redskabet (en harve eller plov?) hedder Viggo og blev senere post fra Boulstrup.

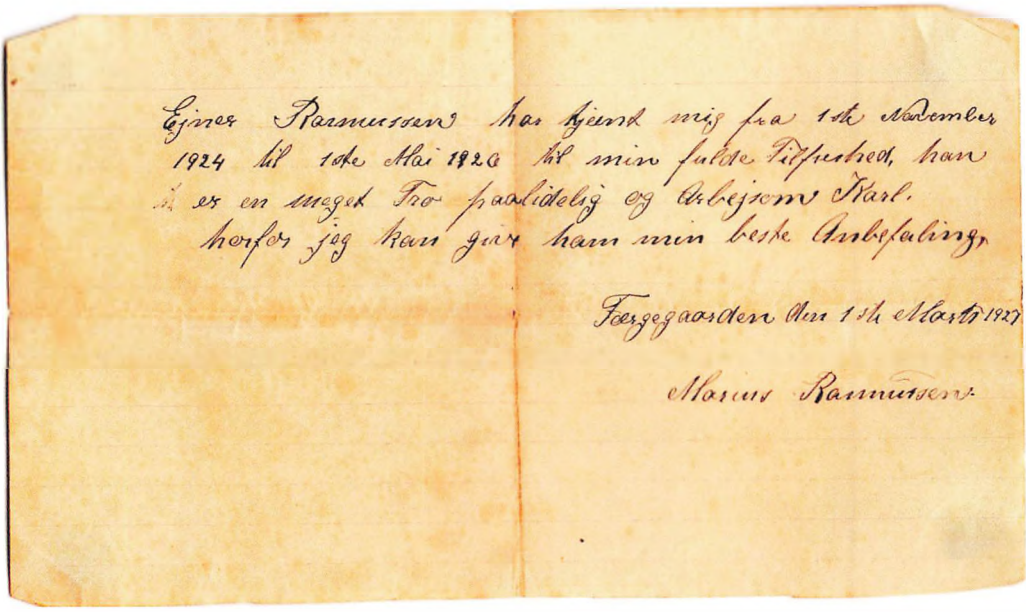
Gjner Rasmussen har gjend mig fra 1ste November
1924 til 10de Mai 1926 til min fulde Tilfredshed, han
er en meget Tro paalidelig og Arbejdsom Karl.
hvorfor jeg kan give ham min beste Anbefaling.

Færgegaarden Aar 1ste Marts 1927

Marius Rasmussen

Udtalelser fulgte folk fra den ene plads til den anden. Her en fra farbroderen 1. marts 1927.

Far pløjede bl.a. marken, der ligger mellem gården og min mors fødehjem.

Det var på denne mark min mor, Bodil, og hendes lillesøster Oline fik øje på far.

Kontakten mellem min mor og far blev skabt af lillesøsteren, Oline, da hun var mere fremmelig og ikke så generet.

Det blev siden til giftermål.

Ovenstående har jeg fra Oline, da far og mor ikke talte om noget sådant.

Arbejde på Falster og Sydsjælland

Senere rejste min bror, Daniel, en kammerat Hans og jeg til Falster for at luge roer om sommeren

Vi kom til Falster i maj måned 1926.

Vi flyttede fra gård til gård.

Det første sted var det eneste, vi var sammen. Jeg kan huske det første sted, der havde vi et stort gæsteværelse med kvist ud til gården. (fortalt den 25/12 1984) Vi kom til en mand ved navn Skov i Tinglev. Vi lugede nogle få tønder land, 3-4 tdr. og så flyttede vi hver til sit. Jeg var oppe på to mindre gårde i Eskilstrup og Daniel var forskellige steder. Der var ikke mere end et par tdr. hvert sted.

Det var såmænd også nok, det var jo et slæb, Vi gik og bukkede os, det var nogle korte jern, der var bare lige et håndtag ved bladet. Grunden var, at så kunne man lave det bedre. Man hakkede med højre hånd og tyndede ud med venstre,

Nu tynder de jo ikke mere, nu sår de med etkorns såmaskiner.

Jeg kan huske det sted, jeg var længst, der lå jeg i en seng, der stod ude i forgangen hen langs et vindue. Det var et gammelt hus med sådan en lang gang.

Der var nu også to hold i gården. De gamle boede der også.

Senere var vi sammen til at tage roer op om efteråret.

Da vi havde været på Falster, kom vi til Sydsjælland lige nord for Næstved.

Baggrunden var, at vi holdt en avis og i denne så vi en annonce, der var ikke så langt, så vi rejste en eftermiddag.

Vi var så sammen der. Daniel var fodermester og jeg var karl.

Roeoptagning i Grindsnabe sandsynligvis på Færgegården ca. 1912.

Tekst på bagsiden at billedet dikteret til mig af far 1985.

Roeoptagning i Grindsnabe sandsynligvis på Færgegården ca. 1912. (Pigen på armen er min mor født 1911, så året må være 1913 eller 1914) Set fra venstre:

En tjenestepige, ukendt mand, en tjenestekarl, Kirsten Marie Eriksen (Min oldemor, mor til bedstemor, Maren Edeline Eriksen gift Christensen, stående Niels Poulsen ejer af en nabogård, Stående Johannes Jensen, ejer af en ejendom længere nede ad vejen mod havet, senere gift med en svensk pige ved navn Bertha.

Pigen med barnet er Anna Christensen, (min mors halvsøster – senere gift med Erik Jensen og bosat på Tuse Næs, Holbæk, hvor de havde en gård). Børn i dette ægteskab. Edith gift Hansen, Marie gift Salomonsen – begge bosat på Tuse Næs samt Lis gift Kyed Jensen bosat i Esbjerg.

Pigen på armen er min mor, Bodil Marie Christensen, Pigen længst til højre er Margrethe Christensen, mors halvsøster, gift med Ejnar Jakobsen – Holger Jakobsens forældre. Børnene her er Kirsten Jepsen, Aase Toftegård Pedersen, Jens Jakob Jakobsen og Lone Susanne Jakobsen.

Vi havde ikke været der ret længe, inden vi blev klar over, at det var på det sidste med ham. Manden gik da også konkurs. Manden havde i øvrigt været friskolelærer oppe ved Ask i nærheden af Solbjerg. Efter konkursen rejste mand og kone til Solbjerg, her var konen fra.

Gården kom jo så på tvangs aktion. Den blev overtaget af kreditorerne for videresalg. Der var mange for at se på den i løbet af vinteren.

Jeg tog fra gården i april måned. Jeg kan huske, at vi var lige begyndt at så. Så blev der en periode med regnvejr. I denne tid blev gården solgt. Daniel blev der som fodermester.

Tilbage til Grindsnabe

Jeg rejste til Marius i Grindsnabe. Vi er nu fremme ved foråret 1927. Fra Marius Rasmussen, Grindsnabe, kom jeg til Sommer på teglværksgården i Odder. Der var jeg 2 år.

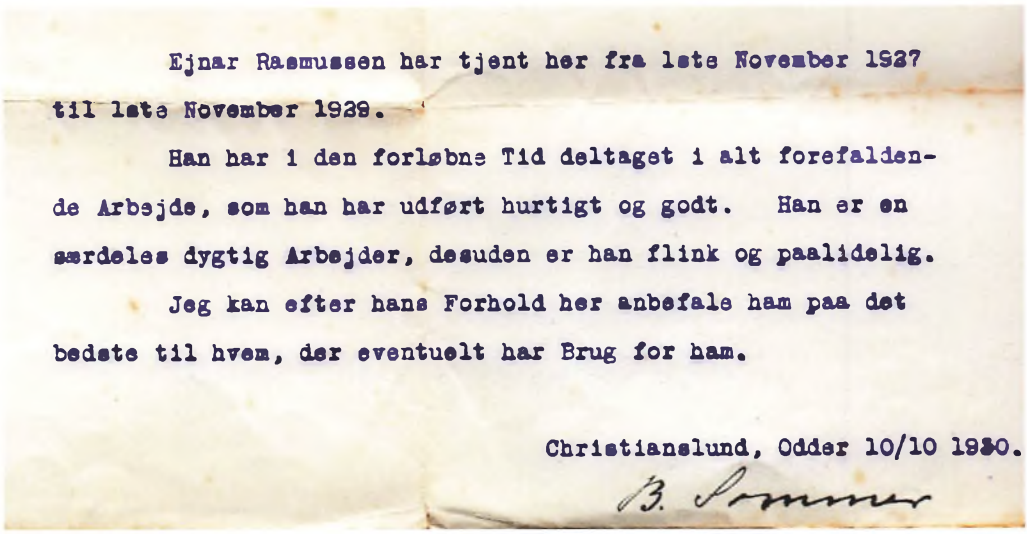

Ejnar Rasmussen har tjent her fra lste November 1927 til lste November 1929.

Han har i den forløbne Tid deltaget i alt forefaldende Arbejde, som han har udført hurtigt og godt. Han er en særdeles dygtig Arbejder, desuden er han flink og paalidelig.

Jeg kan efter hans Forhold her anbefale ham paa det bedste til hvem, der eventuelt har Brug for ham.

Christianslund, Odder 10/10 1930.

B. Sommer

Derefter kom jeg ned til Marius igen, fordi jeg på sessionen i foråret var taget som soldat til næste forår.

Dengang var det meget almindeligt, at de fæstede for et år ad gangen. Derfor kunne jeg ikke få en plads blot om vinteren. Derfor kom jeg ned til Marius. – det var dæme ligeglad med, der kunne jeg godt være til maj måned. Det kneb nu alligevel med arbejde. Der kom en ny karl til maj, men han rejste nu alligevel. Jeg blev der nogle dage ind i maj vel til den 7. eller 10. maj 1930 inden jeg skulle ind som soldat.

Far var i mellemtiden død, han døde om vinteren 1929. De solgte så ejendommen derhjemme i Ørum.

Mor og faster Anna blev boende i lejligheden et par år, siden flyttede de ind i et hus i Ørum – oven på ved en frk. Olsen.

Til Argentina

Daniel var i mellemtiden rejst til Amerika. Det gik til på den måde, at en gammel kone boede hjemme hos os i Ørum. Hun havde mange børn – 12 børn – blandt dem var en i Argentina. Hun havde det godt. Det var rigtigt nok. På det tidspunkt gik det økonomisk godt i Argentina. Mor skrev breve for hende, da hun ikke kunne skrive. Der blev da skrevet, at de godt måtte komme derover.

Derefter rejste Daniel og en ung mand ved navn Rasmus.

Rasmus havde været med os på Falster for at luge roer.

De to rejste til Argentina i efteråret 1927. Daniel var på det tidspunkt i midten af 20erne. Han var født i 1903.

Hvordan gik rejsen? Havde han sin kone Astrid med? (Jeg – Erik – kendte jo til ægteparret Daniel og Astrid).

Nej, der havde han sørme ladt hende i stikken. – for at sige det rent ud – det havde han! – Hun var gravid.

Jeg ved ikke, hvor meget, de var kærester.

Det var jo bestemt, at han skulle rejse, det var ikke sådan noget overilet. Jeg kan huske, at Daniel og Rasmus var cyklet ned til Jenny, – en søster til Rasmus, der boede nede ved Vejle i Bjerre Herred.

På vej derned kom de omkring Marius Rasmussen i Grindsnabe for at sige farvel, der tjente jeg jo.

Det var meningen, at jeg skulle rejse med, men det mente man (også jeg selv) at jeg var for ung til.

De rejste nogle dage efter om efteråret. De rejste til Hamborg og derfra med skib direkte til Buenos Aires.

Hvordan gik det så med Astrid? "Ja, det ved jeg ikke". Daniel skrev i løbet af året, hvordan det var gået med rejsen. Astrid tjente i Ørum. Hun kom hjem til far og mor i Ørum og præsenterede sig og barnet. De var jo blevet underrettet om det fra Daniels side.

Det endte med, at hun rejste til Argentina. Drengen blev hos bedsteforældrene i Ørum. Man mente, at barnet var for lille til en rejse til Argentina på det tidspunkt. Der var så meningen, at barnet senere skulle slutte sig til familien. Det blev ikke til noget. Det er Svend, som siden voksede op hos faster Anna.

Far fortalte ved en anden lejlighed, at Daniel havde tænkt sig at smutte fra faderskabet, men Astrid mødte op i Ørum og fasthold, at han skulle vedkende sig barnet, hvad der også blev resultatet.

Daniel holdt forbindelse via brev mellem hjemmet i Ørum og mig.

Astrid rejste så til Argentina vist nok i 1929. far døde sidst på året i 1929, da var hun rejst.

Planen var, at Anna og drengen skulle følge efter senere. Problemet var, at mor havde vel nærmest gigt og kunne ikke være alene. Derfor blev det ikke til noget.

Anna blev i Ørum for at passe moderen og skippede en kæreste. Hun har sørme ofret sig meget. – det har hun virkeligt.

Mor døde under krigen i 1942. Under krigen var forbindelsen til Argentina afbrudt. (1939-1945).

Da krigen var forbi, var der tale om, at de skulle rejse derover; men da var der ikke så gode tider økonomisk for landet.

Jeg tror ikke Svend brød sig om sine forældre. Han har aldrig skrevet til dem. Det vil sige, at medens han gik i skole skulle han, men han har aldrig gjort det siden, han blev voksen.

Han har to brødre i Argentina., men dem hører vi aldrig fra. Jeg ved ikke, hvordan vi hørte, at Daniel var død. Jeg tror, det var gennem Rasmus. Astrid døde først.

Gennem breve ved vi at den ene af de to sønner overtog gården den anden var chauffør ved et oliefirma.

Vi har billeder fra sønnernes bryllupper. Desuden undrer Daniel sig i et brev fra først i 60erne over, at vi her i landet kan høste med "selvtærskere" (Mejetærskere), da det må være alt for vådt.

Militæret 10. maj 1930-okt. 1930

Jeg var nede ved Marius indtil jeg skulle ind til militæret i Fredericia.

Jeg var soldat i 5 mdr. I almindelighed var tjenestetiden 5 måneder. Enkelte skulle have 3 mdr. længere tjenestetid, Det var for vores kompagni 10 soldater ud af 150.

Jeg skulle have været inde i 3 mdr. mere, men jeg købte mig fri. Vi var en sammenslutning eller en ring af soldater, der havde givet 30 kr. hver. Disse penge skulle de have, som skulle blive inde.

Jeg solgte mit nummer til en fra Odder, Peter Hansen, han brød sig ikke om at komme hjem og han havde trukket frinummer. Jeg tror nok at dem, der blev inde fik 150 kr.

Langt op i tiden blev soldater genindkaldt til i dette tilfælde efterårsmanøvre for at få genopfrisket deres lærdom som soldat. Som jeg husker det, var det altid om efteråret fordi markerne her var høstet så militærøvelser ikke ødelagde afgrøder. Tillige var mange beskæftiget ved landbruget og soldaterne kunne bedst undværes om efteråret når markerne henlagde pløjet.

Far står som nummer 2 fra højre, sommeren 1930.

På billedet står 10 Bat. 12. kompagni sommeren 1930.
Far er i forreste række nr. 1. fra venstre.

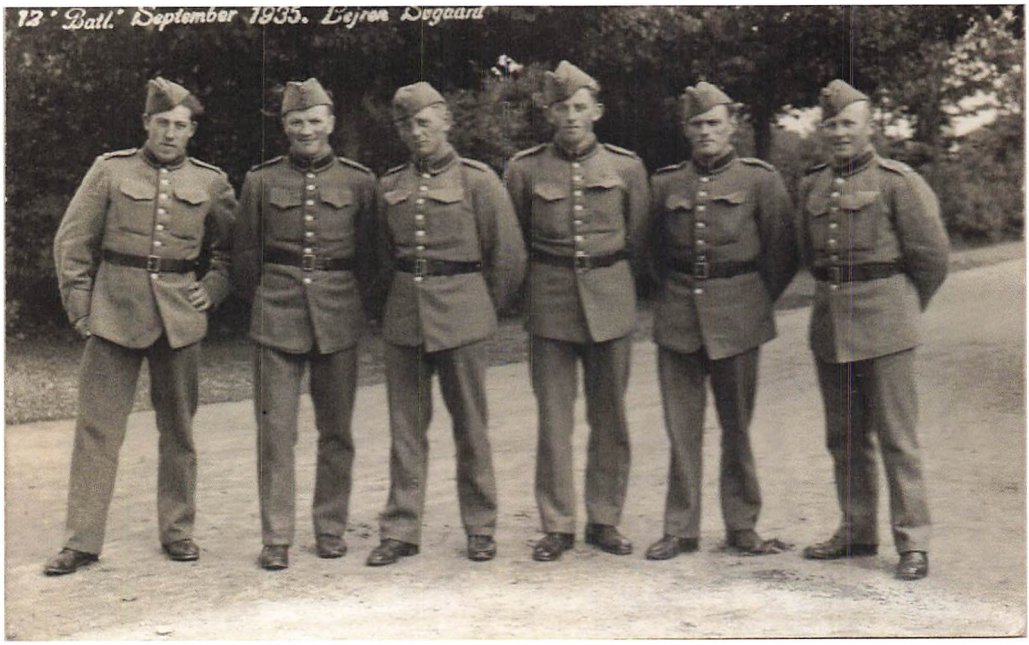

12. "Batt" september 1935. Far/Ejnar står som nummer 2 fra højre.

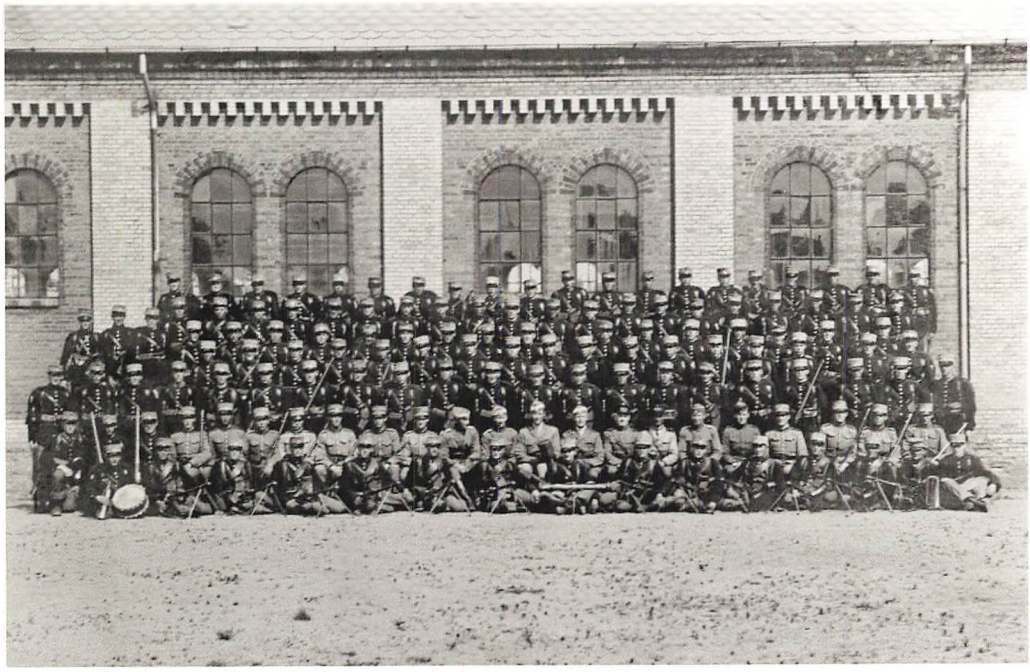

Vi er nu fremme ved nov. 1930. Jeg rejste hjem til Ørum, hvor jeg arbejdede i skoven indtil jul.

Murerarbejdsmand på Hjelm

Efter at være kommet hjem fik jeg arbejde som murerarbejdsmand på øen Hjelm i ca. 3 uger.

Vi byggede en landejendom af type som et statshusmandsbrug. I alt var vi 10-12 mand beskæftiget både tømrer og murer. I øvrigt havde vi murermesterens pige med til at lave mad.

Vi startede med at bygge et skur, som vi boede i. – Det vil sige pigen boede oppe ved fyret.

På det tidspunkt, jeg kom derover, var murerne oppe. Jeg var med til at lægge cementgulv.

På det tidspunkt ejede grev Scheel på Gl Estrup øen. Senere gik grev Scheel helt ned. Grus kompagniet i Aarhus købte øen. De gravede ral derovre, der var sørme meget ral på stranden.

Byggeperioden var om sommeren. Til ejendommen hørte ca. 50 tdr. agerjord, som var indhegnet. –Uden for dette gik så kreaturerne. Der var mange kreaturer men kun 3-4 køer, der blev malket til øens selvforsyning.

Den oprindelige gård lå neden for skrænten, men den ville ejeren have til jagtslot.

Den nye kom til at ligge oppe på marken inden for indhegningen, således transportafstanden blev mindre. Der førte to "veje" op til fyret.

Der var 4 familier på øen. Forpagteren af gården samt 3 familier ved fyret. Personalet var en fyrmester, en fyrpasser og en fyrassistent. De var så fine på det, at de sagde De til hinanden.

Man fortalte, at der på et tidspunkt havde været 3 børn på øen. For at få dem undervist havde de ansat en lærerinde. Hun boede oppe ved fyret i en lejlighed. I tilknytning til denne var der en skolestue. Så der var ret store bygninger på stedet.

Stormvejr

Engang var vi på vej til Hjelm med en pram på slæb. Der blev sådant et vejr, at vi måtte lade prammen gå.

Den drev så ind til Sveriges kyst. Der kom nogle fiskere fra Bønnerup slæbende med den. De fiskede jo omkring øen – og de må jo have hørt om denne pram, for snakken gik jo mellem fiskerne.

Vi fik det meste af byggematerialet tilbage. Det vil sige, at vi fik tømmeret igen. Derudover var der læsket kalk med, men det var faldet af, da prammen var tippet.

På det tidspunkt jeg arbejdede der ovre, var der ingen elektricitet på øen. Al belysning forgik ved petroleum – også belysningen i selve fyret. Efter krigen fik de elektricitet derover.

Nu bor der ingen på øen og fyret er automatiseret.

Andre arbejdspladser

I januar 1931 kom jeg ud at tjene hos en Jacob Just i Ramten. Der tjente jeg i 4 mdr.

Derefter rejste jeg til Seest Gaard ved Kolding fra maj 1931 og 1½ år frem.

Seestgård ved Kolding

Pløjning på en mark ved Seestgård i baggrunden, Skanderup ved Kolding. Sommeren 1931.

Bodils arbejdspladser

På det tidspunkt var mor ansat hos en bager i Søndergade i Kolding. Hun havde vært der fra nov. 1929.

Jeg ved ikke, hvordan det gik til, at mor/Bodil rejste til Kolding, men det kan måske forklares ved, at hun havde en morbror, der boede i Kolding.

Mor var ikke så glad for at være hos bageren. Pladsen var såmænd god nok – Hun havde værelse oppe på loftet. Der var ingen el i modsætning til resten af huset. Belysningen foregik ved en petroleumslampe, som til tider osede, så der kunne komme et helt lag sod i hele værelset.

Arbejdstiden var lang. De skulle stå i butikken hver aften til kl. 9 – også om lørdagen.

Efter vist nok 9 mdr. kom hun ud på julemærkesanatoriet pr aug. 1930. Der var hun glad for at være. Det blev til lidt over 2 års virke som tjenestepige. Hun var meget glad for pladsen.

I et brev fortæller Bodil/mor, at hun var ansvarlig for et antal værelser på øverste etage.

til enhver Landmand som har brug for en saadan.

Vestbjerg den 16/4.31.

P. P. Pedersen Fotf.

Ejner Rasmussen har været hos mig som Lærlingedreng siden 1/8 af 1930. har i den Tid forstået Bestyrelsen af 24 Køer samt Opdræt af Dyrene til min fulde Tilfredshed. Han er flittig til at arbejde, og da han tillige er behagelig at omgaas samt besidder et pænt og behageligt Væsen saa det har været mig en Glæde at have haft ham i min Tjeneste, vil jeg gerne anbefale ham som en dygtig og paalidelig ung Mand.

Personalet i bageriet. Mor står til højre. Billedet af Bodil og Ejnar/mor og far er dateret til Kolding.

Luftfoto af julemærkesanatoriet. Med blyant er skrevet, hvad bygningerne blev anvendt til: 1-2 Smaabørnsafd, 3 Overlægebolig, 4 Hovedbygning, bagved funktionærboliger, arkiv og maskinhus. Her udenfor afd. E. Ukendt år. Foto: Dansk Sygeplejehistorisk Museum reg.nr. 830302F002.

Hotel Koldingfjord og Dansk Sygeplejehistorisk Museum var oprindeligt et tuberkulosesanatorium for børn, og bygningerne fortæller en lang og spændende historie om tuberkulosebehandling- og pleje i begyndelsen af 1900-tallet.

Sanatoriet blev etableret takket være det nye julemærke, der kom for første gang i 1904. Julemærket blev en kæmpesucces, og det første synlige resultat af indtægten blev Julemærkehjemmet i Kolding, en slotslignende bygning med en enestående beliggenhed ned mod Kolding Fjord.

Tuberkulosesanatoriet åbnede i 1911 og måtte hurtigt udvide for at kunne dække behovet i en tid, hvor tuberkulosen var den store svøbe blandt fattigfolk.

Personale ved indgangen til Julemærkesanatoriet.

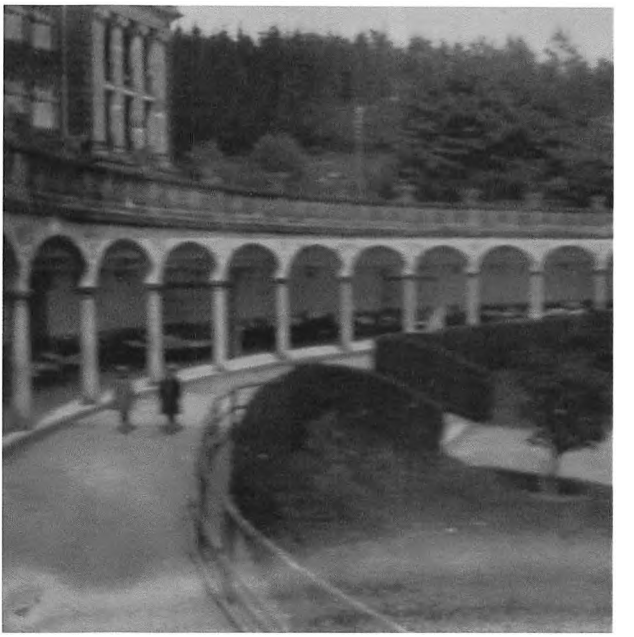

Mor sammen med en kollega på Julemærkesanatoriet.

Det fungerede som tuberkulosesanatorium frem til 1960, hvor bygningerne blev overtaget af Statens Åndssvageforsorg.

I slutningen af 1932 havde vi bestemt os til at søge tilbage til Hads herred. Jeg havde fået plads på en gård i Fensten og mor som køkkenelev på Aakjær for at lære husholdning.

I nov. 1932 tog mor midlertidig ned til sin bror, Martin, som var grænsegendarm. Det var for at hjælpe ham og datteren Lydia, idet hans kone, Anna, døde i dette efterår.

Alle gendarmer var privat indkvarteret og først i efteråret 1920 blev dette ophævet og gendarmerne skulle selv skaffe sig beboelse.

Den danske stat købte en større landbrugsejendom i Rens. den blev Indrettet med flere lejligheder, toldkontor og stald til gendarmernes heste. – Det er den bygning vi i dag kender som "Gendarmerigården".

Desuden blev der opført flere boliger på Pebers markvej, som blev beboet af gendarmer.

Den 5. maj 1920 kom der 27 gendarmer til Jyndevad. Disse var indkvarteret privat, men senere blev der bygget flere huse i Lille Jyndevad, som gendarmerne boede i. Desuden opførte staten flere steder langs grænsen de såkaldte gendarmhuse. Ofte var det dobbelthuse, der i dag kendes på deres gullige udseende.

I Lille Jyndevad blev der således opført 2 statshuse til gendarmer.

Rens og Omegns lokalhistoriske arkiv 2021

Martin skrev direkte til søsteren for at få hjælp. Søsteren, min mor, frasagde sig simpelthen elevpladsen for at hjælpe sin bror!!!

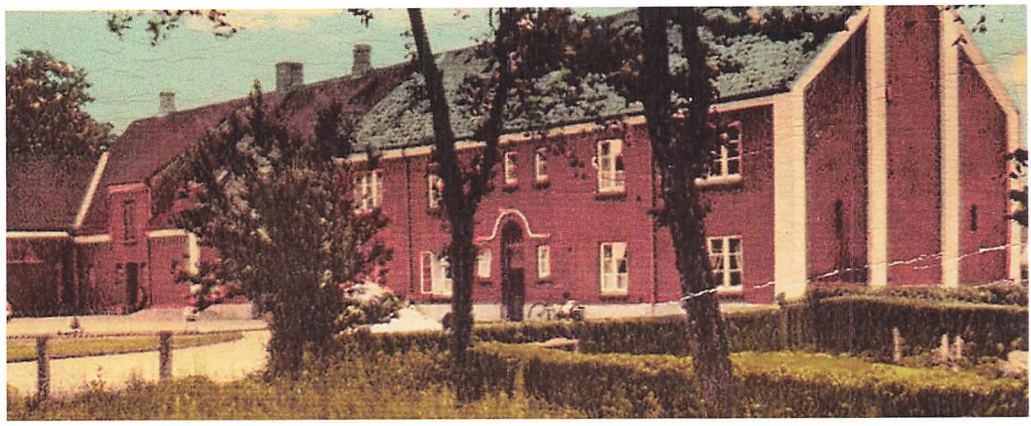

Gendarmerigården.

Martins ejendom i Rens. Her kom mor som husbestyrerinde for sin bror efter konens død. Om huset var lejet eller købt vides ikke, mon ikke det var lejet?

Lidt om Martin Sjerslev Christensen

Et tillæg til fars levnedsbeskrivelse.

Det er begrænset, hvad jeg ved om Martins tidligste ungdomsår. Det første jeg og Bent hørte var, at han var soldat ved gardehusarerne i Næstved.

Bedstemor Maren fortalte, at gardehusarerne selv skulle vaske deres tøj. Når Martin kom hjem til Grindsnabe på orlov medbragte han vasketøj. I vasketøjet var der bukser, der var blodige på indersiden af låret efter mange timers ridt på hest. Hun var meget berørt af dette.

I øvrigt var familien meget stolt af at have en søn inde ved gardehusarerne.

Jeg formoder, at der går en lige linie fra militærtiden til hvervet som grænsegendarm. Efter genforeningen med Sønderjylland i 1920 skulle grænsekontrollen udvides, hvilket ovenstående om *Gendarmerigården* vidner om.

Senere bliver han ansat ved Toldvæsenet med tjeneste først i Ålborg og senere i Haderslev.

Martin som gardehusar til venstre sammen med en kammerat.

Plads i Fensten

Jeg havde fået plads pr. 1. nov. 1932 hos en meget forsigtig gårdmand, Kresten Nielsen, først som forkarl til en løn af 600 kr. om året. Han skrev derefter, om jeg ville have plads som fodermester til en løn af 800 kr. om året, idet hans fodermester var rejst. Grunden til han spurgte var, at jeg på Seest gård havde fungeret som fodermester og dette stod i min anbefaling, som han have fået afskrift af.

Arbejdsrytmen

Jeg startede med at malke kl. 4.30 om morgenen, derefter skulle der fodres. Returmælken skulle hentes ved vejen og bringes op på loftet, der var grise deroppe. – Det var virkelig et slæb. Der var 28-30 køer. Den første malkning tog 1½ time indtil kl. 6.30.

Derefter skulle der fodres, muges ud ved køer og grise, fejes.

Morgenmaden var klar ved halv 7-tiden, den skyndte vi os at få for at komme ud igen. Vi var så færdige ved 8.30 tiden og havde så et par timers pause indtil middagsmalkningen, som startede KL 10.30.

De køer, der gav over 30 pund mælk om dagen blev malket 3 gange dagligt, idet de blev malket om middagen – og det var de fleste af dem.

Denne middagsmalkning tog en times tid. Derefter blev det middag, og jeg havde fri til KL 15.00, hvor vi kunne forrette ærinder eller sove til middag.

Fodring og malkning varede så fra kl. 15.00 til 18.00.

Som regel var grisene på loftet. Gårdmanden havde kun fedesvin. Han købte smågrise som han den første måned havde gående i hestestaldens foleboks, inden de kom på loftet. I alt var der til stadighed ca. 100 fedesvin på loftet.

Karlens rytme var en anden. De startede kl. 7.00 om morgenen sommer og vinter uanset vintermørke. Jeg husker, at nogle gange om vinteren skulle vi lade lyset brænde i kostalden efter morgenarbejdet, således karlene og manden kunne se at læsse møg KL 7.00.

Gården var på 55 tdr. Der var ansat 2 karle, 1 fodermester, 1 pige. Desuden hjalp bedstemoderen til i det daglige arbejde. Hun var meget aktiv især med madlavningen.

Madlavningen foregik til daglig i bryggerset. Køkkenet – det fine køkken blev aldrig brugt til hverdag.

Manden og konen i gården var lige så aktive som os ansatte, hvilket også bevirkede at de gik tidlig i seng.

Vi måtte gerne sidde i stuen om aftenen, men KL 20.00 kom konen og sagde, at nu var der kaffe i køkkenet. Dette var signal til, at nu gik man i seng, hvilket de selv gjorde.

I øvrigt syntes jeg, at det var en god plads. Vi arbejdede aldrig efter kl. 18.00 og karlene have et foderapparat til hjælp ved fodringen af de 5 heste.

Apparatet virkede på den måde, at ved at indstille et ud til selvvalgte tidsintervaller kunne dette udløse en lem over truget til hvert spiltov. Det var en stor hjælp, idet fodringen om aftenen – efter en dags arbejde – foregik hver halve time fra KL 18.00-KL 21.00.

Om aftenen kunne vi deltage i aftenskoleundervisningen. Jeg deltog i sløjd i Fensten skole. Tiden skulle jo gå med noget, og det var for resten sjovt. Undervisningen forestodes af en ældre lærer Greve, der var dygtig til sløjd.

Vi var mange på holdet, jeg vil tro en ca. 20 stykker. Jeg fremstillede flere ting bl.a. taburetter. Jeg har i øvrigt en af dem endnu.

Ved en anden lejlighed fortalte far, at han fremstillede det skrivebord, som forberedelse til bohave til det forestående giftermål med Bodil i 1933. Skrivebordet stod hjemme i huset på Vestergårds-

Ægteskab den 28. sep. 1933. Dyngby Lund/Grindsnabe.

vej i Boulstrup indtil han flyttede på plejehjem i 1988. Jeg (Erik) har siden indleveret det til Odder Museum, hvor de var glade for at få noget husflid, som de ikke havde/har ret meget af. Ved indleveringen oplyste jeg, at det var fremstillet i Ålstrup skole, hvilket åbenbart er forkert.

Den 1. okt. 1933 rejste jeg fra pladsen, idet jeg blev gift i slutningen af sep. 1933.

Omkring mad

På et tidspunkt fortæller far, om et sted han var, jeg husker ikke hvor. Her blev madrester fra ugens 5 første dage hældt over i en gryde. Blandingen blev så serveret om lørdagen.

Den første måned af vort ægteskab boede vi i Bodils bedstemors ejendom ved siden af forældrenes ejendom i Dyngby Lund.

Vi skulle derefter flytte op i fodermesterhuset til min morbrors ejendom, Færgegården, ca. 300 m derfra.

Fodermesterhuset bestod af to lejligheder. Vi boede der nu for det meste i alene. Begge lejligheder bestod af køkken, stue, soveværelse, forgang og baggangen var fælles.

I de første 1½ år boede vi i den lille lejlighed. Størrelsen var ca. 40-45 m2.

Da mor ventede Annalise, flyttede vi ind i den større lejlighed, som gav os nogle flere kvadratmeter at råde over. Huslejen var 15 kr. om måneden til at starte med. Man skal tænke på, at det skal sammenlignes med en dagløn på 4-5 kr. – alt efter om man fik kosten på arbejdspladsen.

Den første bolig. I billedets baggrund ses mor/Bodils fødehjem. Billedet må være taget efter 1925, da gavlen og tilbygningen til ejendommen blev bygget på det tidspunkt.

Fodermesterhuset fotograferet feb. 2021. – Meget forfalden.

Far og mor i deres første lejlighed i Grinsnabe.

Grindsnabe 1934.
Øverste Række fra venstre: Oline, Erik, Bodil og Ejnar
Siddende Maren, Christen (med Lydia) og Kirsten Marie (Marens stedmor) gift med Ole Hessellund Eriksen (murer).

Arbejde på Cikorietørriet i Boulstrup

Jeg havde i mellemtiden fået opsporet, at der vist nok var arbejde at finde på cikorietørreriet i Boulstrup. Manden jeg søgte arbejde hos hed Niels Christensen, han var arbejdsleder for dette plus et i Ryomgård og det i Ørting. Richkoncernen i København ejede dem.

Kaffeerstatning

Fra Wikipedia, den frie encyklopædi

Pakke med Rich's kaffeerstatning.

Kaffeerstatning eller **kaffesurrogat** er et ristet produkt, typisk af cikorierod, blandet med rug og sukkerroe. Kaffeerstatning kan enten anvendes som fuld erstatning for kaffe eller opblandet med kaffe.

Når man tilsætter varmt vand til kaffeerstatningen fås et brunligt udtræk. Kaffeerstatning kan ligeledes fremstilles af figner, byg (malt), majs og flere andre planters frugter eller rødder. Også mælkebøtte har været anvendt i produktionen. Kaffeerstatning anvendtes primært under 2. verdenskrig, hvor der var rationering på mange produkter, herunder kaffe. De førende mærker herhjemme var *Rich's* (markedsført af De Danske Cichoriefabriker) og *Danmark*.

Ud over at kaffeerstatningen er billigere, har den den potentielle fordel, at erstatningen ikke indeholder koffein.

Cikorietørreriet i Boulstrup – ejet af Richkoncernen i København

Bygningerne blev senere til Boulstrup Foderstof forretning, der var placeret op til banen med et sidespor.

Her oppe i byen (Boulstrup) var der en bestyrer, der hed Laurits Jørgen Rasmussen også kaldet Laus Jørgen. Lønudbetaling og opsyn sørgede Niels Christensen for. Lønnen var 88 øre i timen.

På tørreriet var arbejdstiden 8 timer alle hverdage også lørdage. Om søndagen standsede vi lidt tidligere. Jeg kan huske, at jeg normalt kom hjem denne dag mellem KL 14 og 15. Dog gik vi nogle gange hjem inden de 8 timer var gået. Det var, når vi var færdige med at tømme ovnene. Mit arbejde bestod i ude på pladsen ved jernbanesporet at læsse roerne af, vaske og rense dem, skære dem i stykker.

Om eftermiddagen vaskede, rensede og skar vi roer, der var kommet dels med jernbane dels med hestevogne, enkelte lastbiler var der også. Dette arbejde varede for det meste indtil middag. Middagspausen var på 1½ time, for mig at se noget pjat, men sådan gjorde man.

Over middag tømte vi ovnene, det vil sige først den lille ovn, da det var det sidste sted, de blev de tørret. Der var to ovne. Først kom roerne til den store ovn som rå. De blev med elevator ført op på et betonloft over den store ovn, her lå de natten over som en slags fortør-

ring. Den første tørring fandt sted i den store ovn. Når denne tørring var færdig dampede de af for derefter at komme i den lille ovn til den sidste tørring.

Herefter blev de pakket i sække og sendt til fabrikken i København.

Fyringen af ovnene skete med koks. Ovnfolkene stod for dette. De arbejdede i 3 holds skift med 2 mand på hvert hold. Sæsonen sluttede midt i januar 34, da var vi færdige, og vi blev alle fyret.

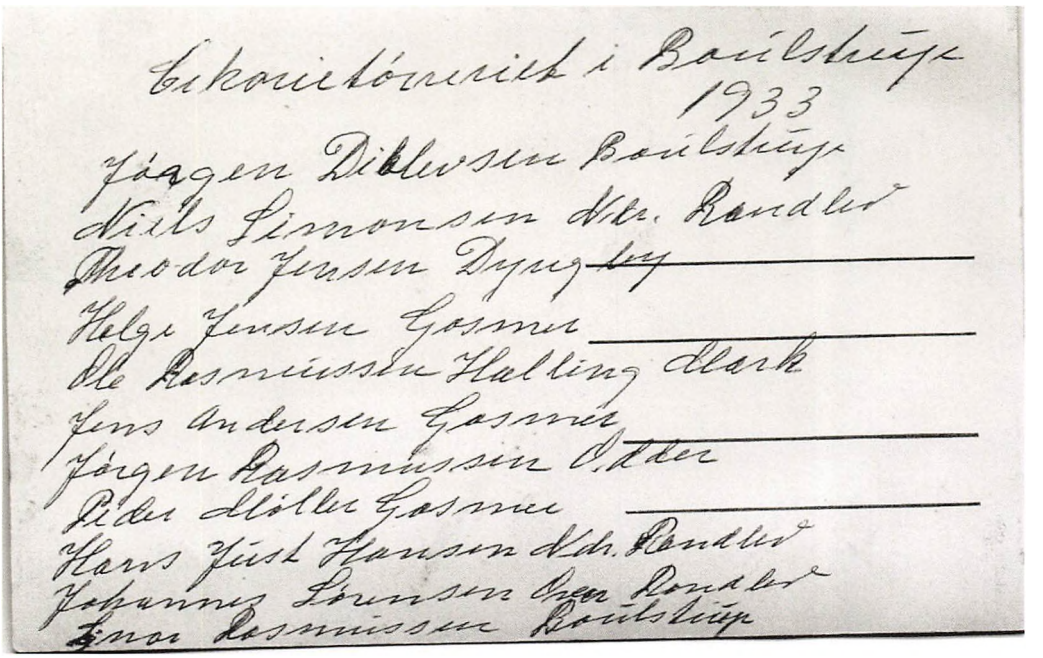
Cikorie kornrist i Bovlskuy
1933
Jørgen Diblersen Bovlskuy
Niels Simonsen Vib. Randlev
Theodor Jensen Dyngby
Helge Jensen Gosmer
Ole Rasmussen Hallingdal
Jens Andersen Gosmer
Jørgen Rasmussen Vadder
Peder Mølle Gosmer
Hans Just Hansen Vib. Randlev
Johannes Simonsen Over Randlev
Simon Rasmussen Bovlskuy

Far nævner arbejderne i rækkefølge. Far er nederst til højre. Nr. 2 i øverste række er Niels Simonsen. Han og hustruen Marie blev livslange venner med far og mor, Vi besøgte dem jævnligt i Ndr. Randlev.

Marie havde et bagerudsalg, hvor jeg af og til på cykel fra skole i Odder besøgte bageriudsalget sammen med kammerater.

Theodor (Juel) Jensen blev fars arbejdskammerat i Boulstrup Elværk indtil Theodor blev ramt af sygdom med dårligt hjerte. Han blev pensioneret i en forholdsvis tidlig alder.

Om tirsdagen, når jeg cyklede med ugeblade, ventede han på mig, vi skulle have en snak, hvis der var godt vejr.

Løsarbejde

Herefter blev det til løsarbejde. – Arbejdsløsheden var stor, så det var ikke let at finde noget arbejde.

Jeg fik så forefaldende arbejde rundt omkring på gårdene f.eks. deltog jeg i tærskning. Men megen tid var jeg arbejdsløs. Jeg havde først meldt mig i fagforening, da jeg blev gift. Det første år kunne man ikke hæve understøttelse. Derefter kunne man få understøttelse i 90 dage om året med 2 kr. om dagen i 6 af ugens 7 dage. Derfor kunne jeg ikke hente nogen understøttelse.

Stenfiskeri

Som en udvej fandt jeg på at fiske sten ud fra stranden. Til det formål købte jeg en pram i Hou for 15 kr.

Fars pram. Fars bror, Henry, siddende sammen med nogle børn.

Når jeg var arbejdsløs og der samtidig var godt og roligt vejr, tog jeg ud at fiske sten. Det skulle være roligt vejr, ellers kunne jeg ikke se stenene på havbunden. For at få dem op havde jeg to stentænger – en til store sten og en til mindre sten. Stentængernes skaft var af ask og vel 4 meter lange.

Jeg sejlede så stenene ind til stranden og stablede dem op i metermål. Kommunen købte dem. De blev afhentet af Nikolaj Kramer, der senere blev mælkemand i Boulstrup, desuden hentede to mand fa Randlev sten, Hans Rask og Ludvig Nielsen.

Jeg fik 6 kr. pr m3. Dem, der kørte stenene bort, fik enten 1 kr. eller 1,5o kr. De kørte dem så ud til den vejstrækning i kommunen, hvor de skulle bruges. Her blev de læsset af, hvorefter andre gik i gang med at slå dem til skærver, som så kom i vejen. Vejarbejdet skete på den måde, at man først rev op i den gamle belægning med vejtromlen. Bag på tromlen var der nogle jernstænger, som kunne sænkes til dette formål. Skærverne blev fyldt på og derefter tromlet, så vejen fremstod som en ny og jævn grusvej.

Drukning

Martin Jensen i Grinsnabe havde en jolle liggende ude ved en bundgarnspæl. Nu kan en jolle jo både roes og føres ved sejl. Den havde derfor køl og man kunne ikke umiddelbart vade ud til den. For at komme ud til den lånte de så min pram. En dag var der tre ude at fiske – Martin Jensen, en karl ved Lillemosegården og en anden karl, Anders som tjente ved Åge Jespersen i Dyngby. De havde tøjret min pram ved bundgarnspælen. Da de skulle ind, havde min pram taget vand ind. Dette tømmer de ikke af, men springer i prammen på en gang. Derved sank prammen og der ender alle tre i vandet. Nu er der ikke dybere end de kan bunde, men Anders gik i panik. Han klamrer sig til de to andre, som skubber ham fra sig og kommer i land. De to andre må heller ikke have tænkt sig om, for de løb begge efter hjælp ved Laurits Jensen vel en 600-700 m væk.

En nabo, Laurits Hougårds søn, sejlede dernede i en kajak. Han sejlede derhen og fik Anders op og var ved ham indtil lægen kom. Lægen doktor Skjern forsøgte med kunstigt åndedræt, men det var for sent, han var død.

Sejs den 10. feb. 2018. Dette var afskriften af mit interview fra 1984.
Erik Sjerslev Rasmussen

Biografi for Christen Christensen

Afskrift af skudsmålsbog

Christen Christensen, søn af møllersvend Clemen Sjerslev Christensen og Hustru Christiane Hansen er født i Kysing, Saxild Sogn, Hads Herred, Aarhus Amt, den 22. november 1867, døbt i Kirken den 15. marts 1868, var (vaccineret) den 24 Juni 1871.

Efter udskrivning af skolen blev han 1. søndag i Påsken, d 16 april 1882, konfirmeret i sin dåbspagt i Randlev Kirke

Randlev Præstegård, d 18 April 1882.
Chr. Borch
Sognepræst.
I forbindelse med dåben var der følgende faddere:

Gdr.	Rasmus Jensen	Kysing
Gdr.	Hans Mikkelsen	Fløjstrup
Gdr.	Rasmus Jakobsen	Malling
Pigen	Ingeborg Andersen	Kysing
Pigen	Hanne Kirstine?	? ulæseligt

Christens søskende:
De tre brødre Christen, Hans født i Kysing 22. sep. 1872, Anton født den 15. nov. 1874 voksede op på Kysing Mølle.

Desuden skulle der være 2 piger, Hvoraf den ene Dorthea Kirstine Christensen dog døde i en ung alder.

Dorthea Kirstine Christensen
Hans søster
Født år 1865 - Neder Fløjstrup, Malling Sogn, Ning Herred, Aarhus Amt.
Død år 1879 - Kysing, Saksild Sogn, Hads Herred, Aarhus Amt.

Ane Kirstine Rasmine Kristensen
Født år 24. apr.1870 - Kysing, Saksild Sogn, Hads Herred, Aarhus Amt.
Vedkommende døde i en ung alder vist nok 5 år gammel.

Sjørslev slægten og Sjerslev slægten

Slægten stammer fra Nordby på Samsø.

Møllerbyggersvend Peder Christensen Sjørslev kom fra en by i Jylland, som hed Sjørslev. Han var soldat under 7-årskrigen med England på Lilleør ved Langør. Han blev stamfader til

Sjørslevslægten i Nordby, Samsø. Hans første kone hed Mette Tuse med hvem han fik barnet Christen Sjørslev. Christen Sjørslev blev gift med Dorthe Clemmensdatter.

De fik blandt andre sønnen Clemmen, som bosætter sig på Kysing Mølle.

Det er ham vi følger

Faderen Clemen Christensen Sjørslev – Sådan står navnet i kirkebogen – – Hustruen Christiane Hansen ikke kunne fordrage navnet Sjørslev og gav ved børnenes dåb navnet Sjerslev.

Clemen blev således stamfader til Sjerslev slægten, som kan betragtes som en sidegren til Sjørslev slægten.

Clemens navn Sjerslev staves i kirkebøgerne skiftevis med ø og e.

Navnet Sjerslev dukker op igen hos drengebørnene efter sønnerne Anton og Christen men ikke hos pigerne. Sidenhen er navnet Sjerslev givet til begge køn i hvert fald i den del af familien, jeg kender.

Lidt om Clemen Sjørslev/Sjerslev Christensen:

Født den 8/11 1840 i Nordby, Samsø

Død den 3/2 1911 i Dyngby Lund, begravet på Saxild Kirkegård.

Clemen kommer fra Samsø til Kysing Mølle, som han overtager, årstal er i en skrivende stund ikke kendt. Her bliver han gift med Christiane Hansen.

Gift 1. gang med	Christiane Hansen
	Født den 10. okt. 1865
	Død den 24. sep. 1878 i Kysing.
Gift 2. gang med	Margrethe Jensdatter
	Født den 5. apr. 1833.
	Død den 27. okt. 1910 i Kysing. Clemmen kommer herefter på aftægt hos sønnen Christen i Dyngby Lund/Grinsnabe. – Herom senere.
	Der var ingen børn i dette ægteskab.

Da Christiane dør 33 år gammel, sættes den ældste søn Christen i pleje hos moderens søster, Ane Hansen, Dyngby Lund.

Anton blev sat i pleje hos sine bedsteforældre på moderens side i Fløjstrup. Bedstefaderen var væver. – På en køretur i forbindelse med slægtsfesten på Norsminde kro den 21. maj 1977 kører undertegnede sammen med flere blandt andet moster Anne fra Sjælland forbi stedet i Fløjstrup, hvor Anton voksede op. Hun fortæller, at de levede et fattigt liv.

Hvor sønnen Hans blev sat i pleje vides ikke.

Om livet i Møllen vides ikke ret meget.

Anton kunne huske, at de ikke havde ret mange penge, men altid brød nok.

Brød fik de af folk, der om og fik malet korn, sikkert som en slags betaling. Engang skulle Clemen have vist sine voksne børn 2½ kiste med brød og spurgt: Hvad de dog skulle med så meget brød, som de slet ikke kunne overkomme at spise.

Kysing mølles stuehus brændte omkring 1907.

Ved branden gik et værdifuldt chatol eller kiste tabt. Dette møbelblev opbevaret for sønnen Hans, som på det tidspunkt var rejst til Amerika sammen med hustru nr. 2, s plejedatter.

Christen kommer ind som soldat og er hos militæret i København. Det må have været i slutningen af 1880erne. Han er med til at udbygge Københavns fæstningsanlæg. Her kedede han sig. På et tidspunkt har jeg set hans soldaterbog med bl.a. notater om hans skydeøvelser.

På et tidspunkt arbejder han på Malling Savværk.

Det må være her han har truffet sin første hustru. **Ægteskab med:**
Bodil Marie Jørgensen
Gift den 28. maj 1897
i Maling kirke Ning Herred Århus amt

Senere overtager Christen vederlagsfrit ejendommen i Dyngby Lund, hvor han var vokset op (Ane Hansen, Dyngby Lund.) Plejeforældrene levede barnløs.

Oplysningerne beror på dokumenter, notater fra familiens fortællinger.

Christen Christensen som soldat.
Billedet er taget i Århus, han var soldat bl.a.
i København, medens man byggede Københavns
fæstning vist nok i slutnignen af 1880erne.

En klog engelsk bondemand og en kvik læge

En engelsk bonde ved navn Benjamin Jesty (1736-1818) havde lagt mærke til, at malkepiger, der havde fået smitte overført fra yvere med kokopper, hurtigt kom sig og herefter blev immune over for den humane koppevirus. Han følte sig overbevist om, at han ved at ridse et sår på overarmen af sine børn og sin kone med en nål og herefter dyppe nålen i et væskende sår fra et yver og stikke den ind i såret, ville kunne gøre dem immune over for sygdommen. Også denne metode virkede, og Jestys familie gik fri af sygdommen.

A.

Kokoppe-Indpodnings Atteſt.

Maurer Ole Eriksen Hustru Karen Eriksen

født i Yttrebø og boende i Yttrebø

2/4 Aar gammel, er af mig, Underſkrevne, Aar 1885. den 3 Juni

indpodet med Kokopper.

Ved nøjagtigt Efterſyn imellem den 7de og 9de Dag efter Indpodningen har jeg fundet alle de Tegn, ſom vise dem at være de ægte Kokopper; de vare nemlig opfyldte med en klar Vædſke, i Midten nedtrykkede, og omgivne med en rød Kreds. Hvilket herved bevidnes af

Vanse d 10/6 85 Eilertsen, autoriseret Læge.

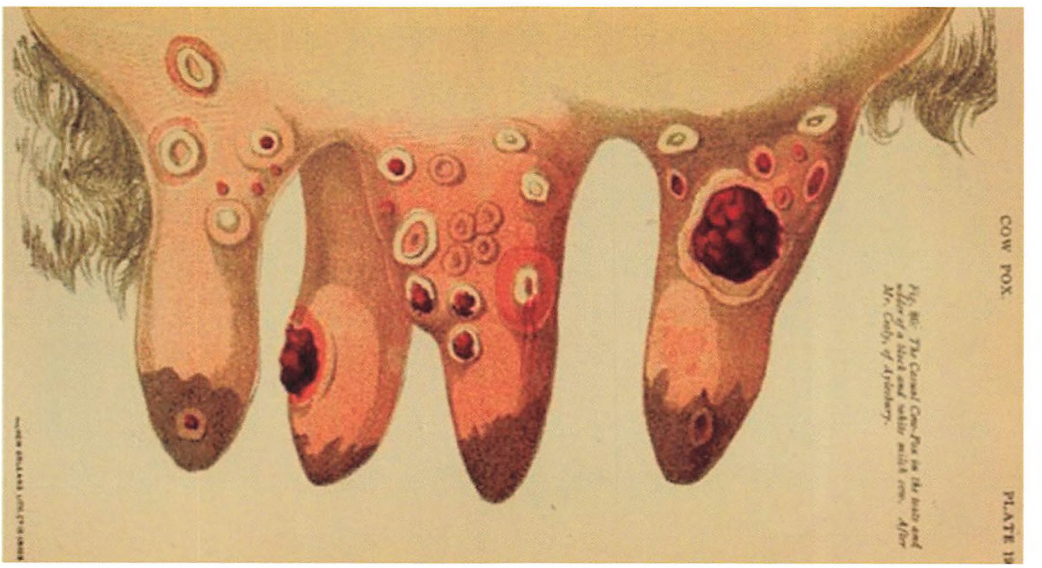

Lægen Edward Jenner (1749-1823) hørte om sagen og gik i gang med systematiske eksperimenter, hvor han bl.a. i 1796 indpodede en dreng med materie fra en tjenestepige, der var blevet smittet af kokopper. Drengen blev herefter påført smitte fra den humane koppevirus, og til videnskaben og drengens store held forsvandt den frygtelige sygdom, og drengen blev rask og frisk igen.

Jenner beskrev resultaterne, og to år senere var verdens første vaccine klar, og hvad var mere naturligt end at opkalde fænomenet efter koen, der startede det hele? Ko hedder vacca på latin.

Vaccine og dokumentation

Den første vaccination i Danmark blev gennemført i 1801 af kirurgen Frederik Christian Winsløw. Vaccinationen var en succes, og i 1810 blev der indført en kolonne i kirkebøgerne, hvor det ud for hver person skulle bevidnes, at der var fremvist koppeattest. Børn uden koppeattest kunne hverken komme i skole eller blive konfirmeret, og unge mennesker skulle også have en koppeattest for at blive gift eller for at blive soldat.

Resultatet var, at sygdommen kopper blev så godt som udryddet i Danmark.

Kilde: https://www.folkeskolen.dk/blogs/den-danske-sprogkreds/

Bodils bedstemor Kirsten Marie Eriksen født Olesen dør den 5. okt. 1942.
Boopgørelsen vises.

Georg Waage
Landsretssagfører
Odder.

O p g ø r e l s e

i Bost efter Enkefru Kirsten Marie Eriksen, f. Olesen, af Sø[illegible]xild, død den 5. Oktober 1942, og tidligere afdøde ægtefælle Ole Hesselund Eriksen.

I n d t æ g t:

1. Kontant Beholdning		150,00 Kr.
2. Begravelseshjælp		200,00 "
3. Indgået fra Sigvald Jensen, Dyngby		25,00 "
4. Kontrabog Nr. D. 4391 med Hads Herreds Spare- og Laanekasse, Odder, hævet med Renter med		2.039,21 "
5. Indbo af Værdi		320,00 "
	Indtægt ialt	2.734,21 Kr.

U d g i f t:

1. Udgifter ved afdødes Begravelse:		
a. I Henhold til Magnus Eriksens Regnskab	322,83 Kr.	
b. Til Beplantning af Gravsted og Gravsten hensættes	100,00 "	
c. Til Vedligeholdelse af afdødes Gravsted hensættes	100,00 "	522,83 Kr.
2. Skifteudgifter:		
a. Landsretssagfører Waage, Odder, Honorar for Boets Opgørelse		32,00
	Udgift ialt	554,83 Kr.
Naar fra Indtægten		2.734,21 Kr
drages Udgiften		554,83 "
udkommer Arvebeholdningen		2.179,38 Kr.

deles saaledes:

1. Undersøger Erik Eriksen, Kolding, Søn af Ole Eriksen i dennes første ægteskab, arver 2/16 eller 272,42 Kr.

   der udlægges saaledes:

   a. Kontant 232,42 Kr.

   b. Indbo af Værdi 40,00 "

   272,42 Kr.

2. Fru Marie Kristensen, f. Eriksen, Rørthvej 7, Odder, Helsøster til Nr. 1, arver ligeledes 2/16 eller 272,42 Kr.

   der udlægges saaledes:

   a. Kontant 232,42 Kr.

   b. Indbo af Værdi 40,00 "

   272,42 Kr.

3. Murer Marius Hessellund Eriksen, Nordby, Samsø, Fællesbarn af de afdøde, arver 7/16 eller 953,48 Kr.

   der udlægges saaledes:

   a. Kontant 813,48 Kr.

   b. Indbo af Værdi 140,00 "

   953,48 Kr.

4. Fru Caroline Eskildsen, Saxild, Datter af Kirsten Marie Eskildsen, arver 5/16 eller 681,06 "

   der udlægges saaledes:

   a. Kontant 581,06 Kr.

   b. Indbo af Værdi 100,00 "

   681,06 Kr.

Ialt 2.179,38 Kr.

Bodil Marie Rasmussen født Christensen

Bodil Marie Christensen
Fødsel 21. mar. 1911 – Dyngby Lund, Bjerager, Hads, Århus, Danmark
Død 5. okt. 1983 – Odder Sygehus
Forældre Christen Christensen, husmand og Maren Edeline Eriksen

Dåbsattesten er udstedt i anledning af Bent og Eriks fødsel (se dato)

Supplerende tekst fra kirkebogen:
Døbt af sognepræsten for Bjerager Sogn.
Faddere: Skrædder Anton Christensen. Hustru Karen Marie Sørensen, Malling.
Murer Ole Eriksen, hustru Karen Marie Olesen, Dyngby Lund
Husmand Morten Eriksen, Dyngby.
Murer Erik Eriksen, Dyngby Lund.

Søskende Martin Sjerslev Christensen, Anna Christensen, Margrethe Christensen, Oline Kirstine Christensen og Erik Sjerslev Christensen.
Ægtemand Ejnar Frederik Rasmussen, liniearbejder ved elværk
Børn Annalise, Erik Sjerslev og Bent Sjerslev

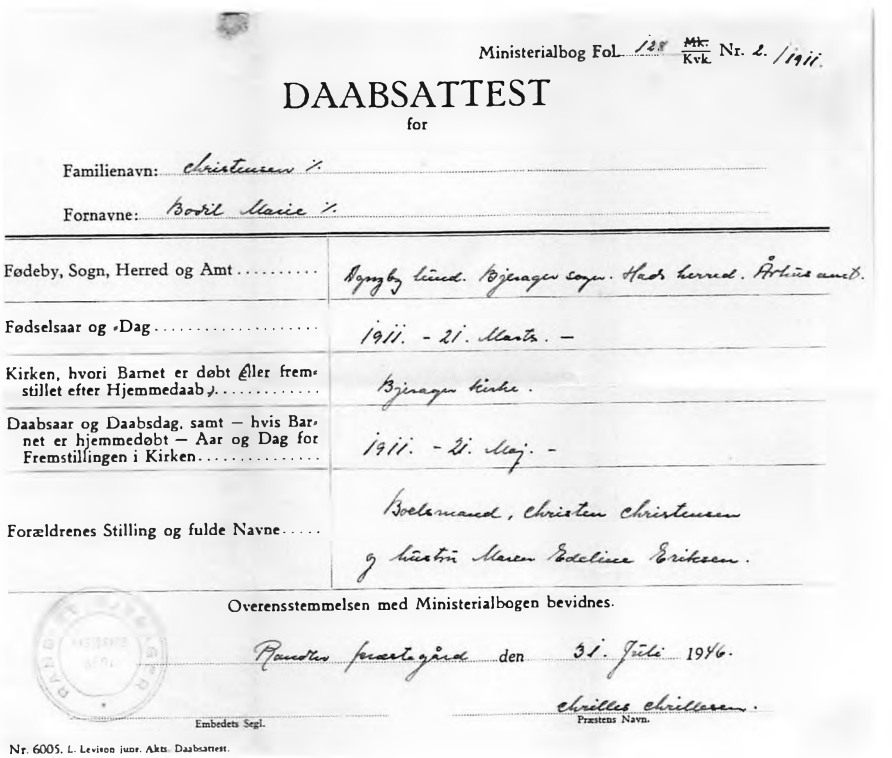

Ministerialbog Fol. 128 Mk. Kvk. Nr. 2. 1911.

DAABSATTEST
for

Familienavn: Christensen f.

Fornavne: Bodil Marie f.

Fødeby, Sogn, Herred og Amt	Dyngby Lund. Bjerager Sogn. Hads Herred. Århus Amt.
Fødselsaar og -Dag	1911. - 21. Marts. -
Kirken, hvori Barnet er døbt eller fremstillet efter Hjemmedaab	Bjerager Kirke.
Daabsaar og Daabsdag, samt – hvis Barnet er hjemmedøbt – Aar og Dag for Fremstillingen i Kirken	1911. - 21. Maj. -
Forældrenes Stilling og fulde Navne	Boelsmand, Christen Christensen og Hustru Maren Edeline Eriksen.

Overensstemmelsen med Ministerialbogen bevindes.

Randers Sognegård den 31. Juli 1946.

Embedets Segl.

Præstens Navn.

Nr. 6005. L. Levison jun. Akts. Daabsattest.

Mor er født og opvokset i Dyngby Lund Ca. 300 m fra Grindsnabe. I barndomshjemmet er hendes mor/bedstemor. Oldemor/Kirsten Marie Olesen er opvokset i naboejendommen, der var placeret meget tæt ved.

Bodil Marie Jørgensen

Christen Christensens 1. hustru

Hustru af din morfar
23. april 1867
Fløjstrup Mark, Malling Sogn, Ning Herred, Aar...
21. juni 1907
(40 år gammel)
Sygehuset, Odder

NÆRMESTE FAMILIE

Christen Christensen, husmand
Hendes mand

Martin Sjerslev Christensen
Hendes søn

Anna Christensen
Hendes datter

Margrethe Christensen
Hendes datter

Jørgen Rasmussen
Hendes far

Maren Jensdatter
Hendes mor

Jens Christian Jørgensen
Hendes bror

Jens Peter Jørgensen, Snedker og siden handel med gårde
Hendes bror

Jens Peter Jørgensen
Hendes bror

Rasmus Peter Jørgensen
Hendes bror

Maren Jørgensen
Hendes søster

Jørgine Jørgensen
Hendes søster

Grindsnabe/Dyngby Lund.
Maren og Christen med børnene Bodil, Erik og Oline.
Bodil er omkring 9 år. Billedet er i givet fald taget ca. 1920, da Bodil er født 1911.
Skuret i husets gavl eksisterede stadig da jeg var på min avis tur som 12-17-årig (1958 -1964).

Bjerager Kirke
Taget i maj 2003
Foto: Flemming Iskov

Her er mange af familiens medlemmer begravet.

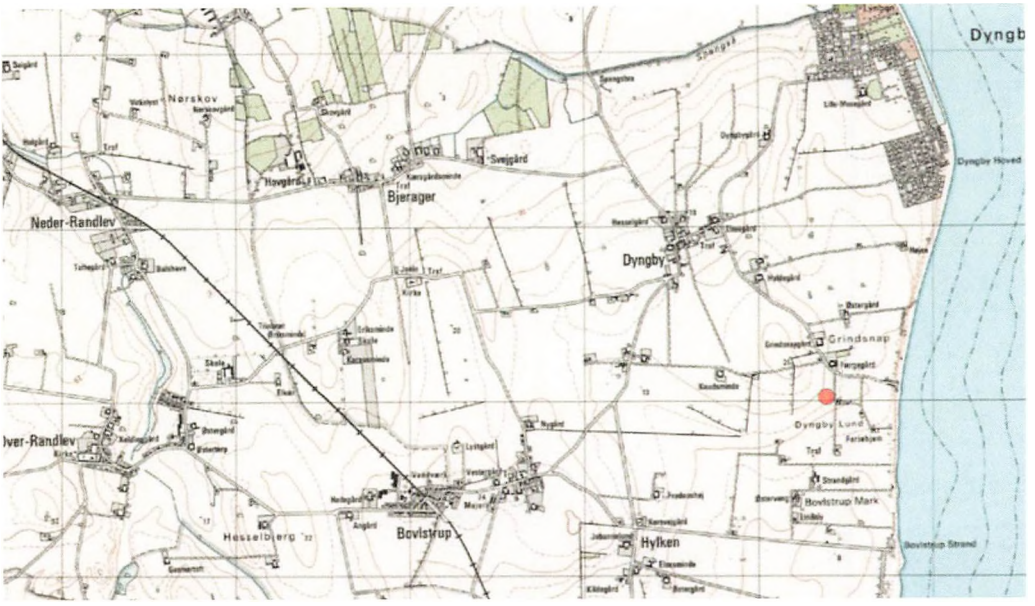

Den røde plet ved Dyngby Lund angiver slægtens hjemsted. Landkortet er fra perioden 1953-1976 – Den sorte streg angiver HNJ – Hads – Ning Herreds jernbane, der blev nedlagt den 21. maj 1977.

Billedet er fra ca. 1927. Manden til venstre er Christen, hustruen Marens hoved ses som nr. 3. fra venstre. Min mor Bodil står til venstre i billedet med hænderne hvilende på skulderen af en dreng.

Bodil fotograferet i morbror, Marius Eriksen soldateruniform omkring 1924-1925.

Morbror, Marius Eriksen – senere Nordby Samsø, Transporterer niecen i en trillebør.

Christen Christensen

1867

Fødsel

22. nov. 1867

Kysing, Saksild Sogn, Hads Herred, Aarhus Amt.

Barnedåb

Gudforældre: Gdr. Rasmus Jensen, Kysing Gdr. Hans Mikkelsen Fløjstrup, gdr. Rasmus Jakobsen Malling Pigen Ingeborg Andersen Kysing, Pigen Ane Mikkelsen Kysing, pigen Hanne Kirstine Sted ? ulæselig

Erhverv

Boelsmand.

1868

Alder <1

Døbt

Kb. 1854-1884, 20-11.

15. mar. 1868

Saksild Kirke.

1870

Alder 2

Folketælling

1. feb. 1870

Saksild, Hads, Århus, Denmark

1880

Alder 12

Folketælling

1. feb. 1880

Bjerager, Hads, Århus, Denmark

1882

Alder 14

Konfirmeret

Fra Dyngby, Bjerager Kb. 1866-1891, 191-8.
16. april 1882
Randlev Kirke.

1890

Alder 22

Folketælling

1. feb. 1890
Bjerager, Hads, Århus, Denmark

1897

Alder 29

Ægteskab med

Bodil Marie Jørgensen
Kb. 1892-1910, 334-5.
28. maj 1897
Malling Kirke. "J2K.1H"

1898

Alder 30

Søns fødsel

Martin Sjerslev Christensen
10. sep. 1898
Elkjær, Malling Sogn, Ning Herred, Aarhus Amt.

1901

Alder 33

Folketælling

1. feb. 1901
Malling, Ning, Århus, Denmark

1901

Alder 33

Datters fødsel

Anna Christensen

13. sep. 1901

Elkjær, Malling Sogn, Ning Herred, Aarhus Amt.

1903

Alder 35

Datters fødsel

Margrethe Christensen

13. nov. 1903

Elkjær, Malling Sogn, Ning Herred, Aarhus Amt.

1906

Alder 38

Folketælling

1. feb. 1906

Malling, Ning, Århus, Denmark

1907

Alder 39

Dødsfald for hustru

Bodil Marie Jørgensen

21. juni 1907

Sygehuset, Odder, Odder Sogn, Hads Herred, Aarhus Amt.

Kb. 1905-1914, 26-49.

1910

Alder 42

Ægteskab med

Maren Edeline Eriksen

Kb. 1892-1915, 127-4.

27. sep. 1910

Bjerager Kirke. "J2K.2"

1911

Alder 43

Folketælling

1. feb. 1911

Bjerager, Hads, Århus, Denmark

1911

Alder 43

Datters fødsel

Bodil Marie Christensen

21. mar. 1911

Dyngby Lund, Bjerager, Hads, Århus, Danmark

1915

Alder 47

Datters fødsel

Oline Kirstine Christensen

13. jan. 1915

Dyngby Lund, Bjerager Sogn, Hads Herred, Aarhus Amt.

1916

Alder 48

Søns fødsel

Erik Sjerslev Christensen, Ops 5

16. sep. 1916

Randlev Bjerager

1921

Alder 53

Folketælling

1. feb. 1921

Bjerager, Hads, Århus, Denmark

1923

Alder 55

Søn gift

Martin Sjerslev Christensen

Anna Nielsine Ernsten Ernstsen (Ægtefælle)

Kb. 1916-1946, 143-1.

3. april 1923

Bjerager Kirke. "J2K.1Ha1.1"

1925

Alder 57

Datter gift

Anna Christensen

Erik Jensen, Landmand (Ægtefælle)

16. maj 1925

Udby Kirke Udby sogn Tuse Herred, Holbæk Amt

1925

Alder 57

Folketælling

5. nov. 1925

Bjerager, Hads, Århus, Denmark

1929

Alder ~62

Datter gift

Margrethe Christensen

Ejnar Jacobsen (Ægtefælle)

Kb. 1916-1946, 148-1.

1929

Bjerager Kirke. "J2K.1a3"

1930

Alder 62

Folketælling

5. nov. 1930

Bjerager, Randlev-Bjerager, Denmark

1933

Alder 65

Datter gift

Bodil Marie Christensen

Ejnar Frederik Rasmussen, liniearbejder ved elværk (Ægtefælle)

28. sep. 1933

Bjerager Kirke

1934

Alder 66

Søn gift

Martin Sjerslev Christensen

Christine Margaretha Martensen (Ægtefælle)

Kb. 1864-1940, 124-9.

5. aug. 1934

Burkal kirke

1946

Alder ~79

Datter gift

Oline Kirstine Christensen

Mikkel (Ægtefælle)

1946

1954

Alder 86

Datters død

Margrethe Christensen

12. nov. 1954

Odder Sygehus, Odder Sogn, Hads Herred, Aarhus Amt.

Kb. 1946-1955, 275-50.

1959

Alder 91

Dødsfald for hustru

Maren Edeline Eriksen

28. juni 1959

Sygehuset, Odder, Odder Sogn, Hads Herred, Aarhus Amt.

Kb. 1956-1964, 208-41.

1960

Alder 92

Død

26. jan. 1960

De Gamles Hjem, Odder, Odder Sogn, Hads Herred, Aarhus Amt.

Kb. 1956-1964, 67-2.

1960

Gravlagt

30. jan. 1960

Bjerager Kirkegaard.

HADS HERRED

Boelsmand *Th. Sigvald Jensen* overtog sin Ejendom i Dyngby Lund pr. Boulstrup i November 1935 efter Chr. Christensen, der havde ejet den siden 1904—05. Forrige Ejer var Morten Eriksen.

Den tolængede Ejendom er vinkelbygget. Stuehuset er ca. 150 Aar gammelt. Det er opført i Bindingsværk og tækket med Straa. Udlængen er bygget i 1925 i Rødsten og har fast Tag.

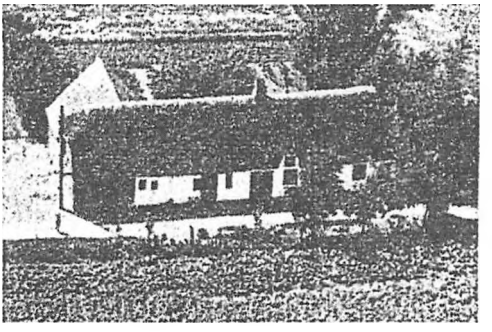

Jordtilliggendet er paa 7 Tdr. Land Mark, der drives i 7 Marksdrift. Det er drænet 1940 og merglet 1927—28. Jorden er sammenkøbt fra Gaardene i Dyngby. Der var oprindelig kun 2½ Tdr. Land.

Besætningen udgør 2 norske Heste, 5 Køer og 2 Ungkreaturer af Jersey Racen samt 6—8 Svin.

Matr. Nr. 16b, Dyngby

Beskrivelse af ejendommen fra 1949 med en ny ejer.

Kilde Aarhus Amt, Topografisk historisk årbog, Aarhus Dansk Kulturhistorisk Forlag. 1949, Side 99.

Mor/Bodil og bedstemor/Marens hjem. Tidspunktet må bedømmes efter måden kornmarken er høstet på. Kornet er vist ikke bundet sammen til neg med selvbinderstrik. Mon ikke det er i slutningen af 1940erne eller starten af 1950 erne?

Dyngby Lund. – tidspunkt for foto? Ejeren har været Sigvald Jensen. Ejendommen så sådan ud i 1958.

Jeg (Erik) og min bror Bent startede som avisdreng som12 årig (1958) og cyklede hver søndag med Jyllands-Posten og Århus Stiftstidende og tirsdag med ugeblade forbi ejendommen. Jeg kom på markvejen i forgrunden og cyklede op mod ejendommen. Min tid som avisdreng husker jeg ikke, hvornår den sluttede, men mon ikke det var som 16-17-årig.

Om tirsdagen afleverede jeg et ugeblad – vist nok Familie Journalen – til kone i huset.

Billedet på foregående side visende ejendommen.

Her blev det oprindeligt tærsket med plejl.

Tærskning med plejl i Storbritannien, omkring år 1750.

Tærskning

Fra Wikipedia, den frie encyklopædi

Tærskning er en proces, hvor kerner og strå adskilles i det høstede korn.

Man kan tærske med håndkraft (plejl), tærskeværk eller tærskemaskine.

I dagligsproget anvendes udtrykket "tærske langhalm".

Jeg er overbevist om, at tærskningen foregik på den måde i min families tid på ejendommen. Der er aldrig blevet talt om tærskemetoden, der var jo en dagligdags ting

Billedet: I forgrunden ses en roekule.

Roekule forklaring: Vinterfoderet til kreaturerne var roer, der blev taget op om efteråret og lagt i en sådan roekule. Roerne blev dækket med halm og dækket med jord. I starten foregik dækningen med jord med håndkraft. Senere blev fik man en maskine efterspændt en traktor. Traktoren kørte hen langs roekulen og maskinen fræsede jord op og sprøjtede det over på roerne og halmen. Maskinen tilhørte en maskinstation og traktorføreren gik ud og målte jordtykkelsen med skaftet af en hammer (som jeg husker det) for at se, om der var kommet jord nok på roerne for at frostsikre dem.

Dyngby Lund. Feb. 2021.

Dyngby skole opført 1906.

Dyngby skole februar 2021.

I starten af 1960 erne blev skolen nedlagt og eleverne overflyttet til Randlev Centralskole.

Dyngby skole, mor står i midterste række til venstre ved siden af læreren. Tidspunkt vel omkring 1924? Bodil er født 1911 og er skønnet 13 år gammel.
Mor og os børn, Annalise, Bent og jeg har alle gået i denne skole.

Dyngby skole. Bagerste række. Lærer Ebbe Outze, Jytte? Anni Lillemose, Grinsnabe, Jens Erik Elmquist Pedersen, Boulstrup Mark, Ove Sørensen Gl. Boulstrup. Jens Kristensen Boulstrup St. hans Andersen Dyngby, Leif Salling, mejeriet Gl. Boulstrup. Ove Stentoft Boulstrup St. Flemming Rasmussen, Boulstrup St. Lærerinde Frk. Pedersen.

Forreste række: Annelise Holm (bageren) Boulstrup St. Anton Larsen, Lyngen, per Andersen Dyngby, Knud Vam Madsen Hølken. Bent Sjerslev Rasmussen Gl. Boulstrup. Peter Jørgensen Dyngby. Erik Sjerslev Rasmussen, Gl Boulstrup, Esther Jeppesen Boulstrup St. Helga Vinther, Boulstrup St. Palle Møller, Boulstrup St.? Birthe Jensen, Grinsnabe.

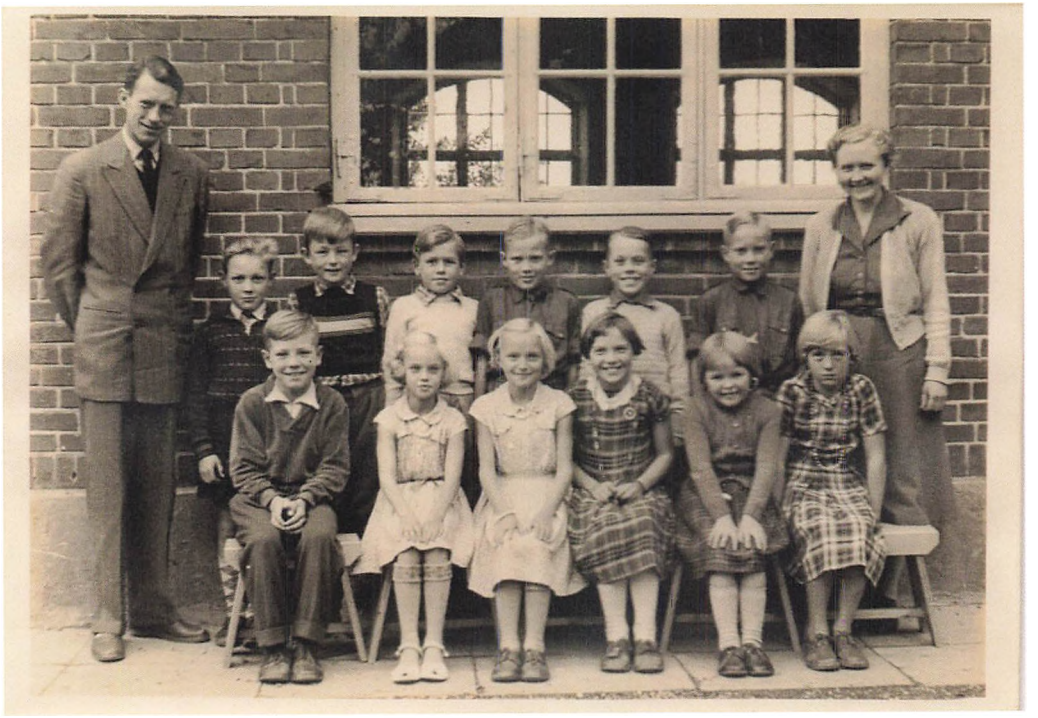

Det ældste af de tre skolebilleder. En enkel årgang.
Fra Venstre Øverste Række: Lærer Ebbe Outze, Per Andersen, Dyngby, Jens Erik Elmquist Pedersen, Boulstrup Mark, Villy ? Bent Sjerslev Rasmussen, Gl Boulstrup, Ove Sørensen Gl.- Boulstrup, Erik Sjerslev Rasmussen, Gl Boulstrup Lærerinden Frk Pedersen.

Forreste række: Bendt Rasmussen, Dyngby, Et hold tvillinger Navn? Jytte ? Esther Jeppesen, Boulstrup St., Jytte Dreier, Hølken.

Bagerste Række fra venstre: Lærer Ebbe Outze. Bent Rasmussen, Gl. Boulstrup. Ove Sørensen Gl Boulstrup, Kresten Angård, Boulstrup St. Leif? Keld, Dyngby Møllevej, Kresten Kirk Grinsnabe, Erik S. Rasmussen, Gl. Boulstrup, Knud Vam Madsen, Hølken, Per Andersen Dyngby, Jens Erik Elmquist Pedersen, Boulstrup Mark

Forreste række: Helga Winther, Boulstrup St. Annalise Holm Boulstrup St. Jytte Dreier, Hølken, Bodil Busk Dukkedal ved Lyngen, Marna Andersen Dyngby, Grethe Busk Dukkedal Dyngby, Allice Christensen, Gl. Boulstrup, Esther Jeppesen Boulstrup St. Jytte? Bente Frederiksen Gl Boulstrup, Karma Overgård Dyngby.

Erik i Dyngby skole Alder 8-9 år?

Bent i Dyngby skole.

Konfirmationsbillede fra Randlev Præstegård den 7. maj 1961
Øverste række fra venstre: Per Andersen, Dyngby, Mogens Vedel Ndr. Randlev, Ole Østerterp Rasmussen, Over Randlev, Jens Lyshøj Over Randlev. Flemming Christensen, Gl Boulstrup.

Midterste række fra venstre: Bent Sjerslev Rasmussen, Gl Boulstrup, Erik Sjerslev Rasmussen, Gl Boulstrup, Søren Alrø Astrup Nielsen, Rørth. Per Toft Over Randlev, Hanne? Gosmer Toft, Inger Marie Jensen, Rørth, Birthe Bækgård, Ndr. Randlev. PASTOR CHRILLES CHRISTENSEN, Annelise Holm, bageren, Boulstrup. St.

Forreste række: Fra venstre: ? nr. 2 Esther Jeppesen, Boulstrup station, Karin Møller Neder Randlev, Sonja Hermansen Rørth, Gertrud Carlsen, Boulstrup Station, Kirsten Sørensen Boulstrup Mark Jytte Dreier, Hylken, Alice Sørensen (gartner Sørensen i Ndr. Randlev, ?

Familiens arbejde og bopæl

Efter at have boet ca. 10 år i Grinsnabe købte far og mor hus i Gl. Boulstrup 1943 for 8.000 kr.

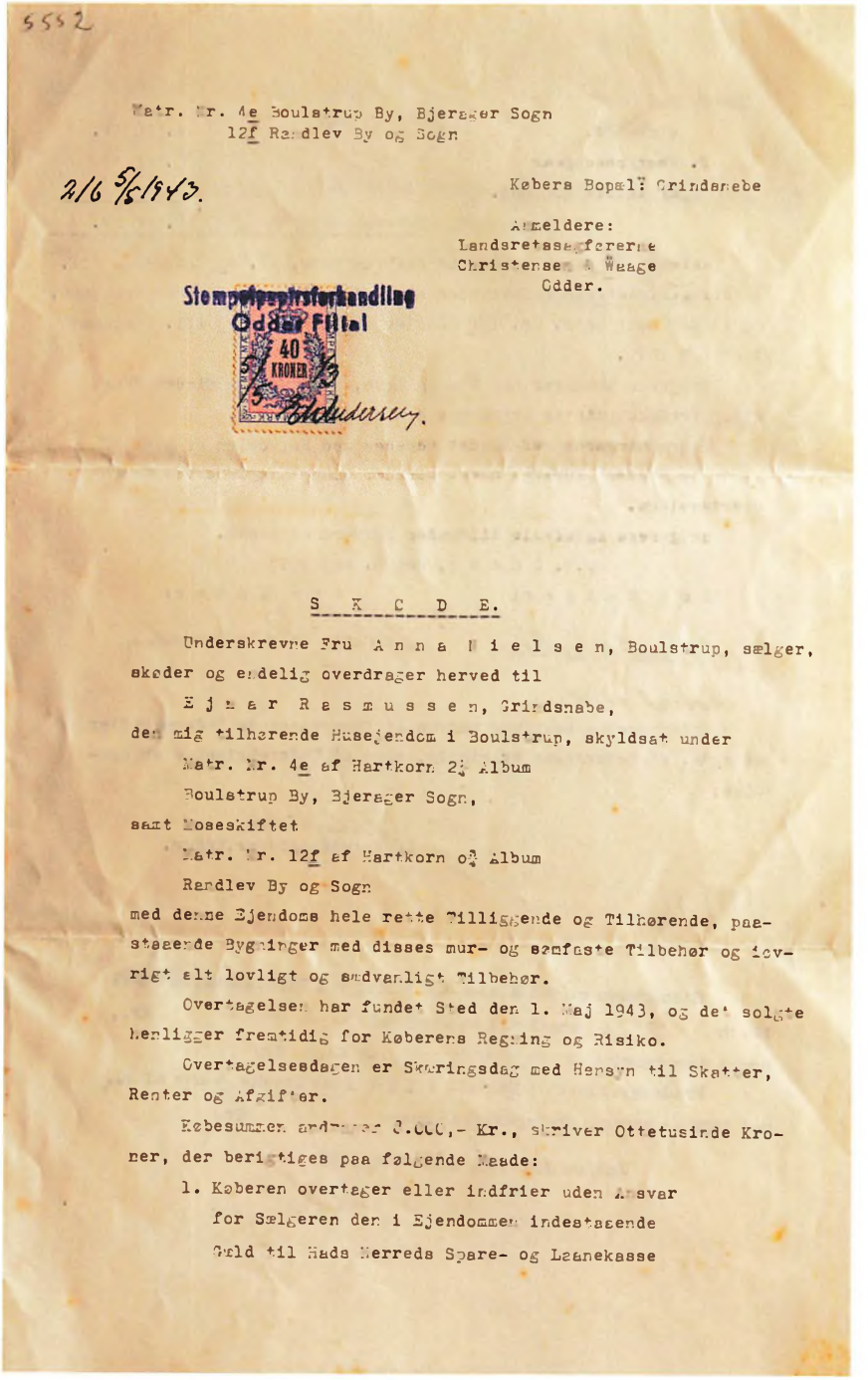

5552

Matr. Nr. 4e Boulstrup By, Bjerager Sogn
12f Randlev By og Sogn

2/6 5/5 1943.

Købers Bopæl: Grindsnabe

Anmeldere:
Landsretssagførerne
Christensen & Waage
Odder.

Stempelpapirsforhandling
Odder Filial
40 KRONER

S K Ø D E.

Underskrevne Fru Anna Nielsen, Boulstrup, sælger, skøder og endelig overdrager herved til

Ejnar Rasmussen, Grindsnabe,

den mig tilhørende Husejendom i Boulstrup, skyldsat under

Matr. Nr. 4e af Hartkorn 2¾ Album

Boulstrup By, Bjerager Sogn,

samt Moseskiftet

Matr. Nr. 12f af Hartkorn 0¾ Album

Randlev By og Sogn

med denne Ejendoms hele rette Tilliggende og Tilhørende, paastaaende Bygninger med disses mur- og samfaste Tilbehør og iøvrigt alt lovligt og sædvanligt Tilbehør.

Overtagelsen har fundet Sted den 1. Maj 1943, og det solgte henligger fremtidig for Køberens Regning og Risiko.

Overtagelsesdagen er Skøringsdag med Hensyn til Skatter, Renter og Afgifter.

Købesummen andrager 8.000,- Kr., skriver Ottetusinde Kroner, der berigtiges paa følgende Maade:

1. Køberen overtager eller indfrier uden Ansvar for Sælgeren den i Ejendommen indestaaende Gæld til Hads Herreds Spare- og Laanekasse

stor . 4.500 Kr.

2. Restkøbesummen 3.500 "

er betalt kontant.

Købesum ialt 8.000 Kr.

Køberen er bekendt med, at der under Matr. Nr. 4e Boulstrup Ifl. Landbrugsministeriets Skrivelse af 26/10 1916 er inddraget Gadejord, og at der over Matr. Nr. 12f Randlev skal gaa en Vej ifl. Dokument lyst 8/1 1872.

Sælgeren erklærer paa Tro og Love, at der ikke findes Skov eller fredskovpligtig Grund paa den solgte Ejendom.

Omkostningerne ved Skødet udredes med Halvdelen af hver af Parterne, medens Køberen alene udreder Omkostningerne ved Gældsovertagelsen.

Sælgerens Ægtefælle tiltræder nærværende Skøde.

p.t. C d d e r, den 3. Maj 1943

S o m S æ l g e r: S o m K ø b e r:

Anna Nielsen Ejnar Rasmussen

Robert Nielsen

Underskrevne bevidner herved, at foranstaaende Underskrifter er ægte, at Dateringen er rigtig, samt at Underskriverne er myndige:

Landsretssagfører, Odder.

X

4876

Ejendommen er ved ~~3. alm.~~ Vurdering til Ejendomsskyld ansat

Lb. Nr. 197 ansat til en Værdi af 6500 Kr.,

hvori Grundværdien er indbefattet med 600 Kr.

Fradragsbeløbet i Henhold til § 6, 2det Stykke, i Lov af 20. Maj 1933 om Grundstigningsskyld udgør 0 Kr.

Aarhus Amtstue, den 4 MAJ 1943

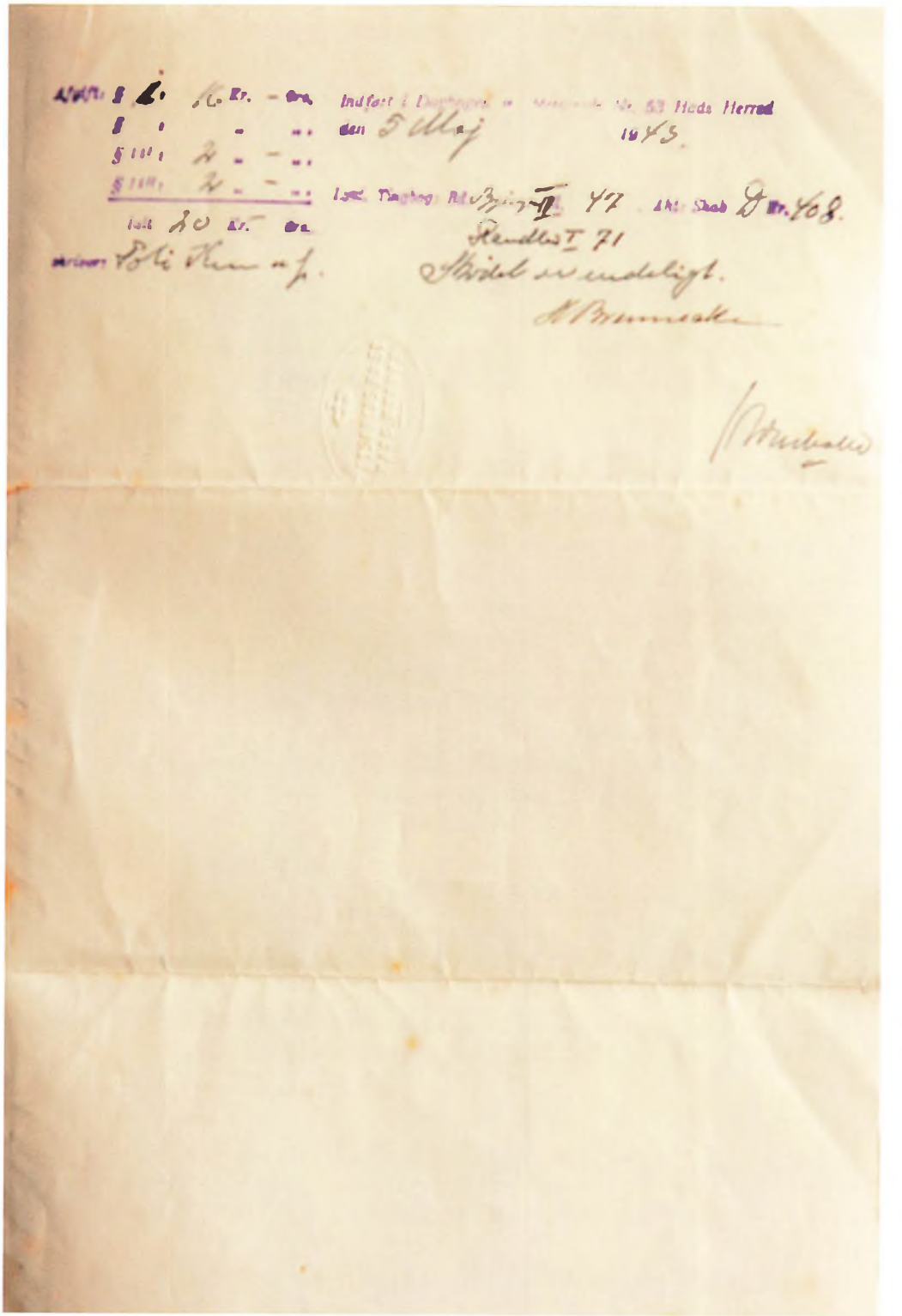

Det blev familiens bopæl resten af livet. Mor døde i 1983 og far blev boende indtil han kom på plejehjem i 1988.

Der var et stærkt sammenhold og hjælpsomhed i arbejderklassen i byen også et godt forhold til resten af befolkningen.

Arbejde

Mor var hjemmegående. På det tidspunkt Bent og jeg begyndte i skolen 1. april 1954 gjorde mor rent i skolen.

Senere hjalp mødrene hinanden til fester og lignende uden dog at få løn for det.

På et tidspunkt gjorde mor rent dels hos en læge Teibel, der kom fra København og købte en forfalden fodermesterbolig tæt ved Grinsnabe, som han renoverede.

I Grinsnabe etablerede Pajbjergfonden sig i en gård i 1974. Fonden fremelskede nye kornsorter.

Fra Pajbjergfondens historie

Andre gårde blev købt og solgt, og Pajbjergfonden flyttede med. I 1974 blev hjemstedet Dyngby, hvor man i takt med det økonomiske råderum kunne skaffes opkøbte jord og etablerede anvendelige lokaler. Den opkøbte "Grindsnabegård blev omdøbt til "Pajbjerggården".

Her gjorde mor rent i en periode i stuehuset. – Hvor længe ved jeg ikke

På et tidspunkt fik mor arbejde på mejeriet som tappedame for mælkeprodukter, der kom på flaske.

Boulstrup Andelsmejeri

Mejeriet blev ca. 1883/84 oprettet som privatmejeri af gdr. Andreas Hessellund, Dyngby.
1953-1968 var Gunner Salling bestyrer på mejeriet.
Mejeriet blev nedlagt 1968

Mejeriet blev efter 1968 sammenlagt med Åholm **mejeri i Odder.** Mor supplerede sin indtægt med salg af grønsager til sommerhusbeboerne ved Boulstrup Strand.

Specielt husker jeg en operasanger fra København, der kom på cykel for at købe f.eks. kartofler. Mor gik så ud i haven og gravede kartofler op. Han var nærmest imponeret over at få opgravede kartofler.

En kort overgang fungerede **far** som post. Det må have været blandt i en meget hård vinter for jeg husker, hvordan han gned ørerne med sne for at undgå forfrysninger.

Boulstrup & Omegns Elektricitetsselskab

Far havde fået arbejde som liniearbejder på Elværket i Boulstrup. Hvornår er jeg egentlig ikke klar over. Jeg husker, at han i strenge og kolde vintre 1941-1944 var han ude og fjerne is på elledningerne for at de ikke skulle falden ned på grund af vægten. Arbejdet skete med lange stænger.

Her arbejdede far indtil sin pensionering. Et arbejde, der førte ham rundt i oplandet fra Nølev – Rude i nord til Sondrup ved Horsens fjord i syd. Han blev et kendt menneske.

Et typisk arbejde for far, der er i gang med at skifte en sprunget mastesikring. Blev han kaldt ud efter fyraften og var hjemme, kom Bent og jeg ofte med ud for at opleve arbejdet og egnen. Al elektricitet blev fremført i ledninger på master.

I dag er elektricitet fremført i jordkabler, som gør det mindre udsat for blæst, overisning og nedfaldne grene m.m. Det samme gælder telefonledninger, som også blev fremført i master. (Billedet er ikke far, men kopieret fra Søby Brunkulslejer.)

Transformertårnet er fotograferet på Søby Brunkulslejer. Sådanne transformertårne fremstillede Boulstrup Elværk selv. Der er tale om et tårn der transformerer 10.000 volt til 240 volt (dengang 220 volt).

En anden type transformerstationer var murede. Denne er fra Gl. Boulstrup 200 m fra vores fødehjem. Den er vist nok nedlagt men bevaret for eftertiden. I baggrunden Vestergård, hvor en af Annalises veninder, Ida, er opvokset. Foto fra 2021.09.23.

Kasserer i Dansk Arbejdsmand – og Specialarbejder Forbund. (DASF)

I vor barndom var far kasserer i denne forening, samtidig var han medlem af Socialdemokratiet.

Arbejdet i DASF skete i samarbejde med formanden, Anton Winther og Marie og Niels Simonsen i Neder Randlev. Marie have et lille udsalg af kager og slik, Hun kunne således ved siden af betjene de mennesker, der kom til kontrol. Kontrol betød, at de skulle have et stempel i deres fagforeningsbog når de ikke havde arbejde, således de kunne få udbetalt arbejdsløshedsunderstøttelse.

Marie og Niels Simonsen hørte til far og mors omgangskreds.

Som børn var Bent og jeg med far og mor på besøg hos dem.

Far havde arbejdet sammen med Niels Simonsen på Cikorietørreriet i Boulstrup.

Vedr. 2. Verdenskrig besættelsen i Hou, Odder og Boulstrup – specielt Boulstrup

Baggrundsmaterialenogle: Kilder: kopier af en bog, SKÅR af Randlev-Bjerager sognes historie, forfatter Henning Hall side 389-393, samt et hæfte: Hou historier 2017 – Hou Lokalhistoriske Arkiv, – dele af afsnittet "Hou under besættelsen" side 11-13.

Billederne er oprindelig leveret af far.

Min far var ansat som liniearbejder ved Boulstrup og Omegns elværk.

Det at være liniearbejder vil sige, at de var en 4-5 mand ansat til at holde elværkets ledningsnet ved lige og udbygge det. Ledningsnettet var fremført på elmaster – altså over jorden. En del af vedligeholdelsesarbejdet var at kravle op i masterne og udbedre skader på elledningerne.

Til det formål havde de i min barndom to biler.

Under krigen havde de to biler.

Min far blev af sin chef – Kabelmester, Lykke Pedersen, spurgt om han kunne skyde en tysker, hvilket han svarede ja til og dermed kom han i modstandsbevægelsen. (som far sagde, "Han var nu altid så dramatisk").

Fidusen ved at modstandsbevægelsen havde kontakter til elværket var, at elværkets biler havde af tyskerne tilladelse til at køre på alle tider af døgnet, såfremt de kunne forklare deres ærinde.

Når de var ude på mission for modstandsbevægelsen, havde de altid en eller anden undskyldning for at køre i området.

På et tidspunkt i foråret 1945 beslaglagde tyskerne forsamlingshuset i Gl. Boulstrup.

Modstandsbevægelsen fik et par dage i forvejen oplysning om at beslaglæggelsen ville finde sted.

Foto ca. 2005.

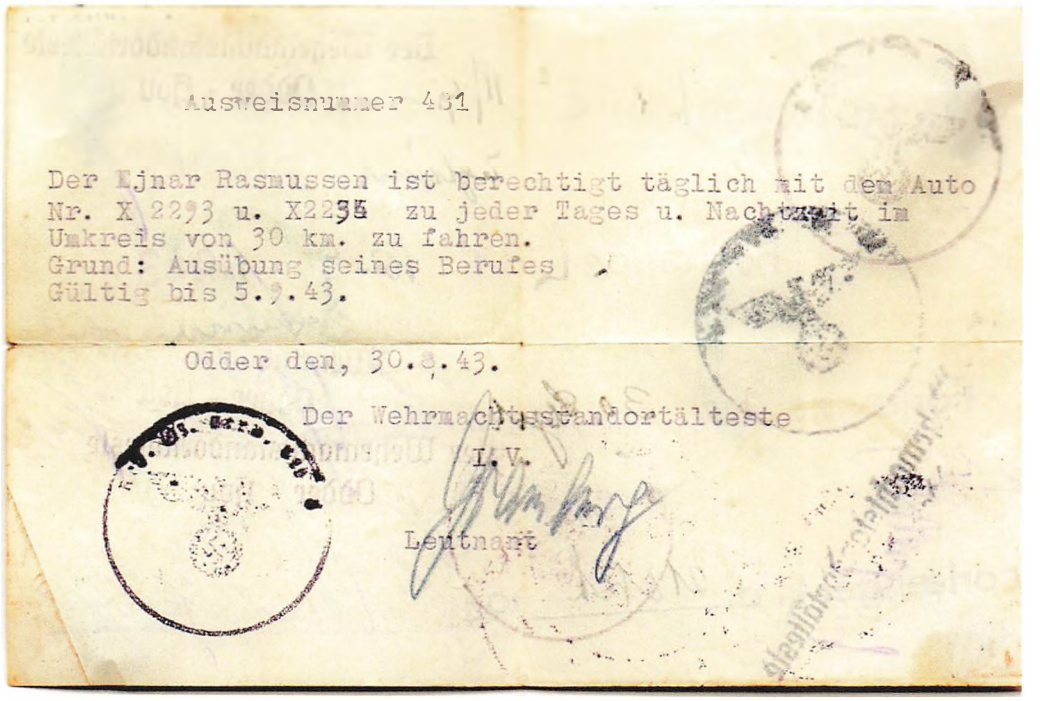

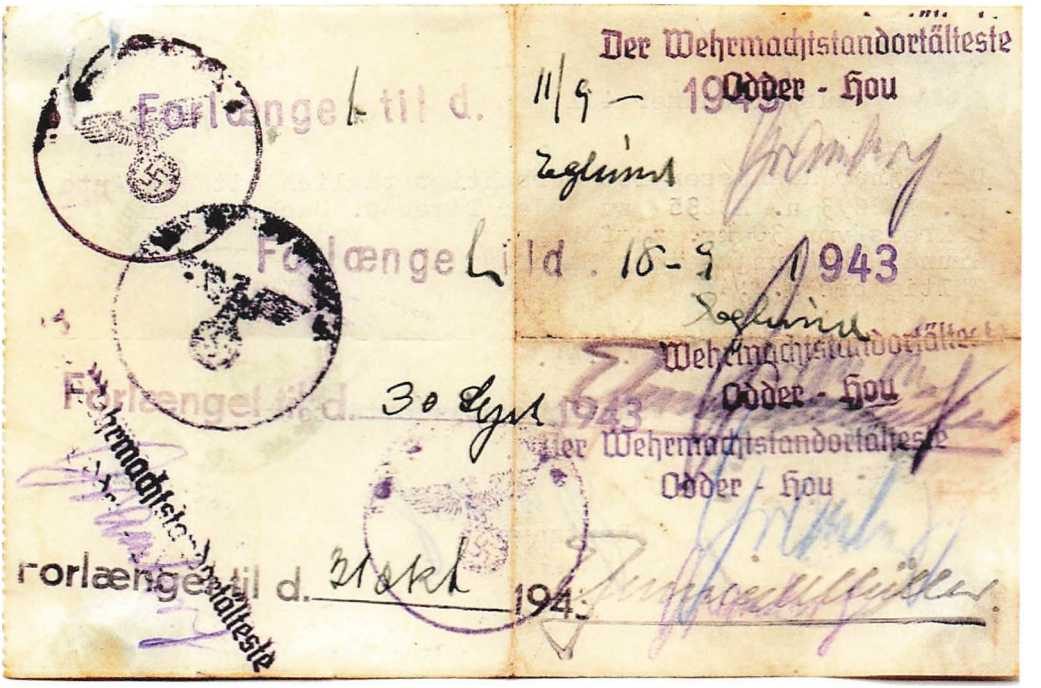

Bagsiden af køretilladelsen.

Min far og Lykke Pedersen fik travlt med at fjerne våben, som var gemt under gulvet i forsamlingshuset. De nåede det, hvorefter våbnene blev gemt på Boulstrup elværk.

I øvrigt var far ikke særlig villig til at tale om arbejdet i modstandsgruppen.

Det er mit indtryk at arbejdet hovedsageligt

bestod i at hente og bringe våben.

Han understregede, at det var en "ventegruppe", der ikke udøvede sabotage, men afholdt skydeøvelser.

Angående billederne.

Baggrund: Frihedsbudskabet kom om aftenen den 4. maj.

Den øverstbefalende for tyskerne i Odder, kommandant, major Erdmann, nægtede at overgive sig.

Forhandlingerne mellem de lokale danske myndigheder og kommandanten trak ud.

Ca. 100 frihedskæmpere blev placeret ved indfaldsvejene til Odder.

Randlev – Bjerager modstandsgruppen (som far var en del af) havde oprettet vejspærringer i skoven ved Rathlousdal. (Kilde: sognepræst Henning Hall,s bog SKÅR af Randlev-Bjerager sognes historie, side 393, fortalt af far til forfatteren)

Det er her billederne stammer fra.

I øvrigt har vi også haft billederne hjemme. – Jeg har dem ikke, måske har Bent dem.

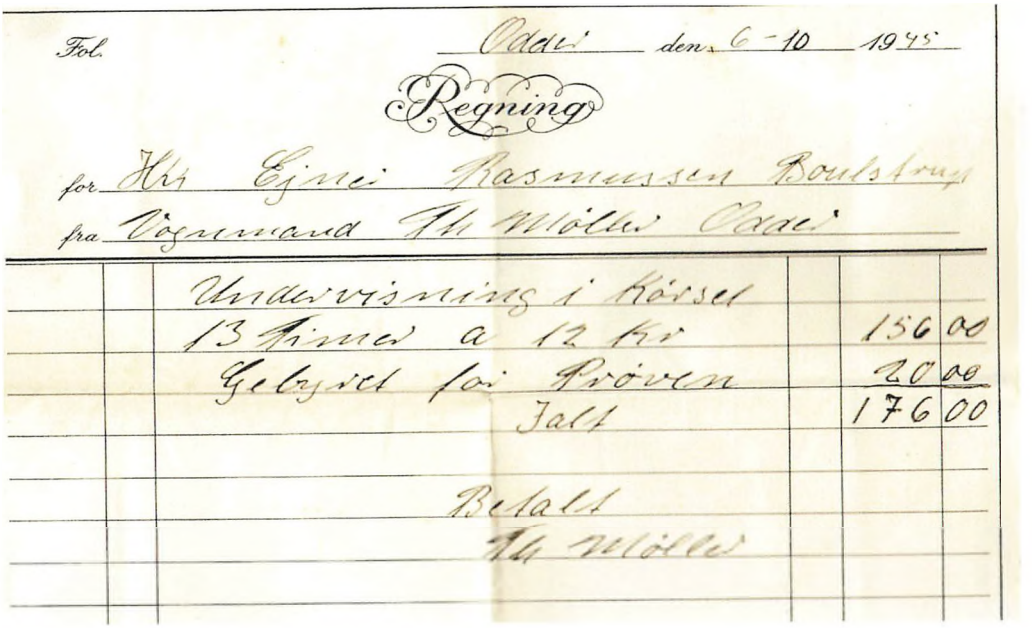

Fol. Odder den 6-10 1945

Regning

for Hr Ejner Rasmussen Boulstrup

fra Vognmand H. Møller Odder

Undervisning i Kørsel			
13 Timer a 12 kr		156	00
Gebyret for Prøven		20	00
Alt		176	00
Betalt			
H. Møller			

Undervisning i kørsel – Kørekort? Far har dog betalt for prøven. Mon han har kørt hele krigen uden kørekort?

Redaktør *Aage Hauerbach* har i anledning af 25-året for Danmarks befrielse fortalt i Aarhuus Stiftstidende, at det endda ikke var hele den alvorlige sandhed. Den netop fra hauptmann til major forfremmede Erdmann havde dels i anledning af sin nye militære rang og dels for at værne regiment »Gross Deutschlandes ære stivet sig af med nogle vældige sjusser, og i den deraf følgende supermandsstem-

Skyttestilling nedgravet i skovbrynet ved Rathlousdal. Ved siden af kabelmesteren står linjearbejder Ejner Rasmussen (th.) rede til forsvar. De bærer begge modstandsbevægelsens blå-rød-hvide armbind.
Privatfoto.

Ud over, at krigsdeltagerne var en form for datidens frihedskæmpere, havde Viggo von Holstein-Rathlou også en anden betydning for modstandsfolkene, da det var i hans sarkofag i Holstein-Rathlou familiens kapel i Dyrehaveskoven vest for Odder, modstandsfolkene skjulte våben under krigen.

I anledning af murermester Niels Skous 60 års fødselsdag var der en stor artikel om ham i Demokraten i 1960. Her kunne man læse, at Niels Skou, Strandgade havde været med i modstandsbevægelsen, for som han sagde: "Fremmed magt på hjemlig jord. Det måtte bekæmpes, så simpelt var det".

Til den første sabotage mod Hou Savværk og Hou Møbelfabrik, der skete den 7. marts 1943, fik sabotørerne hjælp af to arbejdere fra stedet, så der har naturligvis været andre, der ønskede at gøre modstand mod tyskerne.

Murermester Niel Skou

Gert Chrillesen, Hou har fået fortalt, at faderen var med i en modstandsgruppe - og ganske rigtigt, hvis man går ind på nettet, fremkommer navnet pastor Chrilles G. Chrillesen, Randlev også. Chrillesen var for øvrigt en god ven af pastor Wilhjelm. I frihedsmuseets Modstandsdatabase kaldes gruppen Gosmer gruppen og ikke Boulstrup gruppen, og her er der registreret 15 medlemmer. Man kan finde alle navne under *http://modstand.naturmus.dk/Undergrundshaeren.aspx*.

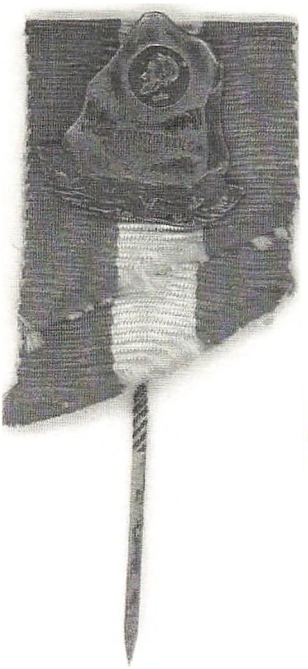

Det lokale frihedskæmperemblem

Vi har af Gert Chrillesen lånt tre billeder af Boulstrup gruppen, der holder vagt ved Rathlousdal den 5. maj 1945.

Den første tid af besættelsen mærkede byen ikke meget til, men efterhånden blev der to steder, hvor aktiviteten steg drastisk – nemlig Hou Savværk og Hou Møbelfabrik, der begge var ejet af fabrikant Emil Bonde, som begyndte at arbejde for tyskerne.

Sognepræst Chrilles Chrillesen, Randlev, gårdejer Per Højsgård, Boulstrup, købmand Svend Sloth Carlsen, Boulstrup og kabelmester Vagn Lykke Pedersen, Boulstrup mark

Der blev produceret træbarakker, store trætårne, som blev brugt til luftværnskanoner og senere små trækasser, der, når de blev fyldt med sprængstoffer, blev til meget farlige landminer, som ikke kunne opdages af minedetektorer. Dette arbejde gav aktivitet på havnen, hvor skibe kom med store træstammer og sejlede væk med færdige varer.

Banearbejder Ejnar Rasmussen, Boulstrup. Den anden er ukendt

Jernbanen havde også en storhedstid med masser af fragt, og sommetider var der så mange barakker med, at der måtte to lokomotiver til at trække toget. Barakkerne var lavet, så de kunne transporteres til Tyskland via togskinnerne. Barakkerne, som var helt færdige til indflytning, blev bl.a. brugt til hurtig evakuering af flygtninge og soldater.

Jens Jensen, Hølken, ukendt person og banearbejder Ejnar Rasmussen, Boulstrup

Den første registrerede industrisabotage var den 7. marts 1943 mod Hou Savværk og Hou Møbelfabrik. Modstandsbevægelsen mente, at man ved at ramme deres forsyninger kunne sætte en kæp i hjulet på tyskernes krig i Europa.

Fra en rapport dateret 17. februar 1946 til Krigsforsikringen, fremgik det, at sabotørerne havde udført sabotagen sammen med to arbejdere på stedet. Sabotagemidlet var en hjemmelavet brandbombe bestående af en kasse med 2 dele kaliumklorat og 1 del sukker. På et vækkeurs ringeknebel var anbragt en glaskolbe med syre. Når klokken ringede, tømtes syren ud i kaliumkloratet, som derved antændtes.

13

Kilde: Fra "Hou historier" 2017.

Data om Ejnar i modstandsbevægelsen

NATIONALMUSEET

Forside Søgning i databasen Tal og statistik

Ejnar Frederik Rasmussen

Født 17.01.1909
Død 30.04.1991
Arbejdsmand
Region II (Midtjylland)

Tilknytning til undergrundshæren

Region II (Midtjylland), Sektion L, Odder Distrikt (M) , R. Gruppen, Gosmer

Modstandsaktivitet

Militærgruppe

Kildehenvisninger

Rigsarkivet, 1010, Styrkeliste for Odder med underlagte Byer

Udskriften er baseret på 1 registrering

Ejnar Frederik Rasmussen, arbejdsmand

Militærgruppe

Region II (Midtjylland), Sektion L, Odder Distrikt (M)
R. Gruppen, Gosmer

Arkivhenvisninger

1) Rigsarkivet, 1010, Styrkeliste for Odder med underlagte Byer

Randlev Bjerager Kommune/Sogneråd.
Her sad far i sogneråd i perioden 1954 til nedlæggelse i 1970 valgt af Socialdemokratiet.

I forbindelse med kommunalreformen 1970 blev Randlev- Bjerager Kommune en del af Odder Kommune. Nedenstående billede er det afsluttende billede af det daværende sogneråd i Randlev – Bjerager Kommune pr april 1970.

Det sidste sogneråd inden kommunesammenlægningen i 1970.

Familiens bolig fra 1943-1988

Stuehuset var indrettet på følgende måde:

De tre vinduer til venstre for hoveddøren rummede dagligstuen, i den anden side var den "fine" stue, der kun blev opvarmet ved besøg af gæster. – begge stuer blev opvarmet ved kakkelovn.

I dagligstuen fik vi senere en "tænkende" kakkelovn emaljeret fra Morsø Jernstøberi. Den havde den fordel, at man kunne fyre over i den, således der var varmt om morgenen, når man stod op. Kakkelovnen blev købt brugt at en, der havde fået indlagt centralvarme og dermed var blevet overflødig.

I køkkenet var der et komfur, der dels sørgede for opvarmning dels var nødvendig til madlavning. Ved siden af køkkenet var der et lille spisekammer/viktualierum til opbevaring af mad. På muren i gården var der et "flueskab" til opbevaring af mad. Skabet vendte mod nord og var indrettet med ståltrådsnet, der var så fint, at fluer ikke kunne komme ind i skabet.

Baggangen fandtes med indgang i gården. Herfra var der til højre adgang til køkkenet til venstre et ubenyttet rum. Rummet var af en af de tidligere ejere benyttet til træskoværksted, der fandtes i vores tidligste barndom stadig træskoværktøj ophængt på væggen.

Loftet: Det var et åbent loft med et værelse mod vest (det kan ikke ses på billedet). Værelset var opført i et skelet beklædt med bløde masonit plader.

Der var ingen opvarmning af soveværelset og værelset på loftet.

Som os søskende husker huset. Far og mor købte huset i 1943.

Bent og jeg kunne opleve frost på værelset om aftenen, når vi skulle i seng.

En gang imellem fik vi i sådanne situationer en varmedunk eller en opvarmet murersten pakket ind i avispapir i sengens fodende.

Bent og jeg kunne komme op på loftet over værelset. Her opbevarede far i en trækasse tobak fremstillet under krigen. Tobakken havde vi megen fornøjelse af, idet vi forsynedes os selv og et par kammerater med tobak til rygning i majspiber.

I øvrigt var der på det åbne loft et par store klædeskabe dels til vintertøj dels til fars udstyr til hjemmeværnet, blandt et militærgevær.

Som det ses på billedet, er der en elmast. Elektriciteten kom ind i gavlen, de to isoleringsklokker til elledningerne ses i gavlen. På væggen inden for var elmåleren.

En gang om året – måske to gange om året kom måleraflæseren for at notere strømforbruget. Han gik under navnet "kig Ole".

Døren der skimtes mellem stuehus og udhus sad i en muret væg mellem de to huse.

I udhuset var der 2 døre. Vaskehus med gruekedel til venstre længst mod vest. Til højre var der WC/lokum samt to folde til svin til opfedning.

I vores barndom blev de brugt til tørv og senere til koks.

På udhusloftet var der i den ene ende opbevaring af træbrændsel dels til komfuret i køkkenet dels til optænding i komfuret og kakkelovnene. I den anden ende af loftet var der dueslag.

Dueholdet fik dog en ende, da ilderen plyndrede dueslaget.

1960 og frem skete der store forandringer

I 1960 købte far et lille stykke jord for neden af haven. Jorden tilhørte Alfred og Esther Sørensen (Alfred var død på det tidspunkt).

16100
N. 4f
12.MAJ 90 * 1262

D - 408

Matr. nr. 4f Boulstrup by, Bjerager sogn.

Købers bopæl: Boulstrup.

Anmelder: landsretssagførerne
Waage & Martensen
Odder.

S K Ø D E.

Underskrevne fru E s t h e r S ø r e n s e n, Boulstrup, sælger, skøder og endelig overdrager herved til E j n a r R a s m u s s e n, Boulstrup, den mig tilhørende ubebyggede parcel, skyldsat under matr. nr. 4f af hartkorn 0 1/2 album, B o u l s t r u p by, B j e r a g e r sogn, med denne parcels hele rette tilliggende og tilhørende.

Overtagelsen har fundet sted. Indtil særskilt vurdering af parcellen til ejendomsskyld er foretaget, udreder sælgeren

skatter og afgifter af den.

Købesummen andrager 240,oo kr., der er berigtiget ved kontant betaling.

Vi erklærer på tro og love, at værdien af den solgte parcel ikke overstiger købesummen.

Omkostningerne ved skødet og ved parcellens frigørelse for pantegæld udredes af køberen alene.

p.t. O d d e r, den 13. april 1960

Som sælger: Som køber:

Ester Sørensen Ejnar Rasmussen

Underskrevne bevidner herved, at foranstående underskrifter er ægte, at dateringen er rigtig, samt at underskriverne er myndige:

Landsretssagfører, Odder.

Ifølge landbrugsministeriets approbation af 8 / 11 19 33
matr. nr. 4 f Boulstrup by Bjerager so
skyldsat for hartkorn td. sk. fdk. 0½ alb. og tilf
halvårlig tiendeydelse med – kr. – øre. Arealet, der il
er særskilt vurderet til ejendomsskyld, er ikke i matrikl
som del af en samlet ejendom. Arealet, som ved sene
vurdering pr. 1. september 19 56 er ansat til grundværdi under
eet med landbrug
matr. nr. 4b mfl.smst.
er en del af en landejendom, jfr. § 26. i landbrugsministeriets bekendtgørelse af 25. september 1951, hvis grundbeleb i henhold til lov af 7. juni 1958 om grundstigningsskyld udgør kr. 29.000
Konto 16064 ÅRHUS AMTSTUE, den 20. april 1960
3090

Afgift § / t 5 Kr. Øre,
§ 1 " "
§ 14¹ : 4 " "
§ 14ᵘ : 3 " "
ialt 12 Kr. 00 Øre

Indført i dagbogen for retskreds nr. 60, retten i Odder
den 12.MAI.60 ★ 1262

Lyst
Endeligt skøde

På den del af jorden far købte, var der et gammelt hønsehus, der stod som ruin, men der var en solid sokkel. I forlængelse af hønsehuset var der indrettet maskinhus, som ikke længere blev benyttet. Handlen drejede sig udelukkende om det stykke jord, der fandtes i forlængelse af vores have.

Skødet er bevaret og arealet var, så vidt jeg husker, 240 m2. Købsprisen var 1 krone pr m2:

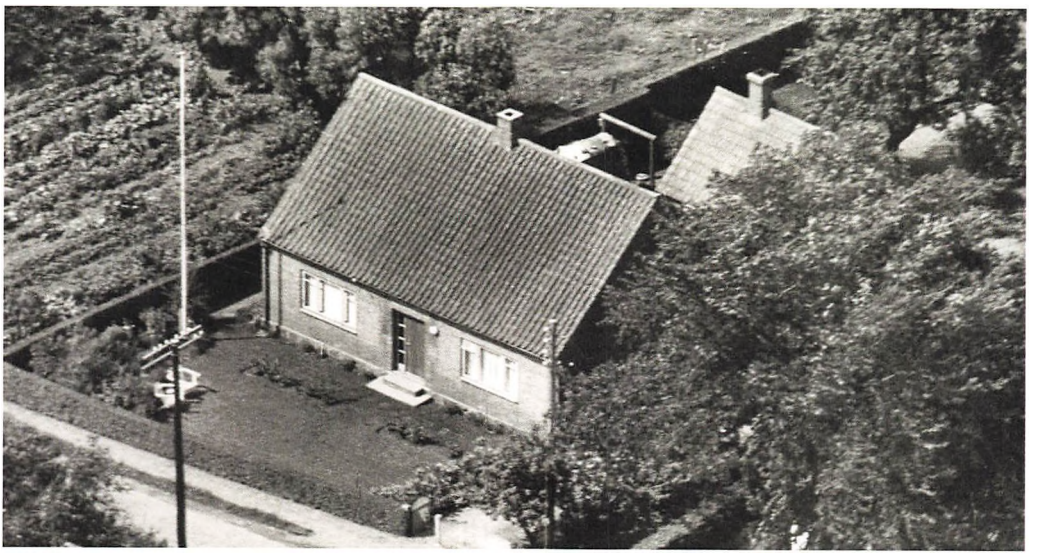

Tidspunkt for billede?
Bemærk at de 6 vinduer er erstattet af to store, men der er stadig skorsten på hovedhuset. Det vil sige, at der stadig fyres i kakkelovne og komfur.

Der blev indlagt centralvarme med koksfyr i udhuset.

De to stuer blev slået sammen.

Køkkenet blev udvidet, således madlokalet blev lagt sammen med køkkenet. Komfuret blev nedbrudt og et gaskomfur etableret med en gasflaske inde i køkken i et skab ved siden af komfuret, hvilket far var meget betænkelig ved, men sådan blev det, hvor skulle den ellers være?

Et Atlas køleskab blev købt og til mors store lettelse blev flueskabet skrottet.

"Træskoværkstedet" blev indrettet til badeværelse med adgang til soveværelset.

Den tænkende kakkelovn blev videregivet til en, der endnu ikke havde fået centralvarme.

Der købes bil i 1961

Far og mor købte i 1961 en for første gang en bil. Det var en Ford Angelia årgang 1959.

Ikke vores bil men en tilsvarende.

Det var en stor lettelse. Nu skulle vi ikke ud at leje bil eller køre med tog til familien – Annalise og Knud i Fredericia, morbror Erik og Tante Laura i Fredericia, moster Oline og Max i Fredericia eller til Grenå for besøg hos faster Anna og farbror Martin og Esther.

Udlejningsbilers første to cifre på nummerpladen var 49. Det betød, at når far kørte blev den mindste lille forseelse belønnet med megen dytten fra andre biler.

Det var vel ud fra en forestilling om, at føreren af bilen var urutineret. Det irriterede far, der til dagligt kørte i elværkets biler – bade varevogn og lastbil.

Huset fotograferet 2021.09.23.
Taget og kvisten er etableret af far og mor og er fra 1977. Der er åbenbart kommet tilbygning og skorsten til siden.

Bodil og Ejnars børn og familien

Bent og Erik i kravlegård i husets "baggård".
Bag vinduet til venstre var der indtil centralvarmen i 1961 blev indført et ledigt rum, der havde været værksted for en træskomager. Indtil rummet blev indrettet til toilet var der stadig et par træskomager-værktøjer, der hang på væggen. Vinduet til højre var køkkenvinduet, hvorfra mor kunne holde øje med kravlegården.

Annalise, Bent og Erik.

Bodil, Annalise, Bent og Erik i baghaven i Boulstrup. Lågen til højre må være ind til hønsegården. Det store træ i baggrunden er et pæretræ. Da Bent og jeg blev større klatrede vi meget i træet. Nederst i haven skimtes et hønsehus tilhørende nabogården, som ejedes af Alfred Sørensen. Far tilkøbte jorden og brød hønsehuset ned. Det drejede sig om ca. 240 m², som blev tillagt køkkenhaven.

Kun to i familien havde fotoapparat. – faster Anna (fars søster) og tante Laura. Foto: Faster Anna jf. håndskriften på bagsiden af billedet.

Foto: faster Anna. Baghaven. Man skimter hønsetråd på fotoet. Billedet må være taget inde fra hønsegården for at få tilstrækkelig afstand til personerne.
Fra venstre: Henry – farbror til daglig opholdt han sig i Bregninge på en institution for evnesvage.
Fars mor fra Ørum. Bedstefar og Bedstemor (Christen og Maren).
Far og mor i baggrunden med Bent og mig. I forgrunden Annalise.

Bedstefar og Bedstemor (Christen og Maren) morbror Erik og hustruen tante Laura samt Bent og Erik.

Foto af faster Anna. Faster Anne var fast sommergæst, derfor er hendes billeder altid fra sommeren. Bent og jeg så far som forbillede. Her er vi kravlet op i "masten" for at ordne en mastesikring. Vi var ofte med far, når han var kaldt på arbejde uden for arbejdstid, De var to eller tre, der havde tilkaldevagt. Ofte var det en mastesikring, der var sprunget og derfor skulle skiftes.

Sted. Baghaven/urtehaven. Pælene var kasserede master, som blev brugt til tørresnoren, når der var "storvask". Huset i baggrunden er gårdejer Alfred Sørensens stuehus. Det nærmeste træ er et kirsebærtræ i vores have. Træerne i baggrunden tilhører gården.

Besøg fra Grenå.
Foto: Faster Anna. Fra venstre: Martin Skødt – farbror – Theodor Sørensen, far Ejnar Rasmussen, Esther Martins hustru og mor, Bodil Rasmussen.
I baggrunden ses Alfred Sørensens lade. Her legede Bent og jeg ofte også sammen med jævnaldrende. Her lykkedes det mig at træde et søm gennem højre fod.
Faster Anna var husbestyrerinde hos Teodor Sørensen, Storegade 24 Grenå, Theodor havde overtaget sine forældres slagtehus/forretning og her boede de. Da Bent og jeg begyndte at komme på ferie hos Faster Anna var forretningen indskrænket til en butik med ost. Theodor var ungkarl hele sit liv.
Faster Anna var husbestyrerinde og kun dette. Da hendes missionske indstilling på bød det.

Morbror Erik.

Morbror Erik og hustru, tante Laura. Sted?

Fra venstre Bent, Jytte og Erik.

Somre i Boulstrup

Hvert år kom familien fra Fredericia på besøg. Det vil sige mors søster, moster Oline sammen med manden Max og datteren Jytte.

Mors broder, morbror Erik med hustruen, tante Laura. På den side af familien var tange Laura den eneste, der havde fotoapparat.

Sommerferie i Fredericia

Bent og jeg var årligt på sommerferie i Fredericia. En uge hos moster Oline og en uge hos morbror Erik.

Sølvbryllup den 28. sep. 1958

Sølvbrylluppet blev fejret med en tur til Rebild Bakker, hvor vi spiste frokost. På vejen hjem kørte vi til Hvidsten kro, hvor vi spiste aftensmad. Besøget gjorde megen indtryk på far og mor. Specielt mor, der her forestillede sig, hvad der kunne være hændt far under hans arbejde i modstandsbevægelsen.

Bent og Erik viser her stolt deres cykler frem med Max som tilskuer.

Familie fra Erritsø og Grenå på besøg ca. 1964.
Fra venstre mor med Jan, far med John, Bent Annalise og Knud. Farbror Henry Fra Bregninge og faster Anna fra Grenå. Faster Anne have hver sommer Henry på ferie i Grenå.
I baggrunden ses Knud og Annalises bil, – en Fiat 500 varevogn på papegøjeplader
I baggrunden forsamlingshuset.

STIFTSTIDENDE TIRSDAG 20. JUNI 1967

En halv snes mand kunne ved håndkraft sætte skinnebussen på sporet, og en time efter ulykken var dette ryddet igen.

Bil mod tog i Boulstrup

Reflekterende sollys måske årsag til overskæringsulykke

ODDER — Linjearbejder ved Boulstrup El-værk, Ejnar Rasmussen, Boulstrup, brækkede benet og fik hårde knubs, da han i går kort efter klokken 14 kørte ind i en skinnebus i overskæringen ved Boulstrup Station. Han blev i sin varevogn slæbt 15 meter langs banelegemet efter sammenstødet.

Der skete stor materiel skade på såvel bil som tog, men ingen af skinnebussens fire passagerer kvæstedes. Toget, der førtes af lokomotivfører Kaj Pedersen, Skolegade i Odder, fortsatte efter uheldet et halvt hundrede meter med det forreste hjulpar afsporet, men i løbet af en time havde en halv snes mand ved håndkraft dog fået vognen på sporet igen. Ulykken kom således kun til at gennere en enkelt togafgang.

Der blev med det samme sat rutebiler ind på strækningen Odder-Hou, hvorfor der kun har været tale om ubetydelige forsinkelser.

Linjearbejderen har sandsynligvis ikke set det røde blinklys ved overskæringen, idet dette kan have reflekteret sollyset. Det ligger dog klart, at både lyset og klokkesignalet fungerede, da bilen ramte toget.

1967

Far kom alvorligt til skade ved ulykken. Venstre lårbenskugle blev slået op gennem hofteskålen og fik derved hoften ødelagt. Efter indlæggelse på Odder sygehus blev far dagen efter overflyttet til Ortopædisk Hospital i Aarhus. Her var han indlagt til den 14. okt. 1967.

Derefter gik han hjemme til sidst i januar 1968. Han blev aldrig fuld arbejdsdygtig.

Ulykken kom til at præge ham resten af livet.

Han fik indopereret i sølvplade i bunden af hoften. Den voldte ham med tiden problemer i form af smerter. Vi børn forsøgte i to år at overtale ham til at få genopereret hoften, hvilket var muligt. Da de to år var gået, indvilgede han i ny operation.

Der var nu to års ventetid, Gentagne gange blev datoen for operaration udsat.

Erik kontaktede hospitalet og fik en dato for operation et halvt år frem. De syntes på kontoret, at det var for lang en ventetid, Men ønsket om en dato blev fastholdt og datoen blev fastsat til den 16. august 1983.

Den røde plet tæt på havet angiver Dyngby Lund.

Nordby på Nordsamsø.

Målebordsblad målt 1842-1899.
Den røde plet angiver Dyngby Lund. Bemærk, at jernbanen er indtegnet på kortet.

Slægtsfest den 21. maj 1977 hos Lilly og Holger Jakobsen, Lemmestrupvej 31, Højby.

Festen var arrangeret af Lilly og Erik.

Venstre side af billedet: Siddende med barn: Marie Salomonsen, Datter af Anne Christensen gift med Oscar Salmonsen Udby Tuse Næs. Bag ved Marie Hendes søn Per Salomonsen og til højre for ham hustruen, Navn? Belgier. Bag ved Per Oscar, Maries mand.

Siddende ved siden af Marie: min far, Ejnar Rasmussen, Siddende på græsset foran Ejnar Anne Sjerslev Rasmussen, Eriks datter. Til højre for Ejnar, Solveig gift med Erik. Solveig sidder med Iben født 1975.

Bag ved Ejnar en ung pige i lys kjole: Jeg husker ikke, hvem det er.
Til højre for Solveig: Aase Toftegaard Pedersen, Datter af Holger og Lilly Jakobsen. Bag ved Solveig: Lone datter af Holger og Lilly. Bag ved Lone Rasmus gift med Aase. Til højre for Lone: Holger. Bag ved Lone og Holger: Erik gift med Solveig. Stående mellem Aase og Lilly: Jens Jakob. Søn af Holger og Lilly. Lilly og Aase sidder med hver sit barn desuden er der et siddende på jorden foran: Jeg husker ikke, hvem det er, formodentligt Aase og Rasmus, s børn.

Længst til højre Bodil, min mor, stående mellem Lilly og Bodil i hvid kjole, Annalise. Bag ved hende til venstre Knud gift med Annalise. Bag Bodil i rød bluse, Lene, dater af Knud og Annalise. Foran Bodil en pige i græsset. Jeg kan pt ikke sige, hvem det er.

Stående længst til højre i hvid skjorte: Svend Erik Eriksen, Kolding. Søn af Erik Eriksen, en bror til Maren Edeline Christensen, min bedstemor. Svend Erik er ikke i direkte slægts linie som de andre. Men er inviteret, da der altid har været tætte familiebånd.

Tja, det var hvad der kunne samles. Mange havde fået invitation, men mange havde meldt afbud af forskellige årsager.

Erik med familie på besøg i Boulstrup. Det må være foråret 1980
Billedet er taget under det store pæretræ i baghaven Ca. 1980.
Baghaven = urtehaven. Far passede urtehaven omhyggeligt og når frugter og grønsager skulle høstes var det en fælles sag.

Familien, Solveig, Erik Anne og Iben på besøg.
Drivhuset i baggrunden lavede far med udgangspunkt i gamle kasserede vinduer fra et stuehus.

Mor/Bodils interesse for håndarbejde

Som barn oplevede vi meget omforandret tøj. Mor fremstillede meget af vores dagligdags tøj. Hvor råmaterialet til vort tøj kom fra, ved jeg egentligt ikke. Købt færdigt tøj fik vi også.

jeg husker en episode, hvor mor fandt noget halvfærdigt tøj frem, jeg skulle prøve. Hun var i tvivl om vi stadig kunne passe det. Det var en vest eller jakke, hvor ærmerne manglede. Jeg syntes, at det var blevet for lille. Det accepterede hun, hvad jeg var glad for. – Jeg syntes ikke om farven.

Hækling
Menighedsråd/Alterdug

Mor sad i menighedsrådet over flere perioder. Hun var indvalgt på en socialdemokratisk liste, men bekendte sig til den Grundtvigianske holdning.

På et tidspunkt syede hun en alterdug, der blev indviet ved en højmesse i Bjerager kirke.

Desværre behandlede graveren, der blandt sørgede for vask at alterdugen, den forkert, således den efter nogle år blev slidt og måtte kasseres.

Hækling til hjemmet

Det blev til mange "mellem lægs" servietter og broderede ting til vaser, opsatser m.m.

Her følger nogle eksempler:

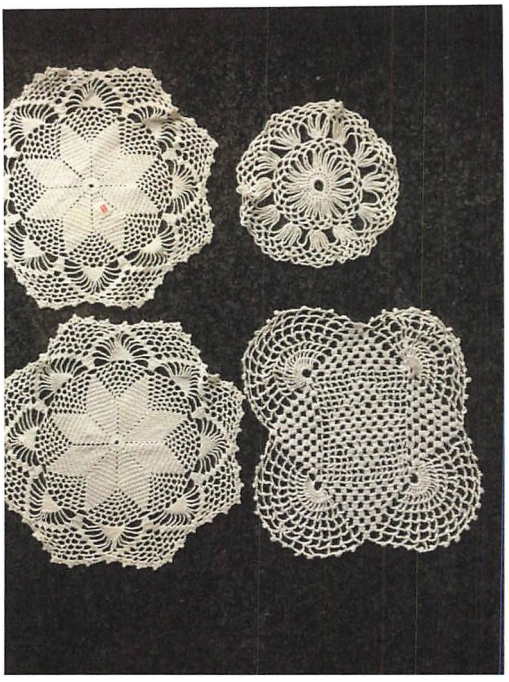

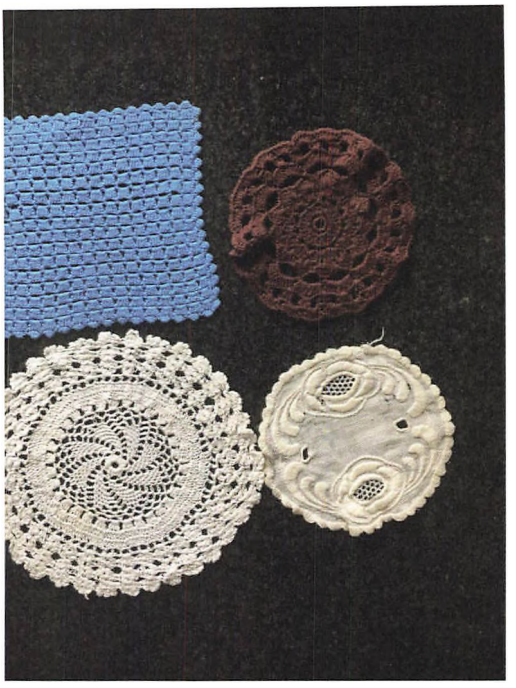

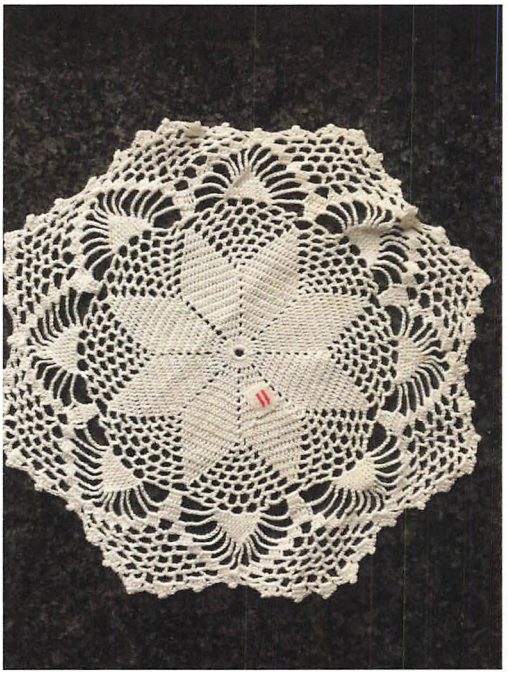

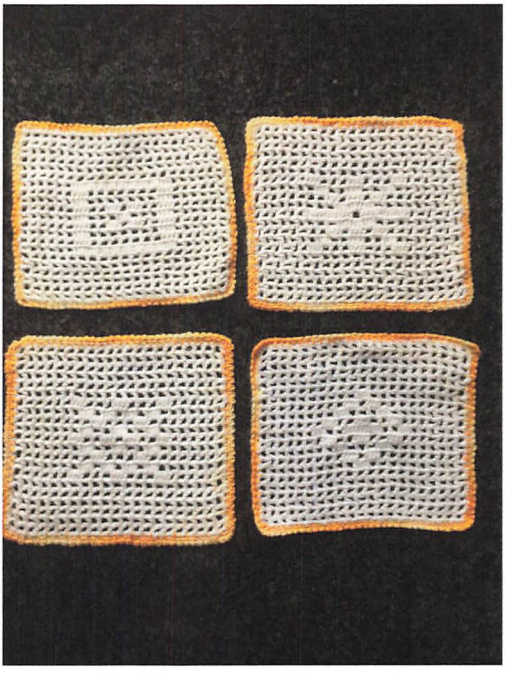

Bemærk tallet 11.
Mor døde i 1983. 1988 kom far på plejehjem i Ørting. Her boede han på stue nr. 11.
Dette broderi har åbenbart fulgt ham til plejehjemmet sammen med andre broderier.

Mellem lægs broderier med den gule kant blev fremstillet i 18 eksemplarer til at lægge mellem tallerkener.

Guldbryllup den 28. sep. 1983

Guld

☆ Et kendt ægtepar i Boulstrup, Bodil og Ejner Rasmussen, kan i morgen fejre guldbryllup.

I ægteskabets første år boede parret i et lejet hus i Grindsnabe ved Dyngby, indtil de i 1942 købte hus i Boulstrup. Ejner Rasmussen har i næsten 40 år været linie-arbejder ved Boulstrup og Omegns Elektricitetsselskab. Selv om han i 1967 pådrog sig en hofteskade ved et færdselsuheld, fortsatte han sit arbejde, til han blev pensioneret.

I en årrække indtil kommunesammenlægningen i 1970 var han medlem af Randlev-Bjerager Sogneråd og desuden medlem af sin arbejdsløshedskasses bestyrelse.

Bodil Rasmussen har været medlem af menighedsrådet i flere perioder. Hendes interesse for det kirkelige blev kombineret med en anden stor interesse, håndarbejde, da hun broderede en alterdug til Bjerager Kirke.

Bodil og Ejner Rasmussen

Sølv

☆ Ingrid og Erik Glismand, Enemærket 13, Risskov, har i morgen været gift i 25 år.

☆ Dorte og Svend Jakobsen, Strandvejen 157, Hou, har i morgen været gift i 25 år.

RETTELSE. Britta og Orla Lund Jensen, Fårupvej 71, Mundelstrup, har ikke sølvbryllup i dag, som vi meddelte i mandagsavisen. Sølvbrylluppet var 20. september. Vi undskylder fejlen.

Æreskrans og morgenkaffe i hjemmet på Vestergårdsvej 37 Gl Boulstrup

Morgensang på Vestergårdsvej 37, Gl Boulstrup.

Morgenkaffe den 28. sep. 1983.

Guldbryllup Norsminde Kro

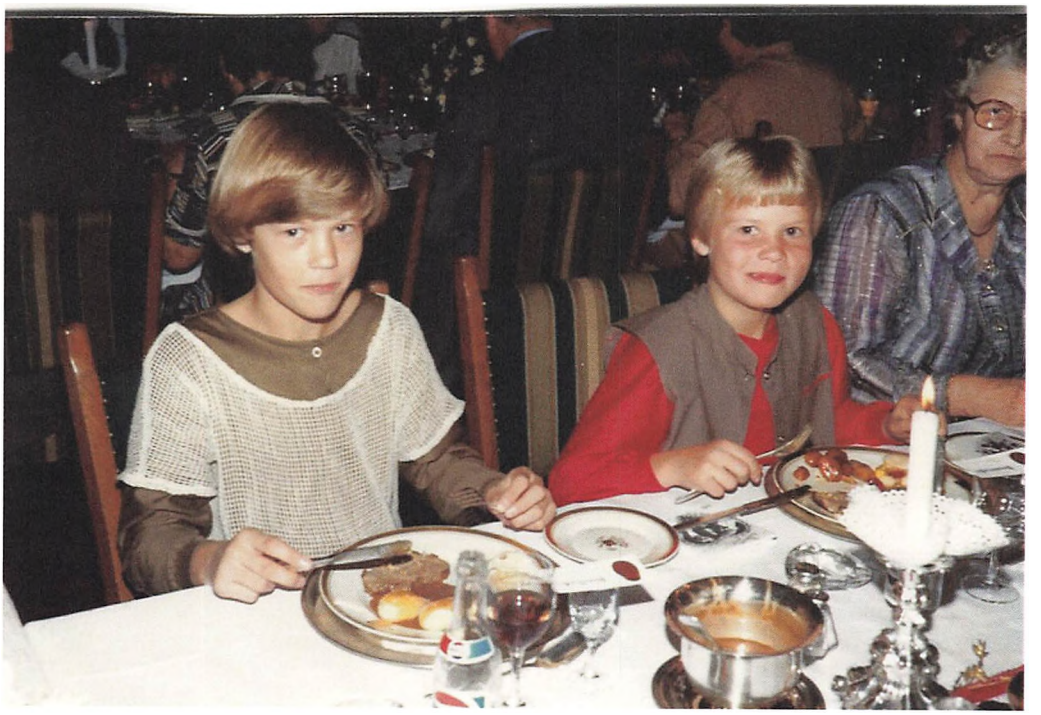

Iben og Brian kommer med sange.

Guldbryllupsdans.

Billede fra festen på Norsminde kro.

Æresporten på Norsminde kro.

Norsminde kro.
Bodil og Ejnar på deres guldbryllupsdag den 28. sep. 1983.
Om natten fik Bodil en blodprop og døde 6 dage senere.

Bodil Rasmussen, Boulstrup, er død, 72 år, kun en uge efter at hun og hendes mand, Ejnar Rasmussen, fejrede guldbryllup.

Bodil Rasmussen var kendt som et menneske, man kunne stole på, og med en udpræget ordenssans. Hun holdt altid sit hjem eksemplarisk, og hun var en afholdt medarbejder på de steder, hvor hun havde arbejde, bl.a. på det nu nedlagte mejeri i Boulstrup.

I flere perioder var Bodil Rasmussen medlem af menighedsrådet i Bjerager. I kirken er der stadig et minde om hende, idet hun har skænket en smuk, håndbroderet alterdug.

Eriks Biografi
Eriks videre levnedsforløb

I skoleåret 1959-1960 startede jeg i Odder Private Realskole.

Hvorfor en privat skole? Odder Kommune havde tilstrækkelige elever til selv at have skole for elever over 7. klasse. Landkommunerne f.eks. Randlev- Bjerager Kommune, som jeg kom fra, var ikke store nok til, at de hver havde elever til at udfylde 8. 9. 10. årgang.

Derfor lavede omegnskommunerne en aftalte med Odder private Realskole om at varetage undervisningen for disse elever.

Hvorfor så starte i 6. klasse? Der kom en ny folkeskolelov i 1958, der afskaffede mellemskolen. Mellemskolen startede med 1. mellem i 6. årgang og gik til 9. årgang med 4 mellem, derefter kom et år med realklassen.

Dette blev alt sammen afskaffet og erstattet med 1. 2. og 3. real på årgangene 8.-9. og 10. årgang. Derfor startede jeg i 6. klasse på den private skole.

Skolens skoledistrikt strakte sig fra Horsens Fjord i syd til og med Beder i ord. Det betød, at jeg i 1.-3. real kom til at gå i skole med Dorthe fra Haldrup – tæt ved Horsens fjord og Kirsten, Vibeke og Aase fra Beder.

Vi var i alt 3 realklasser. Det vil sige, at der i alt kom 60 elever ud med realeksamen fra dette store geografiske område. Her er ikke medregnet Odder by.

Studentereksamen!

Skulle nogen have studentereksamen, blev de sendt til Århus Katedral skole. På min årgang kom 2 elever til Katedralskolen. – En studentereksamen var ikke almindelig dengang. Os med realeksamen kunne da også finde "højt kvalificerede" lærepladser.

Ved vore efterfølgende træf med gamle realskoleelever, er vi da også enige om, at en realeksamen siden "er faldet i værdi"

Ved en ny folkeskolelov i 1975 blev realeksamen afskaffet, således de sidste med realeksamen gik ud af skolen 3 år efter i 1978.

For mit vedkommende er det de 5 år fra 1959-1964 – fra 13-17 år i skolen nok det, der har præget mig mest. Siden vi gik ud af skolen, har klassen mødtes hver 5. år. Sidst i 2019.

Skolegangen

Indledningsvis vil jeg nævne, at vi hver år i 1. 2. og 3. real var på lejrskole arrangeret af klasselæreren Jørgen Dam. Det har nok betydet det gode kammeratskab i klassen.

Når det ringede ind til time, stillede vi op klassevis og gik først ind, når der var ro i geledderne. Et år var vores klasselokale således indrettet, at vi skulle gennem en anden klasse.

Så det at gå ud i timen var utænkelig!

Alt blev målt og vejet, uden vi dog følte os tyngede af det. Det var en naturlig ting.

Der var orden i sagerne.

Skoleidrætsmærket var obligatorisk

Af uransagelige årsager har min forældre bevaret tre af mine diplomer, som jeg har fået overdraget af Bent i en kuffert for nylig.

Jeg har 3 diplomer, hvoraf jeg medtager det første og det sidste.

Rangordenen var sølv. Guld, sølv og guld med emalje. Guld med emalje kunne jeg ikke få, da mit højdespring var for lavt. – ellers havde jeg stået til Guld med emalje.

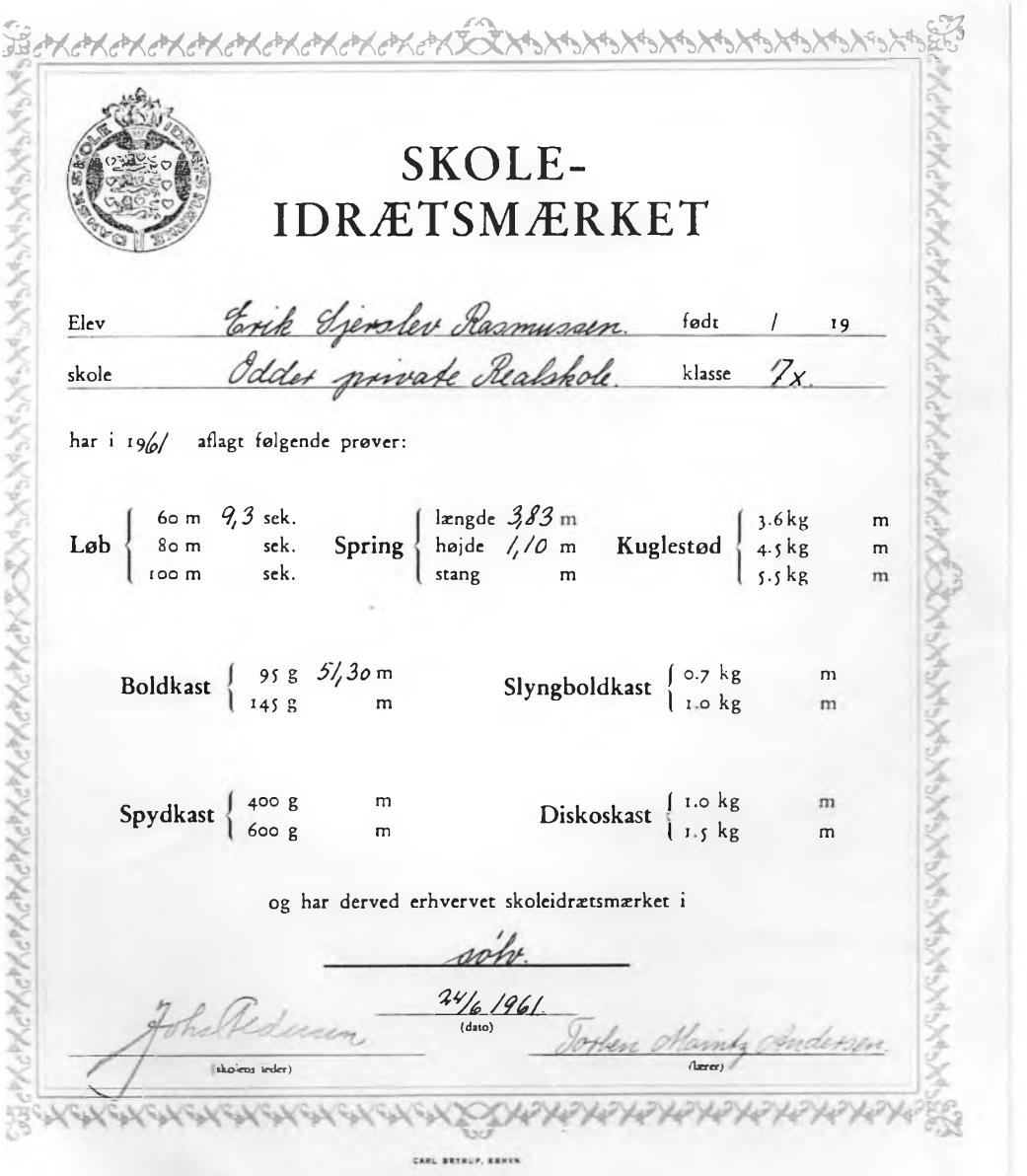

SKOLE-IDRÆTSMÆRKET

Elev Erik Gjerslev Rasmussen. født / 19

skole Odder private Realskole. klasse 7x.

har i 1961 aflagt følgende prøver:

Løb	60 m 9,3 sek.	**Spring**	længde 3,83 m	**Kuglestød**	3.6 kg m
	80 m sek.		højde 1,10 m		4.5 kg m
	100 m sek.		stang m		5.5 kg m

Boldkast	95 g 51,30 m	**Slyngboldkast**	0.7 kg m
	145 g m		1.0 kg m

Spydkast	400 g m	**Diskoskast**	1.0 kg m
	600 g m		1.5 kg m

og har derved erhvervet skoleidrætsmærket i

sølv.

24/6 1961.
(dato)

Johs. Pedersen
(skolens leder)

Torben Hainds Andersen
(lærer)

CARL BRYHLP, KØBVN

SKOLE-
IDRÆTSMÆRKET

Elev Erik Rasmussen født 30/7 1946

skole Odder priv. Realskole klasse II a

har i 1962 aflagt følgende prøver:

Løb
- 60 m 8.7 sek.
- 80 m sek.
- 100 m sek.

Spring
- længde 4.30 m
- højde 1.25 m
- stang m

Kuglestød
- 3.6 kg m
- 4.5 kg 8.35 m
- 5.5 kg m

Boldkast
- 95 g m
- 145 g 54.0 m

Slyngboldkast
- 0.7 kg /
- 1.0 kg /

Spydkast
- 400 g /
- 600 g /

Diskoskast
- 1.0 kg /
- 1.5 kg /

og har derved erhvervet skoleidrætsmærket i

Sølv med emalje

28/10-1962 (dato)

(skolens leder) (lærer)

CARL BRYRUP, KBHVN

1964
Erik Realeksamen 1964 fra Odder private Realskole

3. real A Bagerste række fra venstre: Nick Okkels G. Boulstrup. Lars Bøggild Pedersen, Ørting. Erik Sjerslev Rasmussen Gl. Boulstrup. Anton? Ørting. Ove Sørensen, Gl. Boulstrup. Per Andersen, Dyngby. Jens Christian Leth Møller, Ørting. Søren Alrø Astrup Nielsen Rørth. Holger Bak, Torrild. KLASSELÆRER Jørn Dam.

Mellemste Række: Merete Holst, Åkær, Dorthe Jørgensen, Hundslund. Vibeke? Beder. Lilli Marcussen, Falling. Birthe Hansen, Ndr. Randlev. Inger ?, Gården Rusland mellem Åkær og Torrild.

Forreste række: Lisbeth Jensen Ørting. Aase Priis Poulsen, nu Vinther. Beder. Karen Margrethe? Lundhof Fillerups opland. Kirsten Michelsen, Beder. Karin Møller, ndr. Randlev. Dina Jensen, Hundslund.

Realklassen 1989.
De to yderste personer fra 1964 til venstre Nick Okkels og til højre Holger Bak deltager ikke i festlighederne.

Erik som toldelev

Erik er blevet uddannet toldassistent i perioden 1. aug. 1964 til 31. juli 1967.

I perioden 1. aug. 1964-28. feb. 1966 med tjeneste ved Århus Toldkammer i forskellige afdelinger med periodevis eksamination af toldforvalteren.

https://aarhuswiki.dk/wiki/Toldbygningen_(1898-1995).

Toldskolen på Toldboden i København

Når jeg i min tid som toldelev i København (1. marts1966-31. juli 1967) kom hjem på weekend lørdag formiddag med toget fra Aarhus efter at have benyttet rutebåden København-Aarhus gik jeg altid op på mejeriet for lige at sige goddag til mor.

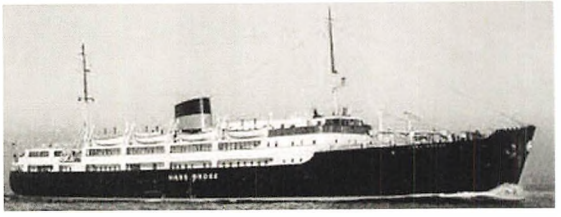

Vi fik som toldelever studierabat til en enkeltbillet til 24 kr. enkeltbillet. Om jeg købte enkeltbilletter eller returbilletter husker jeg ikke, blot husker jeg prisen på en enkeltbillet på 3. klasse. Båden afgik fra København, Sankt Annæ Plads og Århus kl. 0.15 og ankom til Århus og København kl. 7.30.

Jeg medbragte sovepose og liggeunderlag og sov på gangen uden for salonen sammen med mange andre unge mennesker.

"Der er nu 10 min til skibets afgang, eventuelle besøgende bedes forlade skibet. Det gøres opmærksomt på, at det ikke er tilladt passagerer på 3. klasse uden køje at ligge på sæderne i salonen."

Juni 1967. Jeg findes i anden øverste række nr. 4 fra venstre.
Toldskolen, toldboden, København. 1. marts 1966-31. juli 1967. ved Toldskolen, København.

De første 10 måneder ved forskellige toldsteder i København med skift hver 14. dag.

Blandt andet Kalvebod Brygge med eksport af svinekød til England, HC Ørstedværket, hvor der var et toldkammer specielt til kontrol af kulbådene hovedsagelig fra Polen med kul til kraftværket. Havnegade med spritbådene til Sverige. På selve Toldboden Vejerboden med import af tekstiler. Vejerboden med import af vin og spiritus. Frihavnen -to steder Hovedvagten og senere Toldvagten ved Århusgade. Desuden Nordre Toldbod med skibe til Polen. Larsens Plads – den berømte udvandrekaj til Amerika. – nu Amaliehaven, med rutebåde til Oslo og Island. I november 1966 Københavns Lufthavn. Derefter og afslutningsvis Jernbanens Toldkammer- et nyt toldkammer over for HC Ørstedværket, så nyt at delegationer fra andre lande besøgte stedet for at lære et eller andet.

Fra 1. jan 1967 udelukkende skolegang på Toldskolen, der var placeret i en særskilt bygning på Toldboden.

Figur 1: Den gule bygning er toldskolen under nedbrydning for at give plads til Mærsk,s hovedkvarter.

Hovedsæde for Mærsk indviet 1979.

Jeg brød mig ikke om flere ting. Bl.a. hierarkiet inden for toldvæsenet, desuden følte jeg mig ensom og ville gerne have mere almen viden.

Værnepligt

På sessionen i København blev jeg udtaget til pansertropperne. Samtidig konstaterede sessionslægen, at jeg havde forskellige benlængde. Jeg måtte promenere for hele forsamlingen også de andre jævnaldrende, samtidig lægen forkyndte, at her var et eksempel på en, der havde gået gennem livet med forskellig benlængde.

Sener fik jeg brev om, at jeg var overflyttet til paragraf 31 værnepligtig. Det skulle vise sig at være en måned inden Civilforsvaret. Den måned blev afviklet i en sommerferie fra seminariet i Frøslev lejren.

Det officielle navn var CF karsenen Padborg.

I de følgende to år var der et ugekursus dels ved Kolding dels i Ålborg + Indkaldelse til øvelser i Silkeborg

Desuden skulle jeg opbevare uniformen i to efterfølgende år i tilfælde af mobilisering. Det var jo i den kolde krigs tid.

Jeg var meget i tvivl om, hvad jeg så ville. Ansøgningsfristen for at søge ind på et lærerseminarium var for længst overskredet.

I weekenden den 29.-30. juli opsøgte jeg først min tidligere lærer i Dyngby skole. Lærer Ebbe Outze. Han havde sommerhus ved Dyngby Strand og havde som nabo rektor ved Silkeborg Seminarium, Sigurd Skyum. Han anbefalede, at jeg opsøgte ham med beviser for min realeksamen samt eksamenspapirer fra Toldskolen.

Vist nok det eneste eksisterende billede som værnepligtig.

Det gjorde jeg søndag den 30. juli (på min fødselsdag). Rektoren sad og læste Finansiel Times en engelsk avis, hvilket gjorde et vældigt indtryk på mig, at læse en engelsksproget avis!

Han kiggede i mine papirer og konstaterede, at jeg havde den "gamle matematik" – uden mængdelærer, hvorfor jeg skulle starte i præparandklassen. (En forberedelse klasse til den 4-årige uddannelse for personer uden studentereksamen). Han fortalte, at der var fuldt optaget med 34 elever i hver af de 2 klasser. Men han havde fornemmelsen af, at en kvindelig ansøger ikke dukker op, hvorfor jeg skulle møde på seminariet den 17. august.

Silkeborg Seminarium 1967-1972

3. juni 1972. Solveig og jeg står i bagerste række som nr. 4 og 5.
Desuden finder I på billedet Ruth Pedersen på 2. forreste række ca. midt for.
Karin Alice Nielsen, senere gift med Svend Sølvsten, murer, sidder på 1. række længst til venstre.

34 ny dimitterede lærer samt lærerpersonale. Den oprindelige præparand klasse forsatte i 1. klasse. Nogle blev fravalgt, men andre kom ind og udfyldte de manglende pladser. Blandt andet kom Jørn Ulriksen ind. Han kom fra en højskole, er forberedte unge mennesker til en læreruddannelse.

Solveig og Erik

Solveig og jeg gik i samme klasse i de 5 år på seminariet. I februar 1968 til en fest på seminariet begyndte vi at komme sammen.

Den 29. maj 1971 blev vi gift i Billum kirke. På det tidspunkt gik vi stadig på seminariet. Kort efter blev Solveig gravid og Anne blev født den 27. feb. 1972.

Efter giftermålet fik vi en lejlighed på Resedavej nr. 15 st. th. en ny og ganske glimrende lejlighed. Vi havde ingen supplerende indtægter ved siden af SU, hvor det meste var studielån.

Det betød, at vi oparbejdede en ret stor læsegæld. I alt ca. 70.000,- kr. Den afviklede vi de følgende år med 1130,- kr. pr måned. Vores første månedsløn var på ca. 3200 kr.

Randbøl nedlagte station.
Vores bopæl 1972-1973, senere blev stationsbygningen brugt de lokale spejdere.

Første lærergerning blev Egtved Kommune, hvor Solveig fik stilling på Vandel skole og Erik på Nørup skole begge i Egtved Kommune.

Det blev til et år, idet specielt Erik ikke fandt sig til rette på skolen. Ledelsen på skolen havde været så venlige at tildele mig mange timer vist nok 14 timer som klasselærer i en 8. klasse, som ingen af de andre lærere ønskede.

Af kommunen lejede vi den nedlagte stationsbygning i Randbøl. Her boede vi nabo til præsteboligen, hvor familien Borup levede, Han som præst, Hustruen, Christa Borup som hjemmegående meget musikalsk menneske. Desuden havde de tre børn, Vibeke, Michael og Søren.

Christa var tysker uddannet som lærer i den første kuld lærere efter krigen i klasselokaler uden vinduesglas.

Christas far ved vi ikke ret meget om, blot han var ubådskaptajn under 2. verdenskrig. Moderen blev de vist aldrig forenet med i kaosset efter 2. Verdenskrig.

I november 1972 skulle vi til den årlige årsfest på Seminariet. Den var blevet aflyst. Grunden hertil husker jeg ikke, blot, at der var forfærdelig tåget denne aften.

Vi samledes hos Ruth og Hardy Pedersen, Efterårsvej 6 i Skærbæk (et kvarter ved Resenbro) i deres nybyggede villa. (Hardy var murer).

Desuden var Karin Alice og Svend Sølvsten til stede. Sven fortalte, at han skulle til at starte som selvstændig murer og havde tre byggegrunde i Voel på Skovgårdsvej, hvoraf hans forældre skulle have den ene til det hus de ville bygge.

Vi, specielt Erik sagde, at her kunne vi da godt tænke os at bo.

I den følgende tid blev aftalen, at vi skulle købe grunden ved siden af hans forældre for 20.000,- kr. + byggemodning. Da tegningerne til det hus Svend tegnede blev færdige var aftalen, at huset skulle koste 250.000,- kr.

Vi havde kun gæld ingen opsparing. Svend opfordrede os til at spørge hans bankforbindelse om finansiering.

Jeg gik ind til Silkeborg Sparekasse, Vestergade Silkeborg – nu Danske Bank – og forelagde tegninger og pris for bankdirektør Sigurd Rasmussen.

Jeg husker tydeligt hans udregninger med en blyant, hvor han konstaterede, at vi manglede 30.000, -kr. til udbetalingen. Dem kunne vi godt låne! Jeg nærmest dansede ud af sparekassen, noget personale kiggede op, vistnok lidt forundret.

Nu stod vi så tilbage med en aftale om hus, men ingen arbejde på egnen.

Aftalen med Svend blev, at såfremt vi ikke fik arbejde på egnen, skulle han overtage huset.

En tid med jobsøgning

Solveig fik ret hurtigt arbejde på Resenbro skole.

Jeg havde på det tidspunkt søgt en stilling ved Fårvang skole, men havde i lang tid ikke hørt noget til resultatet, så jeg regnede ikke med det var en mulighed.

Vores nabo i Randbøl, præsten Henning Borup, havde en bekendt, der var præst i Dallerup sogn med hovedbyen Sorring.

Præsten, Ole Rydal, var skolenævnsformand, gennem ham vidste Henning Borup, at de manglede en lærer på Sorring skole.

Fint, Vi kørte til Sorring, opsøgte skoleinspektøren Verming Pedersen, og spurgte til den ledige stilling på skolen pr 1. august 1973.

Han var meget forundret. Stillingen var ikke slået op. Jeg måtte jo fortælle ad hvilke kanaler, jeg havde erfaret om stillingen.

Jeg/vi var parate til at køre igen. Men nej, Verming Pedersen ville gerne vise skolen. Det gjorde han. Til slut sagde han, at jeg skulle følge med til privaten for at hilse på hustruen.

Hustruen, Anna Pedersen, stod og strøg tøj samtidig med at manden fortalte om mig.

Hun kiggede op og spurgte om hvilken stilling jeg så ville have. (Jeg var åbenbart nu ansat ved Sorring skole) For de havde i byrådet aftenen i forvejen ansat mig som lærer ved Fårvang skole.

Det viste sig siden hen, at Anna Pedersen var formand for kulturudvalget i Gjerns Kommune valgt af venstre.

Jeg bad om nogle dages betænkningstid og forhørte mig blandt andet hos Ruth Pedersen, Der var barnefødt i kommunen. Hun og andre rådede mig til at vælge Sorring skole, da der var megen intern uro på Fårvang skole.

Jeg valgte så Sorring skole.

Det skulle siden hen give anledning til mange kontroverser for mit vedkommende.

DSU – Danmarks Socialdemokratiske Ungdom. Denne forening havde jeg meldt mig ind i på seminariet. Vel til dels i protest mod alle de venstreorienterede lærerstuderende på seminariet.

Denne forening var tæt knyttet til Socialdemokratiet og som ungt menneske var jeg meget involveret i partiforeningen, hvis folketingsmand var Jens Kampman.

I november 1973 blev der afholdt kommunevalg, hvor det nye byråd tiltrådte 1. april 1974.

Takket være Jens Kampman og den lokale afdeling af specialarbejder forbundet i Gjern Kommune blev jeg opstillet som socialdemokratisk kandidat til byrådet. Jeg blev valgt, sprang endda listen til stor forundring for mange, der overhovedet ikke kendte den nye tilflytter.

Byrådsarbejde og ansat på Sorring skole

Nu skete det det, at Anna Pedersen var formand for kulturudvalget. Nogle, – jeg ved ikke hvem, – rejste en habilitetssag mod Anna Pedersen, idet man ikke mente, at hun kunne sidde som formand for kulturudvalget, når hendes mand var skoleinspektør på en skole i kommunen.

Indenrigsministeriet blev spurgt og de meddelte, at konstruktionen var ulovlig.

Det kom til en afstemning i byrådet, hvor jeg fulgte loven og stemte mod Anna Pedersens stilling.

Det skulle siden hen give store kontroverser. Blot vil jeg indtil videre konstatere, at det er lettere at være kommunist i København end socialdemokrat i en landkommune.

Erik to år på Sorring skole

Jeg befandt mig godt på Sorring skole, blev tillidsmand. Som tillidsmand kunne jeg konstatere, at der ved Sorring skole kunne oprettes en fast lærerstilling. (jeg var pt. Ansat i en ikke fast stilling.)

Jeg fornemmede jo nok, at der var noget politisk modvilje mod mig fra skoleinspektøren og nævnsformandens side.

Jeg forlagde problematikken med den faste stilling for de øvrige lærere.

På Sorring skole var der ikke lærerrådsmøder. I stedet have man en årlig sammenkomst for lærere og skolenævn, hvor alt kunne drøftes uden dagsorden

En lærer foreslog, at jeg skulle tage kontakt til nævnsformanden (som havde det afgørende ord i forhold til skoleinspektør).

Jeg tog kontakt for en personlig samtale under 4 øjne. Her oplyste nævnsformanden, sognepræsten, Ole Rydal, at det var hans pligt at oplyse om de andre nævnsmedlemmers syn på mig. Det var, at jeg ikke kunne styre em 6. klasse og havde lært en 1. klasse for lidt i matematik. – Derfor ingen fast stilling til mig.

Afskedsfest for Skoleinspektøren juni 1975 i Sorring forsamlingshus

Her deltog alle nævnsmedlemmer og lærere inkl. Mig selv.

I løbet af aftenen gik jeg rundt til nævnsmedlemmerne og spurgte om de havde noget mod mig, om de havde fremført de tidligere nævnte anker.

Ingen havde udtalt sig ingen kendte noget til det.

Det var altså noget Ole Rydal selv havde fundet på og forsøgt at dække sig ind med henvisning til de øvrige nævnsmedlemmer.

Jeg tog hjem og skrev en ansøgning til en lærerstilling på Fårvangs skole med sidste ansøgningsfrist den følgende dag kl. 12.00.

Kl. 7.30 den næste dag ringede jeg til skoleinspektøren for at få en udtalelse. Den hentede jeg kl. 9.30 men skulle også have en udtalelse fra Ole Rydal. Jeg kørte således til Dallerup præstegård for at hente en yderligere. Bag mig kørte skoleinspektøren. Jeg spurgte, hvorfor han kørte efter mig. Jo, han kunne jo ikke være sikker på, at det var den rigtige jeg leverede!!!!

Jeg fik to udtalelser og kørte til skoleinspektøren på Fårvang skoles private adresse kl. 11.00. og afleverede ansøgningen.

Jeg blev indkaldt til samtale kl. 12.00.

Skoleinspektør Ivar Lauritsen ønskede at tale med mig under 4 øjne, så vi gik i en særskilt rum. Det viste sig, at han var velinformeret om situationen.

Herefter vendte vi tilbage til ansættelsesudvalget, hvor han meddelte, at han ingen betænkeligheder havde med at ansætte mig i en lærerstilling.

I Gjern Byråd for socialdemokratiet 1974-1982

Som lærerstuderende på Silkeborg Seminarium meldte jeg mig i DSU – Danmark socialdemokratiske Ungdom. Det var nærmest i protest mod de venstreorienterede lærerstuderende, der var meget aktive.

Jeg blev således et fremtrædende medlem af DsU i Silkeborg og havde derfor omgang med Socialdemokratiet i byen.

Vi flyttede til Gjern Kommune – Voel – i en foreløbig lejebolig i slutningen af juli måned 1973.

Gjern Byråd i perioden 1974-1982 foto fra 1. byrådsperiode 1978.
Kvinden i den hvide bluse er Tove Olsen mor til Michael Olsen, som Anne, Iben og Jonas sikkert kender.

Om efteråret 1973 var der valg til byrådet. Jeg blev valgt ind til manges overraskelse – 4 måneder efter tilflytningen-. Det skyldtes nu meget benarbejde og støtte fra Specialarbejderforbundet i Gjern Kommune – SID – og det lokale folketingsmedlem for Socialdemokratiet, Jens Kampmann.

Ud af byrådsvalget 1982

Ved byrådsvalget 1982 opstillede jeg ikke. Jeg syntes ikke, at byrådsarbejde passede til en børnefamilie, der blev for lidt tid til familien.

En ting var at passe sit arbejde i byrådet samtidig med arbejdet på Fårvang skole. En anden ting var arbejdet i den lokale partiforening for Socialdemokratiet.

Alt dette krævede megen tid uden for hjemmet – også om aftenen –.

En episode står klart i min erindring. En aften efter spisning med familien går jeg ud i forgangen for at tage jakke på for at tage til et eller andet møde.

Efter mig kommer Anne og rykker i jakken og siger meget intenst "ikke i aften far".

Hjemme havde Anne og Iben talt om, at de gerne ville lære at ride hest.

Solveig formand for Voel Borgerforening

I en årrække var Solveig formand for Voel Borgerforening.

Som jeg husker det, var der to begivenheder, der optag meget arbejde.

1. Bygning af Forsamlingshus, der blev indviet i 1980. Her blev en stor del af arbejdet overladt til håndværkere og tegningerne blev udført af Svend Madsen.
   Solveig med flere foretog et stort arbejde med indsamling af penge til byggeriet.
2. Den årlige sommerfest. Denne havde et stort omfang og krævede meget arbejde af Solveig. Et år var overskuddet 25 øre, hvilket bevirkede, at Solveig ikke ville lave det store arbejde igen. Sommerfesterne synede hen de kommende år.

Voel, håndbold og Anne og Iben

Voel er jo kendt for at være en by med håndbold. Anne og Iben gik da også til håndbold. – Men der var ikke rigtigt plads til en par tilbageholdende piger, når andre forældre stod på sidelinien stod og heppede på deres piger.

Der var jo altid flere piger på holdet, således der kunne finde udskiftning sted.

Trænerne var unge piger på 16-17 år. Trænerne kunne ikke stille meget op mod aggressive forældre, der krævede deres piger på banen, således de kunne gøre sig bemærket og få mere spilletid og blive dygtigere.

Specielt en aggressiv kvinde var vores nabo Bente Årøe. Hun proklamerede åbenlyst, at hendes piger fik penge for hvert mål, de lavede.

Alt dette bevirkede ønsket om ridning for Anne og Ibens vedkommende.

Ridning

Dette bevirkede, at vi før min udtræden af byrådet interesserede os for ridning i den lokale Rideklub – Gjern Rideklub.

Jeg mødte op til den ugentlige træning på rideklubbens bane på Amerikavej og spurgte om råd og vejledning.

Rådet var, at Anne og Iben kunne prøve ridning med ridetimer på Silkeborg Rideklubs baner i Funder Holme.

En tid gik så her.

Formand for Gjern Rideklub

Jeg blev formand for Gjern Rideklub. Det gik til på den måde, at Gjern Rideklub havde af kommunen fået l gården Karolinelund til rådighed.

Gården Karolinelund var beliggende i Voel. Gården var af Ragnhild og Peter Sølvsten solgt til Gjern Kommune med henblik på udstykning af jorden til byggegrunde. De til overs blevne avlsbygninger blev så stillet til rådighed for Gjern Rideklub.

Rideklubben var gået i gang med at indrette gården til ridecenter.

Formanden var en 25-årig ung mand ved navn Kjeld Moesgård. Han havde fået mavesår vel på grund af stres og ønskede ikke at fortsætte som formand.

Andre i klubben havde så udset mig til at blive formand for klubben blot 2-3 måneder efter min udtræden af byrådet.

"De andre" var uden tvivl venstrefolk (Tage Rasmussen, klovbeskærer, Gjern og Carsten Dolberg, gårdmand Voel) – egentligt flot at udse sig en socialdemokrat til hvervet, men der var jo heller ikke meget politik i hvervet som formand for en Rideklub.

Et imponerende sammenhold og arbejde ved etableringen af Karolinelund

Der var et glimrende sammenhold og meget frivilligt arbejde i gennemførslen af det store arbejde i at indrette gården til ridecenter.

Gjern Rideklub får på et tidspunkt skænket to ponyer til elever, der have ridetimer.
Giveren var sparekassen Bikuben. På billedet ses fra venstre Gjern Kommunes borgmester, Ejvind Brøndum Nielsen, Siddende på pony, Knud Pilegård, Formand for Idrætssamvirket i kommunen, Jeg selv + giveren, sparekassedirektør Sigurd Rasmussen.

36 års virke på Fårvangs skole

Fårvang skoles lærerpersonale 1986 eller 1987.

Det blev til 36 års virke på Fårvangs skole med diverse afbrydelser. Det vil sige i perioden 1997-1999 arbejde på Jelling Statsseminarium som naturfagslærer. Senere 2004-2005 1½ års arbejde i Grønland som naturfagskonsulent bosat i Nuuk. Senere igen 2006-2009 en kombinationsstilling mellem Fårvang skole og Læreruddannelsen i Skive som geografilærer.

Jeg har således mødt stor velvilje blandt ledelsen på Fårvang skole for at jeg kunne udfolde mig i de sider af lærergerningen, jeg interesserede mig for.

Fra min side en tak for velvilje til at jeg kunne vende tilbage efter arbejde andre steder. Det gjaldt blandt andet hjemkomsten fra Grønland, hvor de ikke var forpligtiget til at give mig arbejde igen, idet jeg kom hjem inden orlovsperioden udløb.

Efterfølgende vil jeg på et senere tidspunkt fortælle om børnenes videre opvækst og virke samt mine andre oplevelser. Blandt andet opholdet i Grønland, medlemskabet af Geografforbundet og studiet til Cand. Pæd. I geografi og pædagogik

Solveig og Eriks levned på Skovgårdsvej 7, Voel, 8600 Silkeborg

Skovgårdsvej 7, Voel - Billedet viser huset forfra.

Børnefødselsdag 1979 hos naboen, dagplejemor Ragnhild Sølvsten
På billedet ses fra venstre Inger Christensen. Ragnhild, Hanne, Ingers datter.
Solveigs hår skimtes til højre.

Ved samme fest ses Peter Sølvsten bagerst i billedet.
Til venstre for Peter Stefen Kramer med hans daværende hustru Dorte.
Til højre i billedet ses Jørgen Christensen gift med Inger.
Solveig sidder længst til venstre i blå bluse næsten skjult. Til højre i billedet står Anne.

Fødselsdagsbordet for en del af børnene. Et halvdårligt billede, der er taget med, da det viser Anne og Iben til venstre i deres flotte tøj.

Fotograferet i Føtex på Torvet i Silkeborg. Alder? 6 og 3 år?

Annes første skoledag 1979 sammen med naboerne Louise Årø og Winnie Knudsen.

På samme tidspunkt Anne i en vores biler en Fiat 600.

Iben konfirmeret 1989.

Jul i Voel 1992. Anne er hjemme fra sejlads med Mærsk.

Isvinter 1981 visende Hølken Strandcampings badebro. Foto Bent Rasmussen.

Vinteren omkring 1980-1981.

Sneen fra indkørslen er kastet op i haven. I baggrunden ses Solveig og Sørens Poulsens hus.

Tidspunkt? Billedet er fremkaldt april 1994. Mon ikke det er fra vinteren 1993.
Anne er ikke med, da hun kom ud at sejle i december 1989 efter ½ år på Kogtved Søfartsskole som styrmandsaspirant hos Mærsk.
Hunden Freja kom til familien, da Iben var 16 år.

Vinteren 1992/93. Sne ved fordøren.

Familien samlet.
Tidspunkt? Fotoet er fremkaldt den 8. juli 1994.
Stedet? Det er ikke på skovgårdsvej 7.

Bropas

Jeg har medtaget Bropas for at vise far og mors arbejde med at samle familien. En ting der betød meget for dem i hele livet. Hvorfor jeg og Solveig ikke er med, husker jeg ikke.

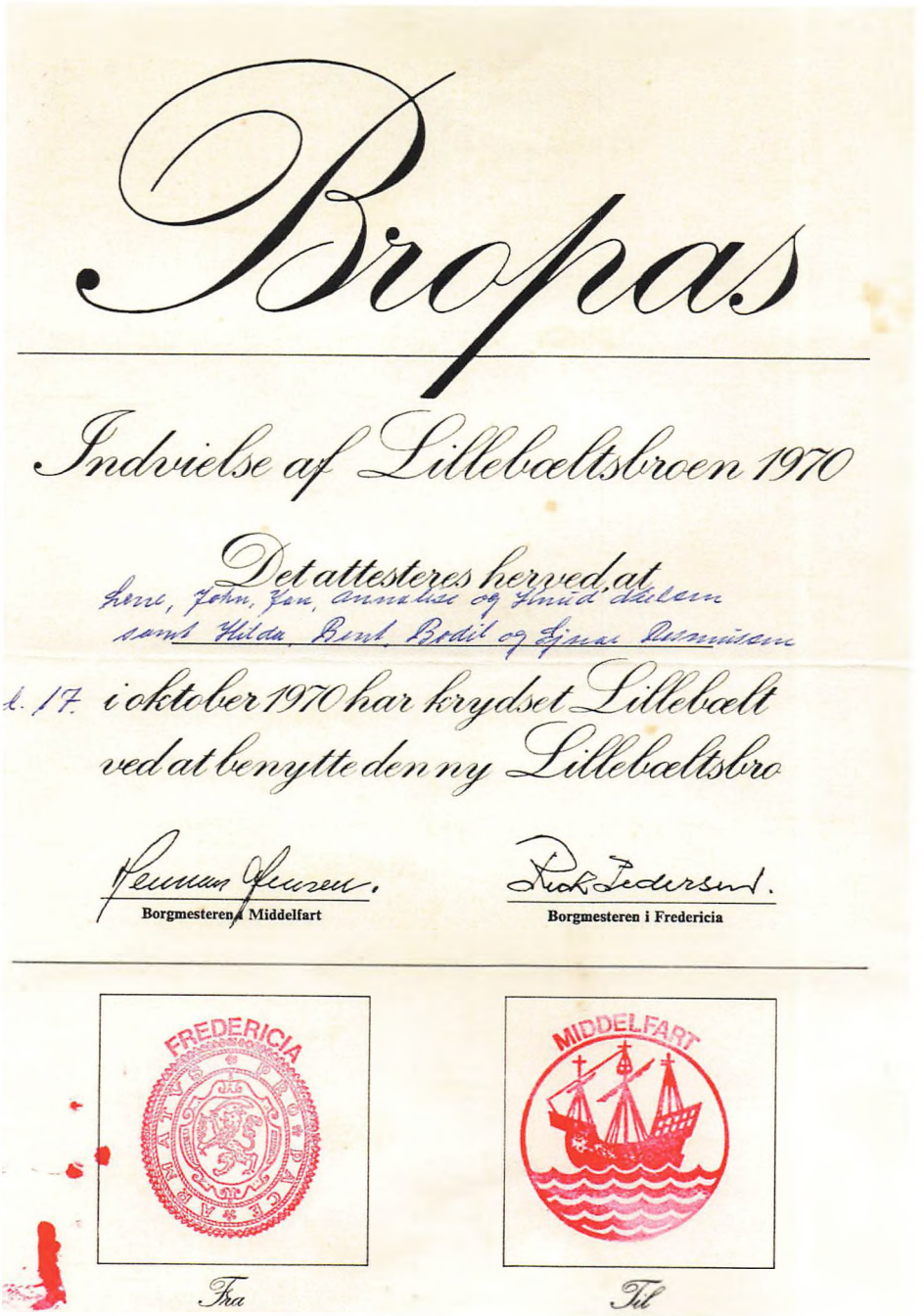

Bropas

Indvielse af Lillebæltsbroen 1970

Det attesteres herved at
Herr, John, Jan, Annelise og Jmad Aalem
samt Hilda, Bent, Bodil og Ejnar Rasmussen

d. 17. i oktober 1970 har krydset Lillebælt
ved at benytte den ny Lillebæltsbro

Borgmesteren i Middelfart

Borgmesteren i Fredericia

FREDERICIA

MIDDELFART

Fra

Til

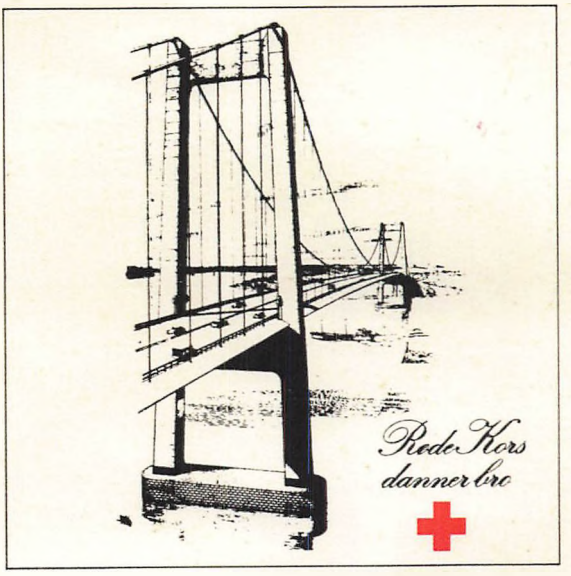

I marts 1962 vedtog folketinget bygningen af en ny 6-sporet motorvejsbro over Lillebælt, bygget som hængebro med stor spændvidde (af hensyn til søfarten).

Efter mangfoldige forundersøgelser blev broen i juli 1964 og maj 1965 udbudt til licitation på henholdsvis under- og overbygning. Arbejdet blev overdraget til danske firmaer til en samlet pris af 154 mill. kr. og den samlede byggetid ville være ca. 5 år. Samtidig vil den ny Lillebæltsbro indgå som et led i de nye motorvejsanlæg, som er under udførelse i Jylland og på Fyn.

Generelle oplysninger:

Broens samlede længde	**1700 m**
Midterspand	**600 m**
Sidespand	**2 x 240 m**
Viaduktfag Jylland	**9 x 31 m**
Viaduktfag Fyn	**11 x 31 m**
Broens bredde mellem hovedkabler	**28,10 m**
Fri gennemsejlingshøjde (midterste 100 m)	**42 m**
Antal vognbaner	**6**

Sådan har konfirmationen udviklet sig i historien

I løbet af 1500-tallet gjorde Martin Luther og reformationen op med en masse af den katolske kirkes skikke og sakramenter. Blandt andet firmelsen, som i Danmark bliver forbudt i 1539, hvor vi får den første kirkeordinans (kirkens grundlov). Martin Luther, malet af Lucas Cranach i 1532. – Foto: Wikimedia Commons28. marts 2007, kl. 15:55

Af Line Hage

Kort om konfirmation

I 1500-tallet blev konfirmationen afskaffet i Danmark.
I 1739 blev den genindført ved lov alle skulle konfirmeres.
I 1800-tallet var konfirmationskjolerne af sort uld.
Fra 1915 kunne man blive konfirmeret af en borgmester.
I 1990erne blev det almindeligt med non-firmation.

Historien har vist behovet for et overgangsritual og det bliver kun formen, der vil ændre sig. Få overblik over konfirmationens historie i Danmark her

Den konfirmation, vi kender i dag i folkekirken, har rødder i den katolske kirke. **Konfirmationen**, eller firmelse, er for katolikkerne et sakramente, hvilket det ikke er i folkekirken.

I den katolske kirkebliver de unge salvet med en vellugtende olie, der symboliserer, at helligånden er kommet til den firmede og skaber ham eller hende på ny. Firmelsen aktualiserer, hvad dåben siger om, at mennesket står i et forhold til Gud og skal virkeliggøre hans vilje på jorden.

I løbet af 1500-talletgjorde Luther og Reformationen op med en masse af den katolske kirkes skikke og sakramenter. Blandt andet firmelsen, som i Danmark bliver forbudt i 1539, hvor vi får den første kirkeordinans (kirkens grundlov).

Pietismen

Men man opdagede, at noget blev smidt ud med badevandet, da Reformationen "rensede" troen, og det er der andre eksempler på end konfirmationen. Det var en reformatorisk bevægelse, pietismen, der fik sat konfirmation på kirkens dagsorden igen.

Navnet pietisme kommer af latin *pietas*, der betyder hjerte, følelser og inderlighed. Pietismen fandt, at det var nødvendigt med en opfriskning af dåbens ord for de unge mennesker, før de skulle ud i verden og virke for Gud.

Der var en særlig pietistisk konfirmationsskik, hvor præsten sagde til konfirmanden lige efter selve konfirmationen: "Giv så mig hånden derpå og Gud dit hjerte".

Tvangskonfirmation

I 1736 bliver dåb og konfirmation lovpligtig. Alle skal konfirmeres, men for at blive det, skal man bestå en kundskabsprøve.

Hvis man ikke havde bestået, inden man blev 19 år, kunne man ikke gifte sig, være fadder eller vidne. Hvis grunden, til at man ikke bestod, var, at man var vrangvillig og ikke bare for dum, blev man smidt i fængsel!

Når man havde bestået, fik man en konfirmationsattest, som var en forudsætning for at få en skudsmålsbog, og uden den var man ilde stedt i datidens samfund, for den fungerede både som pas og straffeattest og CV.

Uden en skudsmålsbog kunne man ikke rejse uden for sognets grænser og alt blev skrevet ind i den, så fremtidige arbejdsgivere kunne se, hvad man kunne og i det hele taget, hvad man var for en. Hver gang, man krydsede en sognegrænse, skulle man møde op hos degnen eller klokkeren i det nye sogn og lade sig registrere til tvangsaltergang.

Altergangen (nadveren) og konfirmationen hænger sammen på den måde, at man først kunne gå til alters, når man var konfirmeret. En skik der overlevede langt op i det 20. århundrede og stadig holdes i hævd enkelte steder.

Skudsmålsbogen blev først afskaffet ved lov i 1921, men var dog gradvis gledet ud længe før.

1800-tallets sorte kjoler

Konfirmationen var endnu ikke blevet den glade fest, som vi kender i dag. Kundskabsprøven blev efterhånden til en overhøring i kirken, hvor de kvikkeste stor forrest. De dummere og ofte også fattige børn stod bagest og det var meget pinligt både for konfirmanden og forældrene, hvis overhøringen ikke gik godt.

Egentlig kunne man ikke komme ud at tjene, før man var konfirmeret, men mange kom det alligevel, især hvis de dumpede. For der var ikke råd til at have barnet hjemme alt for længe og lønnen kunne være et sæt konfirmationstøj, som der heller ikke var råd til. I de tilfælde betød det, at man blev konfirmeret langt væk hjemmefra uden sin familie. Der var kun den kirkelige handling.

Konfirmationen var i det hele taget en svær opgave at løfte for de fattigste i datidens Danmark, hvor også præsten skulle have penge og ekstra til undervisning, hvis konfirmanden måtte gå om. Helt indtil Grundloven i 1849 var konfirmationen en forudsætning for borgerlige rettigheder.

Alvoren og de praktiske hensyn var de dominerende træk og det afspejledes i tøjet, som skulle være nyt, men af slidstærkt og varmt uld; sort, så det ikke skulle vaskes så tit og endelig skulle det være stort nok til at vokse i. Ofte var det det første sæt tøj, man fik. Det var voksentøj drengene fik lange bukser og pigerne en tækkelig kjole – og det skulle bruges i mange år hver søndag til kirkebrug og andre særlige lejligheder.

Mod lysere tider

I begyndelsen af det 20. århundrede var der flere og flere kirker, der skilte overhøringen og konfirmationen ad, og i 1909 blev en lov vedtaget, hvor overhøringen helt udgik til fordel for en Samtale til Opbyggelse for Ungdommen og den tilstedeværende Menighed.

Kjolerne var blevet hvide og af mere festligt stof end uld. Det var stadig voksentøj, men nu mere i form af festklæder. Og konfirmationen var da også blevet til en familiefest, hvor forældrene fejrede børnene en sidste gang, inden de drog af som voksne ud på arbejdsmarkedet.

Det var selvsagt ikke blevet billigere at konfirmere sit barn, og forskellige hjælpefonde skød op, hvor man kunne søge om konfirmationshjælp. De nye fagforeninger gav også konfirmationshjælp til trængte arbejderfamilier, selvom den socialistiske arbejderideologi, som stormede frem, var imod den kirkelige konfirmation.

Konfirmation uden kirke

Selve tanken om en fest, der markerer overgangen fra barn til arbejdsduelig voksen, var dog god nok, og allerede i 1915 foregik den første borgerlige konfirmation, som den pudsigt nok blev kaldt.

Det var Foreningen mod kirkelig konfirmation, der i april 1915 kunne inviterer til konfirmationsfest i Folkets Hus på Vesterbro (nu spillestedet Vega). Der var 4 konfirmander, alle piger og 100 gæster.

Det blev en stor succes og mange københavnerbørn mødte derefter op enten til en forårs- eller en efterårskonfirmation. Det blev almindeligt, at en fremtrædende lokal politiker holdt en tale og bagefter festede alle sammen.

I 1928 begyndte Danmarks Radio at transmittere begivenheden og det fik hurtigt skikken til at brede sig til hele landet. Arbejderfamilierne så ud til at have fundet en ny form, som var billigere for den enkelte og styrkede fællesskabet.

Men som det gik op for reformatorerne i løbet af 1600-tallet, må den borgerlige konfirmation på samme måde sande, at noget blev hældt ud med badevandet, for nu eksisterer den borgerlige konfirmation stort set ikke mere.

I 70erne overgav Foreningen for borgerlig konfirmation arrangementet til den socialdemokratiske ungdomsorganisation DUI leg og virke, men heller ikke de kunne holde liv i festerne. Tanken er dog ikke helt opgivet, og man arbejder fortsat på at finde et alternativ til de unge, der ikke ønsker en kirkelig højtidelighed, men alligevel gerne vil markere overgangen fra barn til voksen.

Non-firmation

Konfirmationen i Danmark er i dag en fest, der skal føre den unge fra barnestadiet til puberteten, fra lille til stor. Den er ikke et sakramente længere, som i den katolske firmelse. Den er heller ikke længere porten mellem et sorgløst barneliv til et ansvarligt voksenliv.

I de sidste 5-6 årtier er teenagetiden blevet en selvstændig livsalder og det ses på de ændrede festnormer. I folkekirken knyttes konfirmationen nu tæt sammen med dåben og ses

som en god anledning til at give den kristne tradition videre til de næste generationer på frivillig og festlig vis.

Men der er flere andre måder at fejre overgangen fra lille til stor på. I 1990erne fik de alternative fester et navn, nemlig non-firmationer. Det er fester, der ligner konfirmationsfesten med gaver og god mad og hele familien samlet, blot uden den kirkelige indledning.

Non-firmanden er 14-15 år og det er ofte på en af disse fødselsdage, at festen lægges. Nogle unge, der ikke vil konfirmeres og heller ikke holde fest, kan vælge at få en lang rejse eller en hest eller en stor pengegave i stedet for.

Konfirmationen har en broget og omskiftelig forklaringshistorie, men en ting ligger fast, og det er behovet for en rituel markering af et vigtigt skift, der sker i ethvert menneskes liv.

Ligesom for eksempel brylluppet markerer skiftet fra single til par og begravelsen markerer overgangen fra levende til død, har der også altid og i alle kulturer været et behov for at markere barndommens afslutning og begyndelsen til voksenlivet.

Historien har vist behovet for et overgangsritual og det bliver kun formen, der vil ændre sig.

Udgivet af Kristeligt Dagblad A/S
Vimmelskaftet 47
1161 København K
Tlf. 33 48 05 00
E-mail: reception@k.dk
Ansvarshavende chefredaktør
Erik Bjerager

Udkast til Biografi for Boelsmand/ husmand Christen Sjerslev Christensen I Årbogen Østjysk Hjemstavn 2022

Fra møllerfamilie på Kysing Mølle til husmand i Dyngby Lund

Erik Sjerslev Rasmussen

I min familie har der altid været tradition for nære kontakter i familien. Christen og Maren boede i Dyngby Lund var en del af traditionen. Traditionen blev da også videreført af mine forældre. De første 10 år af deres ægteskab boede de i Grinsnabe, som er en samling gårde og huse ca. 300 meter fra Dyngby Lund. Senere flyttede de til Gl. Boulstrup ca. 3 km fra Dyngby Lund. Her boede de 1943-1988. Min mor døde 1983, og far flyttede på plejehjem i Ørting 1988. Han døde 1991.

Ved sammenkomster i familien blev der udvekslet erindringer og nyheder. Sammen med breve, fotos, dokumenter, attester og min nysgerrighed danner de grundlaget for nedenstående beskrivelse. Desuden støtter jeg mig til bogen *Husmænd og Håndværkere i Nordby Sogn 1974* samt slægtsforskningsprogrammet *MyHeritage*.

I Ældre kilder bruges udtrykket boelsmand. Definitionen for en sådan er: Et boelsmandssted er et landbrug, der er mindre end en bondegård og større end de egentlige husmandssteder. Wikipedia

Christen Christensen Sjørslev/Sjerslev blev født på Kysing Mølle den 22. november 1867 som søn af møller Clemmen Christensen Sjørslev, født 8. nov. 1840, og hustruen Christiane Hansen.

Clemmen Christensen Sjørslev stammede fra Nordby på Samsø. Hans farfar var møllebyggersvend Peder Christensen Sjørslev, stamfar til Sjørslevslægten i Nordby på Samsø.

Møllebyggersvend Peder Christensen Sjørslev, født 1782, kom fra byen Sjørslev i Jylland. Han var soldat under 7-års krigen på Lilleør ved Langør og blev stam-

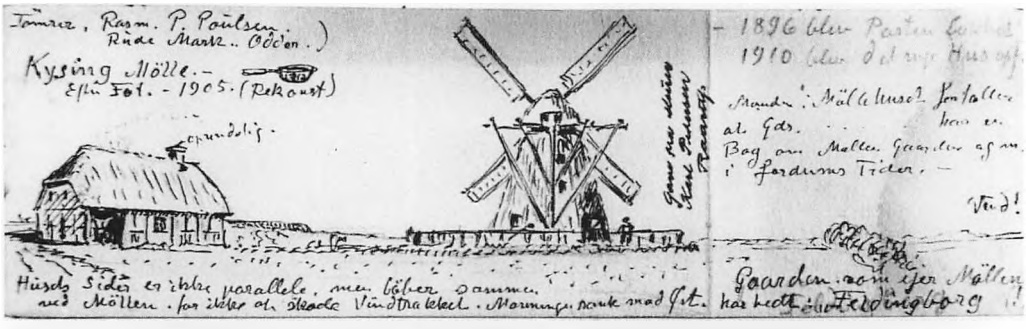

fader til Sjørslevslægten i Nordby. Hans bror Christen Christensen Sjørslev, født 1773, var kommandant på Lilleør Redoute Musketer ved 2. Jydske Infanteri 4. Batallion. Han blev begravet på Besser kirkegård 1813. Der er ingen oplysninger om ægtefælle eller børn efter ham.

Christens far var således "indvandret" som ung fra Samsø og etablerede sig som møller på Kysing Mølle.

I Kysing fandt han sin ægtefælle Christiane Hansen, født den 27. marts 1845 i Neder Fløjstrup, Malling Sogn.

De blev gift i Malling Kirke den 10. oktober 1865. Forinden havde Christiane født datteren Dorthea Christine Christensen den 24. april 1865.

I ægteskabet var der 5 søskende, tre drenge og to piger.

Christen blev født som nr. 2 i børneflokken. De øvrige var:

Dorthea Kirstine Christensen
1865-1879

Ane Kirstine Rasmine Christensen Sjørslev
1870-1874

Hans Christensen
Født 1872. Udvandrede og stiftede bo og familie i Amerika med en pige født af danske forældre.

Anton Sjerslev Christensen, skrædder i Malling.
1874-1970

Christiane Hansen
Christiane Hansen kunne ikke døje navnet Sjørslev. Hun formåede at få ændret navnet til Sjerslev. Sjerslev bliver således en sidegren til Sjørslev slægten.

Christiane dør som 33-årig den 24. september 1878.

Hvad blev der af børnene?

Anton blev sat i pleje hos sine bedsteforældre på moderens side i Fløjstrup. Bedstefaren var væver.

Christen blev som 11-årig sat i pleje hos Christianes søster, Ane Hansen, og ægtefællen Morten Hansen i Dyngby Lund. Ægteparret levede hele livet et barnløst ægteskab. Ane var på det tidspunkt 36 år og Morten 30 år.

Det næste vi ved om Christen er, at han som 14-årig boede i Dyngby Lund hos Ane og Morten Hansen og blev konfirmeret i Randlev kirke den 16. april 1882.

Udskrift af kirkebogen

Efter udskrivning af skolen blev han 1. søndag i Påsken, d 16 april 1882, konfirmeret i sin dåbspagt i Randlev Kirke
Randlev Præsteg, d 18 april 1882.
Chr. Borch
Sognepræst.

Ved folketællingen 1890 noteres Christen 22 år som boende i Dyngby Lund.

Faderen i nyt giftermål.
Den 25. april 1879 blev Christens far, Clemmen, gift 2. gang med Margrethe Jensdatter, født den 5. april 1833 og døbt i Randlev kirke. Død den 27. oktober 1910 i Kysing. Der var ingen børn i dette ægteskab, som var Margrethes andet.

Livet på Kysing Mølle

Børnene, der var sat i pleje, færdedes på Kysing Mølle. Christen blev boende hos Ane og Morten Hansen, som betragtede ham som en søn, men Christen kom også på møllen.

Broderen Anton kunne huske, at de ikke havde ret mange penge, men altid brød nok. Brød fik de af folk, der kom og fik malet korn, sikkert som en slags betaling. Engang skulle Clemen have vist sine voksne børn 2½ kiste med brød og spurgt: Hvad de dog skulle med så meget brød, som de slet ikke kunne overkomme at spise.

Kysing Mølles stuehus brændte omkring 1907. Ved branden gik et værdifuldt chatol eller kiste tabt. Dette møbel blev opbevaret for sønnen Hans, som på det tidspunkt var rejst til Amerika sammen med hustru nr. 2's plejedatter.

Soldat

Christen kommer ind som soldat og er hos militæret i København. Det må have været i slutningen af 1880-erne. Han er med til at udbygge Københavns fæstningsanlæg. Her kedede han sig. På et tidspunkt har jeg set hans soldaterbog med bl.a. notater om hans skydeøvelser.

Efter militærtjenesten arbejder han en årrække på Malling Savværk.

Det må være her han har truffet sin første hustru, Bodil Marie Jørgensen, født den 23. april 1867 på Fløjstrup Mark, Malling Sogn,

De blev gift den 28. maj 1897 i Malling kirke. I dette ægteskab var der 3 børn.

Anna Christensen
1901-1983

Margrethe Christensen
1903-1954

Martin Sjerslev Christensen
1898-1968

Bemærk at kun drengebørnene fik mellemnavnet Sjerslev.

Alle tre børn er født i Elkjær, Malling Sogn.

Flytning 1905

Senere overtager Christen og Bodil Marie vederlagsfrit ejendommen i Dyngby Lund, hvor han var vokset op hos Ane Hansen og Morten Hansen.

Hads Herred

Citat i uddrag fra Aarhus Amt Topografisk historisk Atlas, Dansk Kulturhistorisk Forlag 1949.

"Boelsmand Th. Sivald Jensen overtog sin Ejendom i Dyngby Lund pr. Boulstrup i november 1935 efter Chr. Christensen, der havde ejet den siden 1904-05. forrige ejer var Morten Eriksen.

Den tolængede ejendom er vinkelbygget. Stuehuset er ca. 150 Aar gammelt. Det er opført i Bindingsværk og tækket med Straa. Udlængen er bygget i 1925 i Rødsten og har fast tag.

Jordtilliggendet er paa 7 Tdr. Land Mark, der drives ..... Det er drænet i 1940 og merglet 1927-28. Jorden er sammenkøbt fa Gaardene i Dyngby. Der var oprindeligt kun 2½ Tdr. Land.... Matr. Nr. 16b, Dyngby"

Den 21. juni 1907 dør Bodil Marie på Odder Sygehus 40 år gammel.

Ny hustru

I naboejendommen boede den 27-årige Maren Edeline Eriksen, født den 5. marts 1883 i Dyngby, Bjerager Sogn, Hads Herred, Aarhus Amt, datter af murer Ole Hessellund Eriksen og Kirsten Marie Eriksen. De blev gift den 27. september 1910 i Bjerager kirke.

Grinsnabe/Dyngby Lund omkring 1920.

På billedet ses en af indgangene til ejendommen. Man kom ind i en lille lo. Til højre var døren til køkkenet og lejlighed. Til venstre var stalden. Loen: *Rum i ejendommen, hvor sæden bliver tærsket og renset.*

Tilbygning 1925

Som det fremgår af beskrivelsen af ejendommen, blev der tilbygget en udlænge i 1925.

Tilbygningen må være foretaget af Christens svigerfar, murer Ole Hessellund Eriksen. I 1935 aflyser svigerfaderen et pantebrev på 4500 kr. udstedt i 1925.

Der er åbenbart blevet overskud til at mergle jorden i 1927-1928.

I perioden 1958-1964 kom jeg til ejendommens nye ejere to gange om ugen med ugeblade og søndagsavis. På det tidspunkt eksisterede tærskepladsen på det stenpiggede gulv stadig som en ring med lidt forhøjede brosten.

I den nye familie fik tre børn:
Bodil Marie Christensen 1911-1983, min mor, opkaldt efter Christens første hustru.
Oline Kirstine Christensen 1915-1986.
Erik Sjerslev Christensen født 1916.

Landbruget var ikke noget stort landbrug, 7 ½ tdr.

Hvad besætningen bestod af har, jeg begrænset viden om. Familien havde en Nordbagge, som de var meget glade for. En Nordbagge er en lille norsk hesterace, der ikke kræver lige så

Maren og Christen bliver mine bedsteforældre.

meget foder, som en stor hest. Også en hønsegård var der på ejendommen. Maren udtrykte senere, da de var flyttet til Odder, glæde over hønseholdet da de så kunne sælge æg. På stedet var der også svin og køer. Kornavlen kom i hus som ikke tærskede neg. Kornet var til eget brug. Når der var behov for det, blev kornet tærsket med plejl.

Inden 1. Verdenskrig brød ud var man begyndt at etablere elektricitet på egnen. Arbejdet blev dog udsat til krigen var forbi. Elektriciteten var dyr, og der blev kun etableret et lys per rum og ingen lys i forgangen. En stikkontakt blev etableret i stuen.

Hjemmet bliver samlingssted for alle Christens 6 børn de næste 30 år.

Besøg hos familien i Nordby på Samsø

Min mor og morbror fortalte om besøg hos Christens fætre og kusiner i Nordby. Det foregik på den måde, at familien lånte en fiskerbåd hos fiskerne i Norsminde. Fiskerbåden var en sorttjæret fladbundet robåd med enten 4 eller 6 årer. Mændene roede og børn og kvinder sad i midten af båden. Min mor kunne fortælle om en fætter, der var bager. Overnatning for hende skete i nærheden af bagerovnen, hvilket fortæller hun, var dejlig varmt.

Marens familie inklusiv 3 søskende med familier var en del af de mange mennesker, der kom i hjemmet.

I november 1935 sælger de ejendommen. Christen er nu blevet 68 år.

Herefter bor ægteparret til leje forskellige steder i Odder. De sidste mange år i en aldersrentebolig Rosengade 105, Odder.

Billedet er fra ca. 1927. Manden til venstre er Christen, hustruen Marens hoved ses som nr. 3. fra venstre. Min mor Bodil står til venstre i billedet med hænderne hvilende på skulderen af en dreng.

Dyngby Lund ca. 1930. Kvinden længst til venstre er Kirstine Marie Olesen, Christens svigermor. I billedet ses to unge piger. Pigen til højre er min mor.

I en notits i Odder Dagblad 22. november 1957 er der et billede af Christen, hvor det konstateres at han som 90-årig er Odders ældste borger.

Nedenstående billede er fra omkring dette tidspunkt.

Maren dør på Odder Sygehus den 28. juni 1959, 76 år gammel.

Christen flytter på plejehjemmet på den anden side af vejen, Rosengade 126. Her dør han i lejligheden den 26. januar 1960, 92 år gammel.

Ægteparret er begravet på Bjerager kirkegård, hvor Marens slægt langt tilbage også er begravet.

Senere blev også datteren Bodil Rasmusen sammen med ægtemanden Ejnar F. Rasmussen begravet på kirkegården.

3 søskende

Erritsø sommeren 2002

Siddende i forreste række
fra venstre Bent Sjerslev Rasmussen, (hans hustru, Hilda Rasmussen med barnebarnet, Martin)
Erik Sjerslev Rasmussen og Annalise Nielsen. Sommeren 2002? i Annalise og Knuds have i Erritsø.
Øvrige personer stående fra Venstre: Michael og Lene Friis, Lone? og jan Nielsen, Eva Jakobsen og John Nielsen, Helle og Benny Henriksen og bagerst i blå trøje Jonas Sjerslev Rasmussen nu med efternavnet Lund.
Foto Knud Nielsen.

Billeder fra Bent og Hilda Rasmussens familiealbum
I tilfældig rækkefølge

Bodil og Ejnar.
Den gamle Lillebæltsbro under opførelse. Billedet er dateret 16 maj 1932. På det tidspunkt boede og arbejdede de begge i omegnen af Kolding. Mor på julemærkesanatoriet for patienter med tuberkulose nu Hotel Kolding Fjord og far som kart på Seestgård ved Kolding. De interesserede sig begge for datidens store byggeri af Lillebæltsbroen og cyklede dertil for at se byggeriet.

Fotograferet samme sted i feb. 1979 – 47 år senere.

Vestergårdsvej 37, Boulstrup, Vinteren 1977.
I sommeren 1977 fik far og mor nyt tag på huset. Et asbesttag med stor kvist ud mod vejen.
Tag og kvist eksisterer stadig her sommer 2022.

Alterdug i Bjerager Kirke syet og skænket af mor i vist nok1977.
Mor sad i flere omgange i Bjerager Sogns menighedsråd valgt af Socialdemokratiet men bekendte sig til den grundtvigianske tro. Alterdugen er siden gået til på grund af fejlagtig behandling ved vask af kirkebetjeningen. Ved hendes begravelse i oktober 1983 var den i sin miserable tilstand lagt på alteret.

Vestergårdsvej 37, Boulstrup julen 1977.
Julen 1977 afholdt far og mor jul for alle tre familier. De 4 piger fik hver en natkjole i julegave.
Her er de fotograferet på det nyrenoverede loft. Fra venstre Helle, Anne, Lene og forrest Iben.

Vinteren 1980. Gl. Boulstrup, vejen mod Bjerager.
Far står med sin stok på den delvis ryddede vej. Drengen på toppen af sneen er formodentligt Brian.

Julen fejres hos Bent og Hilda Rasmussen, Rørthvej 71, Odder.
Fra venstre: Helle, Bodil, Ejnar, Brian og Hilda. Tidspunkt Ca. 1981-1982, Mor døde september 1983.
Foto Bent.

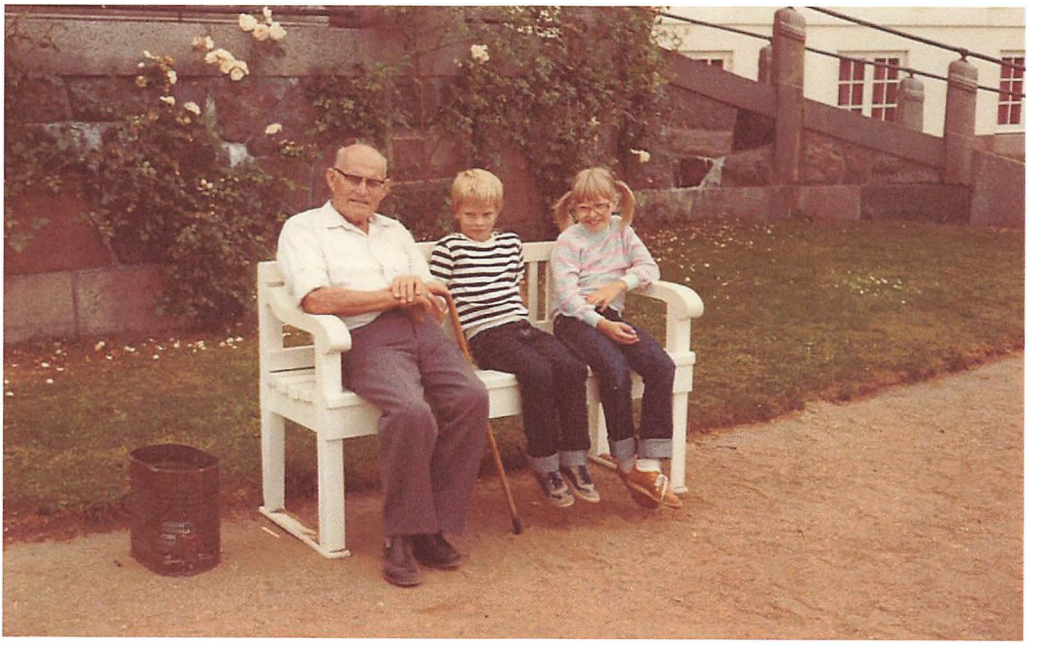

Far, Brian og Helle Far, Brian og Helle fra Marselisborg Slotshave 1984.
Tidspunkt? – 1984? Mor er ikke med, da hun døde okt. 1983.

Billeder fra Knud og Annalises fotoalbummer

Familiens hjem Landlystvej 11 c Erritsø, 7000 Fredericia.
Huset blev bygget 1965. Tidspunkt for billede?

Familien Nielsen 1976 på bopælen Landlystvej 11c Erritsø, 7000 Fredericia.
Fra venstre Jan 16 år, Knud og Annalise, John 14 år og Lene 7 år.

Knud og Annalise til en fest 1976.

Far og mor fejrer jul i Erritsø 1976.

Lenes konfirmation foråret 1983.
Fra venstre Hilda Rasmussen, mor, Lene, far, Ukendt (for mig) Annalise Knud.

Mor døde oktober 1983. Far blev i huset indtil efteråret 1988.
Sine sidste 3 år tilbragte han på plejehjemmet – Ørtinghjemmet.
På billedet ses far og Annalise stående i terrassedøren til hans bolig.

Vi skruer tiden tilbage.
Jan og John på ferie hos far og mor i Gl Boulstrup.

Supplerende billeder

På besøg hos far i hjemmet Vestergårdsvej 37, Gl. Boulstrup 1988.
Fra venstre Iben 14 år, Holger Jakobsen Lemmestrupvej 31, Højby – min fætter – Lone "i Højbys" far, far, Erik, Anne 17 år, Jonas 7 år.

Fødselsdagsfest hos Solveig og Erik på Skovgårdsvej 7, Voel. 1988.
Siddende fra venstre: Annalise, far, Tora, – Solveigs mormor fra Varde, Kim – Skjolds søn – Nanna – Solveigs mor + hendes hund.

Stående fra venstre: Mikael Friis – samlever med Lens fra Erritsø, Lene, Brian Rasmussen, Helle Rasmussen, Bent ig Hilda skimtes, Iben, Anne, Erik, Holger Jakobsen, Skjold Pedersen – Solveigs bror, Benny Henriksen gift med Helle Rasmussen, Solveig, Lilly Jakobsen.

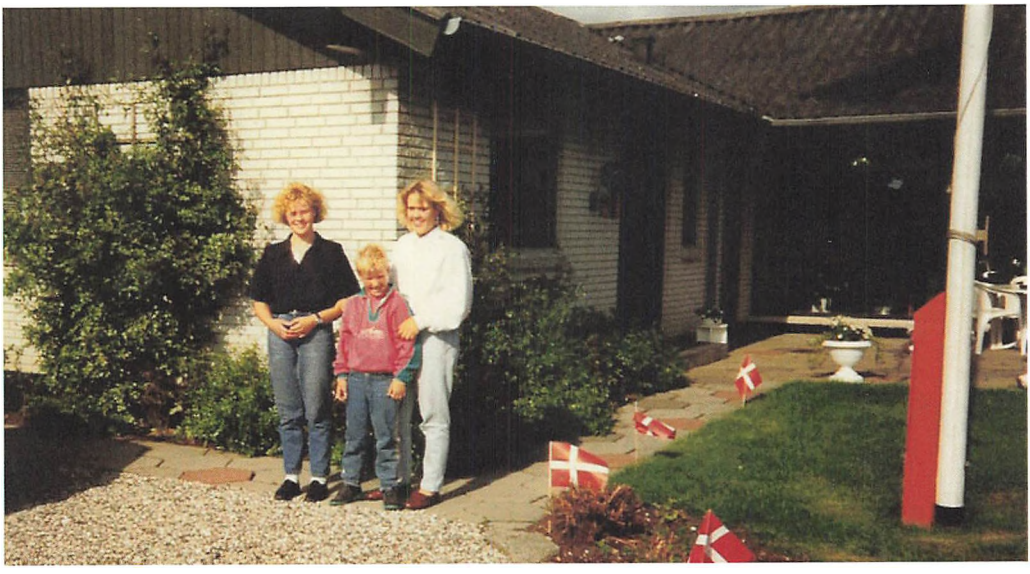

Fra samme fest, Iben, Jonas og Anne.

Vi springer i tid

Erik er i mellemtiden flyttet fra Solveig og bor nu Gormsvej 10, Voel i et rækkehus, hvor han beboede 1997 – 2004. Her er der årlige familie træf.

Deltagere: fra venstre: Erik, Benny og Helle Henriksen (datter af Bent og Hilda) med sønnen Martin, Hilda, John fra Erritsø, Jan fra Erritsø med samleveren Pia Poulsen, Bent, Jonas, Lene Friis, Anne Kjær Hansen, Carsten - Annes mand – stående med datteren Thea, Michael Friis med sønnen Sebastian, Annalise og Knud Nielsen, Eva Jakobsen – samlever med John.

Tidspunkt anslået til år 2000. Iben er ikke med, hun var vist i Luxemburg på det tidspunkt.

Gormsvej 10, Voel, sommertræf 2003 med en nyanlagt bålplads.
Fra venstre: Jonas med Annes datter Nanna, Anne, Thea, Siddende med barn Eva Jakobsen med barn, - ? - , Knud og Annalise, John Nilen, Carsten Kjær Hansen, Iben, Pia med Lenes Sebastian, Helle Med Martin, Benny Henriksen, Allan Johansen med nyfødte Sine (fra marts 2003)

Afslutning

Beretningen slutter.

Børnenes videre færd må beskrives i en anden og senere udgave.

Det samme gælder mit virke som Cand. Pæd. I geografi og pædagogik fra Danmarks Pædagogiske Universitet og hvad deraf følger med virke som midlertidig ansat på Jelling Seminarium, Læreruddannelsen i Skive, fagkonsulent i Grønland 1 ½ år, 20 års virke i Geografforbundet og dets forlag GOforlag, giftermål med Aase. Og bosættelse i Sejs, 8600 Silkeborg siden 2005.

Rørt Elle
Kirkehave
Nørskov
Nørskovgård
Vrkelyst
Trst
Hovgård
Skovgård
Svejgård
Bjerager
Randlev
Toftegård
Balshave
Jesle
Kirke
Trinbræt
(Eriksminde)
Eriksminde
Skole
Karensminde
Skole
Elkær
Østergård
Østerterp
Koldinggård
Lystgård
Vandværk
Vestergård
Hedegård
Mejeri
Angård
Bovlstrup
Vester-Haugård
Enggård
Fabrik
Kaudsminde
4 km
5 km
Kærsgårdsminde
Katrinelund